

Informe 42/95-D

Junta de Residus

Exercici 1994

**Sindicatura de Comptes
de Catalunya**

A Barcelona, el dia 12 de setembre de 1996, reunit el Ple de la Sindicatura de Comptes, sota la presidència del síndic major, Sr. Ferran Termes i Anglès, amb l'assistència dels síndics Sr. Manuel Cardeña i Coma, Josep M. Carreras i Puigdengolas, Marià Nicolàs i Ros, Jordi Petit Fontserè i, Xavier Vela i Parés, actuant-hi com a secretari, el secretari general de la Sindicatura, Sr. Ramon Planas i Font, i com a ponent el síndic Sr. Jordi Petit i Fontserè, s'acorda aprovar, amb deliberació prèvia, l'informe 42/95-D referent a la Junta de Residus, exercici 1994.

ÍNDEX

ABREVIATURES	8
1. INTRODUCCIÓ	9
1.1. INTRODUCCIÓ A L'INFORME	9
1.1.1. Objecte i abast material	9
1.1.2. Abast temporal i metodologia	9
1.2. INTRODUCCIÓ A L'ENS FISCALITZAT	10
1.2.1. Creació i naturalesa jurídica	10
1.2.2. Objecte social i funcions	10
1.2.3. Òrgans de Govern	11
1.2.4. Legislació aplicable	12
2. FISCALITZACIÓ ECONÒMICO-FINANCERA	13
2.1. INTRODUCCIÓ	13
2.2. ESTATS FINANCERS	13
2.3. OBSERVACIONS ALS ESTATS FINANCERS	17
2.3.1. Amortització de l'immobilitzat	17
2.3.2. Assegurances	17
2.3.3. Disponibilitat de l'endeutament	19
2.3.4. Aspectes fiscals: IVA, IRPF i Impost sobre Societats	20
2.3.5. Presentació formal dels estats financers: creditors a curt i llarg termini	22
3. FISCALITZACIÓ PRESSUPOSTÀRIA	22
3.1. PRESSUPOSTOS APROVATS I LIQUIDACIÓ PRESSUPOSTÀRIA DE L'EXERCICI 1994	22
3.2. MODIFICACIONS SOBRE EL PRESSUPOST INICIAL I INCORPORACIONS DE CRÈDITS	24
3.2.1. Modificacions pressupostàries dels recursos del pressupost inicial	24
3.2.2. Incorporació de crèdits als recursos del pressupost inicial	25
3.2.3. Anul·lació de la dotació per despeses financeres	25
3.2.4. Efecte en les dotacions del pressupost	25
3.3. LIQUIDACIÓ PRESSUPOSTÀRIA: PRESSUPOST D'EXPLOTACIÓ I DE CAPITAL	26
3.3.1. Pressupost d'explotació	28
3.3.2. Pressupost de capital	29
3.4. COMPARACIÓ ENTRE LA LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST I COMPTABILITAT	29
3.4.1. Partides de conciliació entre comptabilitat i pressupost	29
3.4.2. Reclassificació de partides comptables entre diferents capítols del pressupost	30
3.4.3. Els recursos del pressupost de capital i el fons patrimonial comptabilitzat	31

4. FISCALITZACIÓ DE LA LEGALITAT	31
4.1. INTRODUCCIÓ	31
4.2. LEGALITAT I GESTIÓ: PROGRAMA D'ACTUACIÓ, D'INVERSIONS I DE FINANÇAMENT (PAIF)	32
4.3. FISCALITZACIÓ DE LA CONTRACTACIÓ	34
4.3.1. Marc legal de la contractació	34
4.3.2. Criteris de contractació i procediments de control	35
4.3.3. Anàlisi d'expedients de contractació	36
4.4. ACOMPLIMENT DE MESURES ESTABLERTES PEL DECRET LEGISLATIU 2/1991 ..	38
4.4.1. Introducció	38
4.4.2. Precisions dels conceptes de minimització i de tractament en origen	39
4.4.3. Anàlisi del compliment de les mesures quantificades en el DL 2/1991	40
4.5. ACOMPLIMENT DELS REQUISITS PER A L'AUTORITZACIÓ ALS GESTORS DE RESIDUS	48
5. FISCALITZACIÓ DE LA GESTIÓ I EL CONTROL INTERN	50
5.1. INTRODUCCIÓ	50
5.2. LA DECLARACIÓ DE PRODUCCIÓ DE RESIDUS	51
5.2.1. Classificació dels residus: tipificació i codificació.	51
5.2.2. Fiabilitat de la declaració de producció: les fitxes d'acceptació, els fulls de seguiment i les declaracions mensuals dels gestors	52
5.2.3. Univers i abast de la declaració de productors	55
5.2.4. Dades genèriques de les declaracions del 1991, 1992 i 1993 .	56
5.2.5. La declaració de productors com a base d'una gestió per programes	57
5.3. LES TASQUES D'INSPECCIÓ	58
5.3.1. Introducció i aspectes generals d'inspeccions de les Àrees Municipals	58
5.3.2. Inspeccions de l'Àrea Industrial	60
5.4. L'ACTUACIÓ SANCIONADORA DE LA JUNTA	65
5.4.1. Imposició i execució	65
5.4.2. Procediment i endarreriment del cobrament de sancions	66
5.5. L'ATORGAMENT DE SUBVENCIONS	67
5.5.1. Introducció	67
5.5.2. Publicitat i altres aspectes genèrics de les subvencions atorgades al 1994	68
5.5.3. Tramitació de les subvencions	69
5.5.4. Anàlisi de les subvencions atorgades prèvia convocatòria per Ordre al DOGC	70
5.5.5. Anàlisi de les subvencions atorgades directament	73
6. FETS POSTERIORIS I PERSPECTIVES DE FUTUR	74
6.1. INTRODUCCIÓ	74
6.2. FONS DE COHESIÓ DE LA UNIÓ EUROPEA	75
6.3. CÀNON DE RESIDUS	78

7. CONCLUSIONS FINALS: OBSERVACIONS I RECOMANACIONS	80
7.1. CONCLUSIONS FINALS	80
7.2. OBSERVACIONS I RECOMANACIONS	82
7.2.1. En relació a la fiscalització econòmico-financera	82
7.2.2. En relació a la fiscalització pressupostària	83
7.2.3. En relació a la fiscalització de la legalitat	86
7.2.4. En relació a la fiscalització de la gestió	87
8. AL.LEGACIONS	89

ABREVIATURES

CNAE:	Classificació Nacional d'Activitats Econòmiques
CNBS:	Classificació Nacional de Béns i Serveis
CPA:	Classificació de Productes Associats
CRE:	Cànon de Residus Especials
CRT:	Centre de Recollida i Transferència
DL:	Decret Legislatiu
DOGC:	Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya
GIS:	Sistemes d'Informació Geogràfics
MOPTMA:	Ministeri d'Obres Públiques, Transport i Medi Ambient
MPTA:	Milions de pessetes
PAIF:	Programa d'Actuació, d'Inversions i Finançament
PGRC:	Programa General de Residus a Catalunya
PGREC:	Programa de Gestió de Residus Especials de Catalunya
PGRMC:	Programa de Gestió de Residus Municipals de Catalunya
Tn/a:	Tones per any

1. INTRODUCCIÓ

1.1. INTRODUCCIÓ A L'INFORME

1.1.1. Objecte i abast material

De conformitat amb la normativa vigent, aquesta Sindicatura de Comptes emet el present Informe de fiscalització relatiu a l'empresa pública Junta de Residus, centrat en els aspectes següents:

a) Anàlisi dels estats financers per tal de verificar que representen d'una manera fidel i veraç la situació patrimonial i financera de la Societat, incloent-hi la informació necessària i suficient per a la seva adequada comprensió i interpretació. Avaluació del control intern i procediments seguits per l'Empresa en la seva operativa comptable.

b) Avaluació del compliment pressupostari.

c) Anàlisi del compliment de la legalitat que li és aplicable, en especial pel que fa referència a la contractació i al compliment del Programa d'Actuació, d'Inversions i Finançament (en endavant PAIF).

d) Valoració de la gestió i els seus procediments i mecanismes de control.

1.1.2. Abast temporal i metodologia

1.1.2.1. Abast temporal

Aquest Informe es refereix a l'exercici 1994. En alguns casos, el nostre treball s'ha remuntat a exercicis anteriors i ampliat fins al 1995 i primer trimestre del 1996, quan així ha convingut per a una millor comprensió de les qüestions tractades.

1.1.2.2. Metodologia

Les proves realitzades, d'acompliment i substantives, han estat aquelles que, de forma selectiva, s'han considerat necessàries per tal d'obtenir evidència suficient i adient, amb l'objectiu d'aconseguir una base raonable que permeti manifestar les conclusions que es desprenen del treball realitzat sobre la informació econòmico-financera i els preceptes legals que li són d'aplicació d'acord amb les normes d'auditoria pública generalment acceptades.

Pel que fa a l'apartat a) de l'epígraf 1.1.1, cal especificar que s'ha disposat dels Informes d'Auditoria Financera de la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya corresponents als exercicis 1993 i 1994 i també, referents a aquests

dos exercicis, dels Informes d'auditoria externa dels comptes anuals emesos per Deloitte & Touche, SA.

1.2. INTRODUCCIÓ A L'ENS FISCALITZAT

1.2.1. Creació i naturalesa jurídica

La Junta de Residus es va crear com a organisme de caràcter administratiu adscrit al Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la Llei 6/1983, de 7 d'abril, sobre residus industrials. La Junta va ésser adscrita al Departament de Medi Ambient per l'article 2.2 del Decret 67/1991, de 8 d'abril, pel qual s'assignen competències i funcions a aquest Departament.

La Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus, publicada en el DOGC el 28 de juliol de 1993, en l'article 52, va conferir a la Junta de Residus la categoria "...d'entitat de dret públic, regulada per l'article 1.b) de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'estatut de l'empresa pública catalana."

Així la Junta gaudeix de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, havent d'ajustar la seva activitat al dret privat i al dret públic segons els supòsits que la pròpia Llei 6/1993 determina i quedant adscrita al Departament de Medi Ambient. A més, succeeix en tots els drets, patrimoni, recursos, deutes i obligacions assumits per la Junta de Residus en la seva anterior configuració d'organisme autònom creat per la Llei 6/1983.

Amb data 15 de setembre de 1993, mitjançant el traspàs per part del Departament de Medi Ambient, van ésser adscrits a la Junta els actius immobilitzats del "Servei de Residus Sòlids d'Origen no Industrial", juntament amb el seu personal, dotacions econòmiques i els expedients corresponents a l'esmentat Servei.

1.2.2. Objecte social i funcions

L'article 5.1 del Decret 245/1993, de 14 de setembre, d'aprovació dels Estatuts de la Junta de Residus, recull com a funcions: "...les que li atorguen la Llei 6/1993 i el Decret 2/1991, de 26 de setembre, i qualsevol altre que li encomani el Govern de la Generalitat". La Llei 6/1993 estableix en el seu article 52 que les funcions generals de la Junta són aquells objectius genèrics, recollits en l'article 2, i l'execució del programa d'acció de la Generalitat, recollit en l'article 6. Aquests articles de l'esmentada Llei estableixen, entre d'altres, finalitats com:

- Millora de la qualitat de vida dels ciutadans de Catalunya, obtenint un alt nivell de protecció del medi ambient.

- Garantir mitjançant mecanismes d'intervenció i control que la gestió de residus es duu a terme sense posar en perill la salut de les persones i sense perjudicar el medi (prevenció dels riscos per a l'aigua, l'aire, el sòl, la flora i la fauna; eliminació de molèsties per sorolls i olors; respecte al paisatge i als espais naturals, especialment els protegits; impediment de qualsevol abocament i abandonament, és a dir, de qualsevol disposició incontrolada de residus).
- Promoure la minimització dels residus i la seva perillositat, la recollida selectiva, la valorització dels residus, el seu ús com a font d'energia, la disposició controlada del rebuig i la regeneració dels espais degradats per descàrregues incontrolades.

Cal remarcar com a fonamentals i prioritàries, dins la política ambiental de la Generalitat i per tant de la Junta de Residus, les accions de reducció o minimització de la producció de residus i les accions de valorització per al seu reaprofitament o reciclatge, quedant les accions de disposició del rebuig (abocament controlat, incineració, etc.) limitades a aquelles fraccions residuals no susceptibles de valorització. Aquest fet queda específicament remarcat en els articles 7 a 12 de la pròpia Llei 6/1993 i, en general en totes les polítiques d'actuació seguides per la Junta. En termes similars als establerts per la Llei 6/1993 s'expressa, quant als objectius bàsics que ha d'assumir la Junta de Residus, el Decret Legislatiu 2/1991 (d'ara endavant DL 2/1991) en l'article 4.3.

La Junta de Residus també continua exercint les competències que ja venien atribuïdes a l'antiga Junta, com són la planificació, la promoció, l'autorització, la gestió i la supervisió de les accions concernents als residus industrials, amb l'objectiu d'assegurar que aquestes activitats s'efectuen en condicions adequades pel que fa a la protecció del medi i a l'aprofitament dels recursos.

Per últim cal afegir que la Llei 6/1993, estableix que tot i que la gestió dels residus municipals ha estat declarat servei públic de prestació obligatòria per la legislació de règim local, la Generalitat de Catalunya, mitjançant la Junta de Residus, haurà de vetllar per la prestació de les operacions de disposició del rebuig, respectant les competències locals, aspecte específicament desenvolupat en l'article 22 i del 38 al 51.

1.2.3. Òrgans de Govern

Els òrgans de govern de la Junta són: el Consell de Direcció, el President i el Gerent.

- Consell de Direcció: és l'òrgan de direcció i control de la Junta, que tal com estableix l'article 56.1 de la Llei 6/1993 és integrat pel President (Conseller de Medi Ambient), pel vice-president (Secretari General del Departament de Medi Ambient), per un secretari i per un total de 24 vocals (7 representants de

departaments de la Generalitat, 7 representants dels ens locals de Catalunya, 2 representants de les associacions sindicals, 2 representants de les associacions empresarials, el Director General de Qualitat Ambiental, els Gerents de la Junta de Residus i de la Junta de Sanejament, un representant de les entitats ecologistes de Catalunya i un expert en matèria de residus nomenat pel Conseller de Medi Ambient).

A més, d'acord a l'article 56.2 de la Llei 6/1993, quan l'ordre del dia de la reunió del Consell de Direcció inclou la consideració específica d'assumptes que afecten a un o diversos municipis, hi ha d'assistir l'alcalde, alcaldes o presidents dels consells comarcals corresponents.

Les atribucions del Consell de Direcció queden específicament establertes en l'article 58 de l'esmentada Llei.

- **President:** exerceix la representació de l'entitat i del Consell de Direcció essent les seves principals funcions les que determina l'article 59 de la Llei 6/1993 i l'article 10 dels estatuts de la Junta.

- **Gerent:** dirigeix el funcionament de la Junta sota les directrius del Consell de Direcció i li pertocquen les funcions establertes en l'article 60 de la Llei 6/1993.

Cal remarcar també l'existència del Consell Assessor de la Gestió de Residus Industrials a Catalunya, que va ser creat per l'article 8 del D.L 2/1991 i que el va configurar com un òrgan col·legiat de caràcter consultiu. Aquest, integrat per experts de prestigi reconegut en el camp de les ciències del medi i especialitzats en disciplines relacionades amb la problemàtica dels residus industrials, exerceix les seves funcions amb independència de la Junta de Residus.

1.2.4. Legislació aplicable

- Llei 11/1981, de 7 de setembre, de Patrimoni de la Generalitat.
- Llei 10/1982, de 12 de juliol, de Finances Públiques de Catalunya.
- Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.
- Decret Legislatiu 2/1991, de 26 de setembre, text refós sobre textos legals vigents a Catalunya en matèria de residus industrials.
- Llei 33/1991, de 24 de desembre, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.
- Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus.
- Decret 245/1993, de 14 de setembre, d'aprovació dels Estatuts de la Junta de Residus.
- Directives Comunitàries en matèria de residus, residus tòxics i perillosos (75/442, 78/319, 91/156, 91/689, 94/31) i legislació desenvolupada per l'Estat en aquestes matèries.

- Decret 115/1994, de 6 d'abril, regulador del Registre general de gestors de residus de Catalunya.
- Lleis de Pressupostos anuals de la Generalitat.
- Legislació general de dret mercantil, civil, fiscal i laboral aplicables.

2. FISCALITZACIÓ ECONÒMICO-FINANCERA

2.1. INTRODUCCIÓ

La fiscalització dels estats financers (balanç i compte de pèrdues i guanys) de la Junta de Residus s'ha basat en els Informes de la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya i en la revisió del treball en general i de les diferents proves i procediments d'auditoria aplicats i duts a terme per Deloitte & Touche, SA per a emetre el seu Informe d'auditoria dels comptes anuals de l'exercici 1994.

Amb tot i això aquesta Sindicatura de Comptes ha realitzat, de manera complementària, altres proves i ha aplicat altres procediments que s'han considerat necessaris en relació a determinats epígrafs del balanç i el compte de pèrdues i guanys de la Junta de Residus. Fruit d'aquesta tasca han sorgit determinades observacions que es recullen a l'apartat 2.3.

2.2. ESTATS FINANCERS

Tal com s'ha comentat anteriorment s'ha disposat dels Informes d'auditoria financera elaborats per la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya per als exercicis 1993 i 1994 i dels Informes d'auditoria externa dels comptes anuals emesos per Deloitte & Touche, SA per als esmentats exercicis.

La Sindicatura ha procedit a validar els esmentats informes a través de l'anàlisi de la tasca realitzada i la compulsada dels documents de treball.

Tant la Intervenció General com Deloitte & Touche, SA coincideixen en presentar una opinió favorable, és a dir sense salvetats, per als comptes anuals de cadascun dels exercicis 1993 i 1994 i, pel que fa a l'exercici 1994, coincideixen també en esmentar el canvi de criteri en el tractament de les subvencions de capital, canvi de criteri amb el que ambdues auditories presenten la seva conformitat. Aquest canvi de criteri consisteix en tractar, en l'exercici 1994, les subvencions de capital aplicades al finançament de l'immobilitzat com a fons patrimonial, quan en l'exercici 1993 es classificaven dins el passiu del balanç i es traspassaven al compte de pèrdues i guanys amb la mateixa proporció que s'amortitzaven els béns que estaven finançant.

Amb tot i això, la Intervenció General dins el paràgraf on dictamina la seva opinió favorable afegeix per a tots dos exercicis "... tenint present les observacions esmentades en aquest informe...". Les dues observacions més destacables que extreiem de l'informe referent a l'exercici 1994, exercici que abasta la nostra fiscalització, les resumim a continuació:

a) Dins l'immobilitzat material de "Maquinària, instal·lacions i estris", i en concret en el subcompte d'Equips de laboratori, destaca l'import de 62,56 MPTA, compost per tot tipus de material especialitzat de laboratori i ubicat majoritàriament en un local del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat. Per aquest ús no es paga cap lloguer ni es disposa de cap document de cessió d'ús, per la qual cosa la Intervenció General recomana la seva normalització.

b) L'immobilitzat adscrit està compost dels béns que van ser adscrits a la Junta de Residus el 15 de setembre de 1993, per part del Departament de Medi Ambient, d'acord amb allò que disposa la disposició addicional primera de la Llei 6/1993. A 31 de desembre del 1994 el total d'aquest immobilitzat adscrit, coincidint amb la valoració de l'acta de traspàs de l'adscripció, és de 605,59 MPTA. Després de l'estudi realitzat la Intervenció General, tot i tenir en compte que la propietat d'aquests béns no correspon a la Junta, recomana que, donat que sí li correspon el dret d'ús i, per tant, el seu manteniment i reparació, és convenient dotar la corresponent amortització.

Aquesta Sindicatura de Comptes assumeix aquests dos punts remarcats per la Intervenció General en el seu informe referent a l'exercici 1994.

La Junta de Residus va iniciar la seva activitat com a empresa pública a finals de juliol del 1993. La nostra fiscalització es refereix a l'exercici 1994 per la qual cosa es presenten a continuació el balanç a 31 de desembre de 1994 i el compte de pèrdues i guanys corresponent a l'exercici finalitzat en l'esmentada data:

SINDICATURA DE COMPTES DE CATALUNYA – INFORME 42/95-D

BALANÇ

ACTIU	31/12/94	PASSIU	31/12/94
IMMOBILITZAT	2.752,34	FONS PROPIS	1.580,01
Despeses amortitzables	20,33	Patrimoni	1.580,01
Despeses de posada en funcionament	20,33	Fons Patrimonial	1.030,29
Immobilitzat Immaterial	101,14	Patrimoni adscrit	605,59
R + D (Convenis i projectes en curs)	68,76	Resultat de l'exercici (pèrdua)	(55,87)
Propietat Industrial	2,39		
Aplicacions informàtiques	35,01	CREDITORS	8.091,12
Altre Immobilitzat Immaterials	3,59	Creditors per subvencions atorgades	7.054,85
Amortització acumulada immob. immat.	(8,61)	Creditors per subv. corrents atorgades	126,28
Immobilitzat Material Propi	1.039,85	Creditors per subv. de capital atorgades	6.928,57
Terrenys i béns naturals	484,48	Creditors per inversions	552,57
Construccions	216,33	Creditors per despeses corrents	169,62
Maquinària i Instal·lacions	167,44	Creditors per béns corrents i serveis	153,97
Elements de transport	36,58	Seguretat Social creditora	15,65
Mobiliari	93,92	Hisenda Pública creditora	40,71
Equips pel tractament d'informació	84,08	Altres creditors	8,27
Altre immobilitzat material	1,16	Ajustaments per periodificació	265,10
Immobilitzat propi en curs	32,18	Despeses diferides	75,40
Amortització acumulada immob. mat.	(76,32)	Periodificació inversions	189,70
Immobilitzat material d'ús general	729,79	PARTIDES PENDENTS D'APLICACIÓ	85,42
Béns d'ús general amortitzables	122,39	Subvencions aplicades a inversions en curs	83,08
Béns d'ús general en curs	615,56	Subvencions pendents d'aplicació	2,34
Amortització acumulada béns d'ús general	(8,16)		
Immobilitzat material adscrit	605,59		
Béns adscrits Dep. Medi Ambient	605,59		
Immobilitzat financer	255,64		
Accions sense cotització oficial	357,50		
Prov. per depreciació immob. financer	(101,86)		
DESPESES A DISTRIB. DIVERSOS EXER.	68,33		
Despeses financeres anticipades	30,06		
Despeses inicials recollida a farmàcies	38,27		
CIRCULANT	6.935,88		
Deutors	6.853,12		
Deutors drets reconeguts	6.785,46		
Provisió per insolvències	(108,78)		
Hisenda Pública deutora	176,29		
Deutors diversos	0,15		
Tresoreria	81,99		
Caixa	0,69		
Bancs	81,30		
Ajustaments per periodificació	0,77		
Despeses anticipades	0,77		
TOTAL ACTIU	9.756,55	TOTAL PASSIU	9.756,55

Nota: Els imports són en Milions de PTA. (MPTA)

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes en base a les presentacions del Balanç per part de la Intervenció General i Deloitte & Touche, SA.

COMPTE DE PÈRDUES I GUANYS

DESPESES	1994	INGRESSOS	1994
DESPESES DE PERSONAL	751,64	IMPORT NET DE LA XIFRA DE NEGOCI	266,81
Sous, salaris i assimilats	594,74	Taxes i prestació de serveis	91,37
Càrregues socials	156,90	Multes i sancions	175,44
DOTACIÓ A L'AMORTITZACIÓ	69,37	TREBALLS REALIT. PER A L'IMMOBILITZAT	72,75
Dotació amort. immobilitzat material	56,98	Treball de l'empresa per al propi immobilitzat	72,75
Dotació amort. immobilitzat immaterial	6,67		
Dotació amort. béns d'ús general	5,72	ALTRES INGRESSOS D'EXPLOTACIÓ	5.577,58
ALTRES DESPESES D'EXPLOTACIÓ	5.702,35	Subvencions traspasades a resultats	5.576,27
Tributs	2,78	-subv. corrents	893,53
Lloguers	121,55	- subv. de capital	4.682,74
Reparació i conservació	17,87	Altres ingressos	0,04
Subministraments	5,72	Provisió per insolvències aplicada	1,27
Comunicacions	23,08		
Treballs realitzats per altres empreses	267,18		
Primes d'assegurances	4,79		
Transport	2,55		
Material d'oficina	31,39		
Despeses diverses	145,13		
Subvencions atorgades	5.080,31		
- subvencions corrents	86,78		
- subvencions de capital	4.993,53		
BENEFICI D'EXPLOTACIÓ	0,00	PÈRDUA D'EXPLOTACIÓ	606,22
DESPESES FINANCERES	10,36	INGRESSOS FINANCERS	18,72
Altres despeses financeres	10,36	Interessos	18,72
RESULTATS FINANCERS POSITIVS	8,36	RESULTATS FINANCERS NEGATIUS	0,00
BENEFICI DE LES ACTIVITATS ORDINÀRIES	0,00	PÈRDUA DE LES ACTIVITATS ORDINÀRIES	597,86
RESULTAT DE LA CARTERA DE VALORS	(13,50)	SUBV. CAPIT. TRASPASADES A RESULTATS	398,28
Provisió per a inversions financeres aplicada	(13,50)	Traspàs per baixa d'immobilitzat s	1,11
		Traspàs per baixa d'immobilitzat en curs	397,17
RESULTATS D'EXERCICIS ANTERIORS	6,81	RESULTATS D'EXERCICIS ANTERIORS	137,02
Pèrdues d'exercicis anteriors	6,81	Ingressos d'exercicis anteriors	137,02
RESULTATS EXTRAORDINARIS POSITIVS	541,99	RESULTATS EXTRAORDINARIS NEGATIUS	0,00
RESULTAT DE L'EXERCICI (BENEFICI)	0,00	RESULTAT DE L'EXERCICI (PÈRDUA)	55,87

Nota: Els imports són en Milions de PTA. (MPTA).

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes en base a les presentacions del Compte de pèrdues i guanys per part de la Intervenció General i de Deloitte & Touche, SA.

2.3. OBSERVACIONS ALS ESTATS FINANCERS

Tal com s'ha comentat en l'apartat 2.1, a continuació es recullen determinats aspectes que aquesta Sindicatura de Comptes considera que cal remarcar fruit de les proves complementàries a les realitzades per la Intervenció General de la Generalitat i per Deloitte & Touche, SA. A banda d'això cal tenir presents els dos punts esmentats en l'apartat 2.2, remarcats per la Intervenció General en el seu informe referent a l'exercici 1994 i assumits per aquesta Sindicatura de Comptes. A més, determinats aspectes a remarcar referents als estats financers han estat recollits en el Capítol 3 de Fiscalització Pressupostària, donada la interrelació que en determinats temes sorgeix entre els pressupostos i el balanç i el compte de pèrdues i guanys, i en el Capítol 5 en tractar la temàtica de la concessió de subvencions i la imposició de sancions.

2.3.1. Amortització de l'immobilitzat

De l'anàlisi dels percentatges d'amortització aplicats a l'immobilitzat se'n desprén que aquests estan d'acord amb els normalment acceptats i a la vida útil dels béns. Amb tot i això, la Junta segueix el criteri d'iniciar l'amortització dels elements d'immobilitzat a partir del trimestre natural següent a la seva incorporació. Entenem que tan sols en el cas d'existir determinats béns amb un decalatge temporal entre la incorporació i la posada en funcionament, és acceptable aquest endarreriment d'un trimestre en l'inici de la seva amortització. A més, cal tenir en compte la no deduïbilitat fiscal de les despeses per les amortitzacions extemporànies que es produiran en l'últim trimestre de la vida útil dels elements d'immobilitzat, en cas de seguir amb aquest criteri.

2.3.2. Assegurances

S'ha analitzat la totalitat de les assegurances que té contractades la Junta de Residus. El cost total corresponent a l'exercici 1994, un cop realitzada correctament per part de la Junta la periodificació temporal corresponent, presenta com a despesa en el compte de pèrdues i guanys un import de 4,79 MPTA. Aquest import correspon a un conjunt de primes que agrupem a continuació segons els riscos d'immobilitzat coberts:

COBERTURA	ASSEGURADORA	PRIMA ASSEGURANÇA DESPESES DE 1994 (MPTA)
Responsabilitat civil naus Pont de Vilomara i Montmeló	Generali	1,48
Vehicles (garanties i riscos diversos)	Uniber i Mapfre	3,28
Equips informàtics (usats per estudis realitzats per altres)	Winterthur	0,03
		<hr/> 4,79

En relació a les assegurances per responsabilitat civil a les naus de Pont de Vilomara i Montmeló i per cobertures diverses als vehicles, s'han verificat els informes demanats per la Junta a la Direcció General de Patrimoni per al 1993 i 1994. Aquests informes sorgeixen en compliment del que estableixen les disposicions addicionals Dotzena i Dinovena de les Lleis de Pressupostos de la Generalitat per als respectius exercicis. En ells queda constància de l'anàlisi de les diferents ofertes de diverses companyies asseguradores i la resolució favorable de l'esmentada Direcció General per a la contractació, d'entre les diferents propostes, de les ofertes de Generali, Uniber i Mapfre. Amb tot i això es transcriu a continuació l'únic aspecte que els esmentats informes de la Direcció General de Patrimoni remarquen:

"...la Junta de Residus es podria plantejar, cas de tenir pressupost per fer-ho, la contractació d'una única pòlissa que garanteixi les conseqüències econòmiques derivades de la responsabilitat civil que, segons la normativa legal vigent, correspongui directament, de manera solidària o subsidiària, a la Junta de Residus per danys i/o perjudicis corporals, materials i/o conseqüències consecutius causats per acció o omissió a terceres persones en l'exercici de la seva activitat (...) i també ha de garantir els danys causats en el patrimoni de tercers que no siguin conseqüència d'un dany material previ, així com la responsabilitat civil professional. Amb aquesta única pòlissa de responsabilitat civil, la Junta de Residus s'evitaria contractar-la per a cada situació de risc o per a cada nova pòlissa, i significaria la unificació d'aquesta responsabilitat civil en una única contractació."

A banda d'això s'ha demanat l'assegurança amb la qual queden coberts els béns que la Junta de Residus té en les seves oficines del carrer Provença. Aquesta assegurança, a l'igual que altres despeses, és compartida amb la Junta de Sanejament. Així, mentre que Junta de Residus es fa càrrec d'altres despeses, com per exemple la neteja, en el cas de l'assegurança, aquesta està signada per Junta de Sanejament que és qui fa efectiva la seva prima. Així, aquesta assegurança no suposa cap comptabilització per despeses d'assegurances per part de la Junta de Residus. Existeix però acord global de repartiment de determinades despeses en un percentatge en funció dels metres quadrats que ocupa cadascuna de les juntes dins l'edifici i que per a Junta de Residus correspon en un 45,45%.

Cal normalitzar aquest fet donat que el percentatge establert pot ser correcte per al repartiment d'altres despeses però pressuposa, pel que fa a aquesta assegurança, que els capitals coberts de Junta de Residus són també el 45,45% dels recollits a la pòlissa, cosa que, a més de no estar documentada formalment per part d'ambdues juntes, representa cobrir riscos de contingut en base a extensió del continent i, en principi, en resulta una cobertura insuficient dels béns de la Junta de Residus al 1994. Cal remarcar també que aquesta Sindicatura de Comptes no ha rebut cap documentació en la que consti que l'immobilitzat del que disposa la Junta de Residus en adscripció (per un total de 605,59 MPTA), excepte pel que fa a vehicles rebuts en adscripció (5,70 MPTA), estigui cobert per cap pòlissa d'assegurances.

2.3.3. Disponibilitat de l'endeutament

La Junta té subscrits dos préstecs sindicats a llarg termini, avalats per la Generalitat de Catalunya, per imports de 344 MPTA i 3.700 MPTA i amb venciments en els anys 1998 i 2002, respectivament, els quals a 31 de desembre de 1994 no estaven disposats.

- El préstec de 344 MPTA es va signar el gener de 1988 per 540 MPTA, amb Banca Catalana, Société Générale de Banque en Espagne i Crédit Agricole. La reducció del límit de crèdit cada sis mesos a partir del gener del 1993, l'ha convertit en 344 MPTA a 31 de desembre de 1994.
- El préstec de 3.700 MPTA, signat durant l'exercici 1994, està avalat per la Generalitat i aprovat en la sessió de Govern de 28 de desembre de 1994, i està dins el límit d'endeutament específicament autoritzat per a la Junta de Residus en l'article 31.10 de la Llei 16/1993 de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1994. L'operació s'ha formalitzat amb un grup d'entitats de crèdit del qual actuen com agents "La Caixa" i Deutsche Bank, SAE.

Aquests dos préstecs originen un global de despeses financeres que als estats financers a 31 de desembre del 1994 es recullen:

- Al Compte de pèrdues i guanys, en l'apartat "Despeses financeres", 10,36 MPTA que corresponen bàsicament a les comissions de no disponibilitat.
- A l'actiu del Balanç, en l'apartat "Despeses a distribuir en diferents exercicis", 30,06 MPTA que corresponen a la periodificació de la comissió de formalització del préstec de 3.700 MPTA i de l'aval de la Generalitat.

Durant l'exercici 1994 la Junta no ha disposat de cap import d'aquestes dues línies de crèdit. Els motius principals de la no disponibilitat han estat:

- La línia de 3.700 MPTA, com s'ha esmentat anteriorment, ha estat aprovada a les acaballes de l'exercici.
- El termini de temps entre que la Junta atorga les subvencions i els beneficiaris realitzen les inversions subvencionades i les acrediten permet a la Junta disposar de tresoreria suficient, gràcies a les subvencions de capital rebudes dels pressupostos de la Generalitat, fet que evita la disposició de l'endeutament.
- L'endarreriment en l'inici d'importantes inversions a assumir per part de la Junta (plantes a Pont de Vilomara i Montmeló, analitzades al tractar els Fons de Cohesió de la Unió Europea a l'epígraf 6.2) són un altre motiu de la no disponibilitat dels préstecs.

Tot i que la nostra anàlisi se centra en l'exercici 1994, com a fets posteriors a aquest anàlisi de l'endeutament s'ha observat com:

- El juny de 1995 es realitzen importants disposicions de la línia de crèdit amb límit de 3.700 MPTA per valor de 2.500 MPTA. Aquestes disposicions estan en relació

amb l'evolució de les inversions en les obres esmentades, així com en d'altres com la planta incineradora de residus especials de Constantí o les participacions en empreses com "Gestora de Runes de la Construcció SA".

- Quant a la línia contractada al 1988 i que a tancament de l'exercici 1994 presentava un límit de 344 MPTA, en tenir un termini de disponibilitat fins a gener del 1995 i unes condicions menys favorables que la línia contractada al 1994, la Junta ha decidit anul·lar-la.

2.3.4. Aspectes fiscals: IVA, IRPF i Impost sobre Societats

S'han dut a terme proves genèriques per tal de lligar la comptabilitat amb les bases declarades per la Junta en les declaracions d'IVA i IRPF. El resultat ha estat satisfactori ja que les diferències sorgides són ínfimes respecte al volum total declarat.

A) IVA

Cal remarcar, la inspecció duta a terme per Hisenda entre juliol i desembre de 1995. Tot i que l'acta de la inspecció recull l'IVA de l'exercici 1994 com a únic concepte tributari inspeccionat, la comunicació prèvia d'inspecció, de 9 de juny de 1995, recull com a conceptes tributaris objecte de la inspecció l'Impost sobre Societats dels exercicis 1991 a 1993, l'IVA i les retencions sobre el treball personal i el capital mobiliari de 1991 a 1994, i la declaració anual d'operacions amb tercers de 1991 a 1993..

S'ha disposat dels fulls diaris (diligències) de la inspecció d'Hisenda així com de l'acta final de 18 de desembre de 1995 que resumeix les diligències diàries. L'esmentada acta, fa tan sols referència a l'IVA de 1994 i esmenta que "...en la declaració es presenta una base imposable de 91,37 MPTA, i la Junta de Residus sol·licita la devolució per un import de 170,61 MPTA, corresponent a l'excés de l'impost suportat durant els exercicis 1993 i 1994...". De les seves actuacions Hisenda resol que dels 170,61 MPTA cal minorar un total de 6,63 MPTA, bàsicament per tractar-se de quotes suportades per adquisició de béns o serveis anteriors al 28 de juliol de 1993 quan la configuració jurídica de la Junta no era encara la d'empresa pública. Amb això Hisenda fixa l'import de devolució a favor de la Junta en 163,98 MPTA.

El saldo que a l'actiu del balanç i sota el concepte de Deutors, "Hisenda Pública deutora apareix per 176,29 MPTA, recull 4,69 MPTA corresponents a les retencions dels interessos bancaris, mentre que els 171,60 MPTA fan referència a l'IVA. D'aquests, 0,99 MPTA recullen la diferència amb la declaració presentada (170,61 MPTA) per tractar-se de determinades reclassificacions posteriors a la declaració en motiu d'inversions tractades finalment com a deduïbles. D'altra banda la diferència dels 6,63 MPTA detectats per l'inspecció d'Hisenda haurà de ser regularitzada com a pèrdua per la Junta.

B) IRPF

El concepte Hisenda Pública creditora del passiu del balanç, que puja a 40,71 MPTA, fa referència a les retencions d'IRPF del darrer trimestre de 1994 practicades a les nòmines del personal de la Junta, a les dietes dels consellers i a les minutes de professionals externs.

El resultat de les nostres proves, lligant les bases declarades per l'IRPF amb les corresponents despeses recollides a comptabilitat, ha estat en general satisfactori.

Malgrat això, cal recomanar una millora en el control comptable que permeti disposar constantment de la informació de les bases a declarar. En concret, quant a les despeses per professionals externs, fora recomanable crear a la comptabilitat els subcomptes específics que recullin diferenciadament aquelles despeses per treballs externs que són base de retenció i les que no, evitant així en el moment de la declaració trimestral la difícil tasca de recerca i diferenciació i el risc d'error que això comporta.

C) Impost sobre Societats

S'han revisat les declaracions dels impostos sobre societats dels exercicis 1993 i 1994. Per la declaració de 1993, la Junta ha ingressat, al juliol del 1994, 79.332 PTA a Hisenda ja que, tot i que el resultat comptable declarat ha estat nul, existien diverses despeses no deduïbles fiscalment. La declaració de l'exercici 1994, tot i presentar també ajustaments per despeses no deduïbles, ha resultat una base imposable negativa fruit del resultat comptable negatiu de 50,87 MPTA.

S'ha analitzant específicament determinades despeses no deduïbles del compte de pèrdues i guanys (p.e. despeses fiscalment activables i despeses per relacions públiques) per a les quals la Junta ha dut a terme correctament els corresponents ajustaments entre comptabilitat i declaració de l'impost. També ha resultat satisfactori l'anàlisi de les deduccions de la quota acumulables per a declaracions d'exercicis posteriors. Cal recordar però l'efecte impositiu que en el futur poden tenir les amortitzacions extemporànies, tal com ja s'ha remarcat a l'epígraf 2.3.2.1.

Cal recomanar, de la mateixa manera que s'ha fet per a l'IRPF, una millora en el control comptable que permeti disposar constantment de la informació dels diferents aspectes a tenir en compte per a la declaració d'aquest impost. En concret, quant al seguiment actualitzat d'aquelles partides que suposen ajustaments entre el resultat comptable i la base imposable, per tal de tenir-les detectades en el moment en què es produeixen evitant acumular la tasca de detectar-les en el moment de dur a terme la declaració, amb el risc d'error que això pot suposar.

2.3.5. Presentació formal dels estats financers: creditors a curt i llarg termini

D'una observació dels estats financers de la Junta recollits a l'epígraf 2.2 d'aquest Informe, se'n desprén la necessitat d'una millora en la seva presentació, d'acord als models de balanç i compte de pèrdues i guanys del Pla General de Comptabilitat.

És significatiu, com a exemple, la manca de diferenciació dels saldos creditors en el passiu del balanç, entre els que són imports creditors a curt termini i els que ho són a llarg termini. Amb tot i això, analitzant els diferents conceptes dins els creditors, és clar que la majoria d'ells són exigibles a curt termini. No és així de clar quant als creditors per subvencions atorgades. En aquest cas concret influeixen:

- el procediment comptable que, seguint el principi de prudència, aplica la Junta, comptabilitzant la despesa i el creditor en el moment d'atorgar la subvenció, tot i que el pagament no és exigible fins que el beneficiari no acrediti la inversió que li ha estat subvencionada.
- els llargs terminis, de fins i tot 4 anys, que els tercers beneficiaris de determinades subvencions de capital atorgades per la Junta tenen per acreditar la seva inversió.

Cal però un esforç per part de la Junta per tal de catalogar de manera objectiva, per a cada tipus o grup de subvencions atorgades, la seva exigibilitat a curt o llarg termini en funció del termini previsible d'execució de la inversió a realitzar per part del beneficiari. Això influirà positivament en els estats financers quant a la seva presentació d'acord als models del Pla General de Comptabilitat i quant a la imatge fidel que aquests han de representar en el seu vessant financer.

3. FISCALITZACIÓ PRESSUPOSTÀRIA

3.1. PRESSUPOSTOS APROVATS I LIQUIDACIÓ PRESSUPOSTÀRIA DE L'EXERCICI 1994

La Junta de Residus no va adquirir forma jurídica d'empresa pública fins a finals de juliol del 1993, motiu pel qual és el 1994 el primer exercici en què el pressupost de la Junta apareix publicat dins l'apartat destinat a empreses públiques en la corresponent Llei de Pressupostos de la Generalitat. A continuació es presenta la liquidació pressupostària referent a l'exercici 1994, presentada per la Junta i desglossada en pressupost d'explotació i pressupost de capital, que recull:

El pressupost inicial d'acord a l'aprovat per la Llei 16 /1993, de 28 de desembre, de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1994; les modificacions al pressupost inicial i el pressupost definitiu que aquestes modificacions originen; el pressupost que es presenta com a liquidat per part de la Junta.

PRESSUPOST D'EXPLOTACIÓ 1994**INGRESSOS**

	INICIAL (1)	MODIFIC.	DEFINITIU	LIQUIDAT	DESV(2)
III-VENDES I PREST. DE SERVEIS	857,65	-	857,65	468,63	(389,02)
IV-TRANSF. CORRENTS	894,73	(1,20)	893,53	893,53	-
V-ALTRES INGRESSOS	-	-	-	2,36	2,36
TOTAL EXPLOTACIÓ	1.752,38	(1,20)	1.751,18	1.364,52	(386,66)

PRESSUPOST DE CAPITAL 1994**INGRESSOS**

	INICIAL (1)	MODIFIC.	DEFINITIU	LIQUIDAT	DESV(2)
VI-ALTRES INGRESSOS	-	-	-	67,08	67,08
VII-SUBV. DE CAPITAL	4.112,35	(254,94)	3.857,41	3.857,41	-
IX-PASSIUS FINANCERS	5.190,68	-	5.190,68	3.612,66	(1.578,02)
TOTAL CAPITAL	9.303,03	(254,94)	9.048,09	7.537,15	(1.510,94)

ROMANENT A 31.12.1993

TOTAL INGRESSOS

827,67 827,67 827,67

11.055,41 571,53 11.626,94 9.729,34

RESULTATS EXERCICIS ANTERIORS 86,84

TOTAL INGRESSOS EXERCICI 1994 9.816,18

PRESSUPOST D'EXPLOTACIÓ 1994**DESPESES**

	INICIAL(1)	MODIFIC.	DEFINITIU	LIQUIDAT	DESV(2)
I-PERSONAL	642,68	49,13	691,81	691,81	-
Sous i salaris	472,35	80,95	553,30	553,30	-
Asseg. i prest. social	170,33	(31,82)	138,51	138,51	-
II-BÉNS I SERVEIS	509,60	187,37	696,97	671,00	(25,97)
Serveis exteriors	504,60	187,37	691,97	668,22	(23,75)
Tributs	5,00	-	5,00	2,78	(2,22)
III-DESP. FINANCERES	250,00	(250,00)	-	-	-
IV-SUBV. CORRENTS	350,10	12,30	362,40	88,55	(273,85)
A corporacions locals	0	-	-	0,21	0,21
A emp.privada	281,50	12,30	293,80	68,62	(225,18)
A institucions no lucrati.	68,60	-	68,60	19,72	(48,88)
TOTAL EXPLOTACIÓ	1.752,38	(1,20)	1.751,18	1.451,36	(299,82)

PRESSUPOST DE CAPITAL 1994**DESPESES**

	INICIAL(1)	MODIFIC.	DEFINITIU	LIQUIDAT	DESV(2)
VI-INVERSIONS REALS	6.003,03	(1.723,63)	4.279,40	3.743,62	(535,78)
Terrenys i instal.l.	50,00	64,00	114,00	72,62	(41,38)
Edificis i altr.construc	-	106,00	106,00	16,60	(89,40)
Maquinària	1.285,00	(802,00)	483,00	108,46	(374,54)
Material de transport	30,00	15,00	45,00	43,01	(1,99)
Mobiliari	30,00	40,50	70,50	71,63	1,13
Equips informàtics	30,00	30,00	60,00	56,75	(3,25)
Actiu d'ús general	4.440,03	(1.226,63)	3.213,40	3.221,42	8,02
Altre immob. material	88,00	-	88,00	7,28	(80,72)
Altre immob. immat.	50,00	49,50	99,50	78,45	(21,05)
Posada en marxa	-	-	-	67,40	67,40
VII-SUBV. DE CAPITAL	2.300,00	2.296,36	4.596,36	4.596,36	-
Entitats públiques	200,00	(110,00)	90,00	1,27	(88,73)
A corporacions locals	1.340,00	2.813,43	4.153,43	4.275,25	121,82
A empreses privades	700,00	(407,07)	292,93	301,88	8,95
A instituc.no lucrati.	60,00	-	60,00	17,96	(42,04)
VIII-ADQUISICIÓ ACCIONS	1.000,00	-	1.000,00	22,50	(977,50)
TOTAL CAPITAL	9.303,03	572,73	9.875,76	8.362,48	(1.513,28)

TOTAL DESPESES

TOTAL DESPESES EXERCICI 1994

11.055,41 571,53 11.626,94 9.813,84

9.813,84

Font: Liquidació pressupostària presentada per la Junta de Residus, excepte el que s'esmenta a la Nota(2).

Nota: Els imports són en Milions de PTA (MPTA)

Nota(1): Pressupost aprovat per LLei 16/1993 de 28 desembre

Nota(2): Columna de desviacions entre Pressupost liquidat i Pressupost definitiu, afegida per la Sindicatura de Comptes a la liquidació presentada per la Junta de Residus.

3.2. MODIFICACIONS SOBRE EL PRESSUPOST INICIAL I INCORPORACIONS DE CRÈDITS

3.2.1. Modificacions pressupostàries dels recursos del pressupost inicial

Tal com pot observar-se a la liquidació presentada per la Junta, el "Pressupost inicial", aprovat per a la Junta de Residus per la Llei de Pressupostos de la Generalitat per a l'exercici 1994, ha sofert unes modificacions per les quals s'arriba a un "Pressupost definitiu". Les modificacions presenten una reducció global del pressupost d'explotació de 1,20 MPTA i del de capital de 254,94 MPTA fruit d'ampliacions i reduccions pel que fa als recursos que detallem a continuació:

MODIFICACIONS D'INGRESSOS D'EXPLOTACIÓ		(1,20)
Disminució transferències Generalitat	(62,63)	
Subvenció del MOPTMA(*)	61,43	
MODIFICACIONS D'INGRESSOS DE CAPITAL		(254,94)
Disminució transferències Generalitat	(287,86)	
Subvenció del MOPTMA(*)	32,92	
TOTAL MODIFICACIONS		(256,14)

Nota (*): L'abreviatura MOPTMA es refereix al Ministeri d'Obres Públiques, Transport i Medi Ambient.
 Nota: Els imports són en Milions de pessetes (MPTA).

Les reduccions de les subvencions procedents de la Generalitat són fruit de la no disponibilitat de crèdit acordada pel Govern de la Generalitat en data 19 d'abril de 1994, per la qual cosa es redueixen els recursos pressupostats inicialment en un 7%. Aquest fet va ser comunicat a la Junta per part del Cap de Servei de Gestió Econòmica del Departament de Medi Ambient.

La subvenció d'explotació no prevista inicialment i provinent del MOPTMA, per 61,43 MPTA queda inclosa en el marc del "Pla nacional de residus industrials per a la gestió d'olis usats". El concepte i import han estat verificats amb la documentació que els sustenta amb resultat satisfactori.

La subvenció de capital no prevista inicialment i provinent del MOPTMA, per 32,92 MPTA, queda inclosa dins els ajuts que l'esmentat Ministeri preveu per a determinades activitats de tractament de residus dins el "Pla Nacional de Residus Industrials". La Junta actua en aquest cas com a intermediari del MOPTMA, d'unes subvencions que aquest Ministeri ha atorgat a 3 empreses gestores de residus de Catalunya, rebent els diners i atorgant-los a les empreses. Per això liquida aquest import com a recursos de capital, però també dins les dotacions de capital per subvencions atorgades a empreses privades. El concepte i import han estat verificats amb la documentació que els sustenta amb resultat satisfactori.

3.2.2. Incorporació de crèdits als recursos del pressupost inicial

La Junta de Residus incorpora al capítol d'inversions reals i subvencions de capital els romanents d'exercicis anteriors per 827,67 MPTA. S'ha validat la seva correcció mitjançant la verificació d'aquest import i el seu concepte en l'informe de la Intervenció General de la Generalitat per a l'exercici 1993. Malgrat això, la Junta hauria d'haver incorporat per al 1994 aquest romanent del 1993 com a més recursos de capital procedents d'exercicis anteriors, tal com estableix l'article 8.3 de la Llei de Pressupostos de la Generalitat per al 1993. A més, per a això calia l'autorització prèvia del Departament d'Economia i Finances.

També s'incorpora a la liquidació pressupostària els ingressos per modificació de drets i obligacions d'exercicis tancats per 86,84 MPTA, que corresponen a renúncies per part de beneficiaris de subvencions atorgades per la Junta en exercicis anteriors (87,20 MPTA: 87,07 MPTA subvencions de capital i 0,13 MPTA subvencions d'explotació) i a anul·lacions, per diversos motius, de sancions a cobrar (0,36 MPTA).

3.2.3. Anul·lació de la dotació per despeses financeres

La Junta sabent, segons el comentat a l'epígraf 2.3.3, que no disposarà en l'exercici de 1994 de l'endeutament pressupostat, anul·la les despeses financeres previstes per aquest endeutament.

Així, en la columna de modificacions de les dotacions del pressupost d'explotació, anul·la la dotació per a aquestes despeses financeres prevista en 250 mpta.

3.2.4. Efecte en les dotacions del pressupost

Les variacions en les dotacions contingudes en el pressupost inicial derivades dels fets que s'exposen en els anteriors epígrafs 3.2.1, 3.2.2 i 3.2.3, són:

A) Efecte en les dotacions d'explotació: Com a resultat de l'anul·lació de la dotació de 250 MPTA per despeses financeres esmentada a l'epígraf 3.2.3 es produeix una redistribució de les dotacions del pressupost inicial. Amb aquesta redistribució, els 250 MPTA incrementen les dotacions del pressupost inicial corresponents a despeses de personal, despeses per a béns i serveis i despeses per a l'atorgament de subvencions, en 49,13 MPTA, 187,37 MPTA i 12,30 MPTA, respectivament.

Tot i el caire preventiu del pressupost d'explotació (article 30 de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana) i per tant, la flexibilitat de redistribuir els recursos entre les diferents dotacions d'explotació, cal tenir en compte que:

- Aquest caire preventiu queda limitat des del moment que la Junta rep subvencions corrents amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat; en aquest cas ha de reflectir amb caràcter limitatiu les dotacions anuals a què s'han d'aplicar les susdites subvencions, tot i quedar com a ampliables altres dotacions, en funció dels ingressos propis efectivament obtinguts per l'empresa.
- Determinades partides del pressupost d'explotació tenen el caire de limitatives. Aquest és el cas de les despeses del personal i les despeses per subvencions corrents que, malgrat això, han estat incrementades per la Junta en el pressupost definitiu, fet que requeria, d'acord als articles 13, 30 i 31 de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, l'aprovació específica del Conseller d'Economia i Finances i, en el seu cas, del Consell Executiu de la Generalitat.

B) Efecte en les dotacions de capital: com a resultat de les modificacions i incorporacions de crèdit dels epígrafs 3.2.1 i 3.2.2, els recursos en el pressupost de capital definitiu, 9.875,76 MPTA, s'han incrementat respecte al pressupost de capital inicial, 9.303,03 MPTA, en 572,73 MPTA (modificació a la baixa de 254,94 MPTA i incorporació del romanent de l'exercici anterior de 827,67 MPTA).

Això, però, origina redistribucions d'importos molt més elevats a la modificació dels recursos i que no recullen una altra cosa que redistribucions entre els diferents tipus d'inversions a realitzar. Així, pot observar-se com la columna de modificacions de les dotacions del pressupost de capital incorpora l'increment dels recursos en 572,73 MPTA però suposa una redistribució en les dotacions de capital previstes en el pressupost inicial que, per a inversions reals es disminueix en 1.723,63 MPTA, i per a l'atorgament de subvencions de capital s'incrementa en 2.296,36 MPTA.

Aquesta redistribució realitzada per la Junta suposa un canvi en la política i els criteris establerts de destinació dels recursos de capital, aprovats en la llei de Pressupostos mitjançant la quantificació del pressupost inicial per a la Junta.

Com a resum del que s'ha comentat en els anteriors apartats A) i B), cal concloure afirmant que les redistribucions de les dotacions realitzades per la Junta provoquen unes diferències substancials entre el pressupost aprovat per la Llei de Pressupostos i el pressupost definitiu. Aquesta discrecionalitat en la gestió pressupostària per part de la Junta de Residus desvirtua el caràcter de mandat parlamentari que necessàriament ha de tenir el pressupost inicial.

3.3. LIQUIDACIÓ PRESSUPOSTÀRIA: PRESSUPOST D'EXPLOTACIÓ I DE CAPITAL

A continuació es presenta un resum, extret de l'Informe de la Intervenció General de la Generalitat, que recull un resum de la liquidació dels pressupostos d'explotació i de capital amb els seus importos totals i que incorpora una última columna de desviacions entre el pressupost definitiu i el liquidat.

RESUM DE LA LIQUIDACIÓ PRESSUPOSTÀRIA

	Pressupost Final	Drets/Obligacions Liquidats	Liquidació Pressupostària
Liquidació pressupost d'Explotació			
Total pressupost d'ingressos	1.751.184.409	1.364.516.435	386.667.974
Total pressupost de despeses	1.751.184.409	1.451.362.795	299.821.614
TOTAL LIQUIDACIÓ D'EXPLOTACIÓ	0	(86.846.360)	(86.846.360)
Liquidació Pressupost de Capital			
Total pressupost d'ingressos de capital	9.875.764.370	8.364.820.853	1.510.943.517
Total pressupost de despeses de capital	9.875.764.370	8.362.481.858	1.513.282.512
TOTAL LIQUIDACIÓ CAPITAL	0	2.338.995	2.338.995
Ingressos per modificació de drets i obligacions d'exercicis tancats			
	0	86.846.360	86.846.360
LIQUIDACIÓ PRESSUPOSTÀRIA	0	2.338.995	2.338.995

Nota: Els imports són en pessetes (PTA)

Font: Informe de la Intervenció General de la Generalitat per a l'exercici 1994

En el pressupost d'explotació, el total d'ingressos i despeses pressupostats, després de les modificacions, és de 1.751,18 MPTA. El total d'ingressos liquidats del pressupost d'explotació presentat per la Junta puja a 1.364,52 MPTA i les despeses liquidades a 1.451,36 MPTA, cosa que origina un dèficit d'explotació de 86,84 MPTA.

En el pressupost de capital, el total d'ingressos i despeses pressupostats, després de les modificacions i de la incorporació del romanent de l'exercici anterior, és de 9.875,76 MPTA. El total d'ingressos del pressupost de capital liquidats per la Junta és de 7.537,15 MPTA que, incorporant l'esmentat romanent, puja a 8.364,82 MPTA, mentre que el total de despeses de capital liquidades és de 8.362,48 MPTA, cosa que origina un superàvit del pressupost de capital de 2,34 MPTA.

Donat que el dèficit del pressupost d'explotació de 86,84 MPTA ha estat absorbit per les modificacions de drets i obligacions d'exercicis tancats, que amb el mateix import han estat detallades a l'últim paràgraf de l'epígraf 3.2.2 d'aquest Informe, la liquidació global dels pressupostos d'explotació i de capital de la Junta de Residus presenta un superàvit de 2,34 MPTA. Cal tenir en compte, però, que el dèficit d'explotació esmentat ha estat cobert amb ingressos per modificació de drets i obligacions, els quals, com ja s'ha especificat a l'epígraf 3.2.2, provenen, en la seva majoria, de subvencions de capital atorgades a tercers que finalment han renunciat. D'aquesta manera s'està cobrint un dèficit d'explotació amb uns recursos, que tot i ser de l'exercici anterior, provenen del pressupost de capital, fet que va contra el caire limitatiu de les despeses de capital establert en l'article 13.1 de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.

Un aspecte a remarcar referent a la liquidació pressupostària presentada és que aquesta no recull diferenciadament el que són drets i obligacions liquidades i reconegudes del que són drets cobrats i obligacions pagades. Aquesta diferenciació permetria una clara delimitació entre el que és el superàvit o dèficit pressupostari, anomenat romanent del pressupost, i el romanent de tresoreria, permetent, a més, conciliacions entre el pressupost i el balanç i compte de pèrdues i guanys a diversos nivells (meritació, caixa, liquidat, reconegut).

A continuació es remarquen, diferenciant entre pressupost d'explotació (epígraf 3.3.1) i pressupost de capital (epígraf 3.3.2) les principals desviacions pressupostàries entre el pressupost definitiu i el liquidat.

3.3.1. Pressupost d'explotació

a) Ingressos: És clar que la xifra pressupostada en concepte d'ingressos per venda i prestació de serveis va ser excessivament optimista i no ajustada a l'evolució real de la capacitat que, amb els mitjans de què disposa, la Junta podia obtenir. Això origina una desviació de 389,02 MPTA, entre l'import pressupostat, 857,65 MPTA, i el liquidat, 468,63 MPTA.

La Junta preveia un major creixement dels ingressos, en concret per determinades taxes, suposant un increment molt important dels permisos i autoritzacions a productors, transportistes i gestors de residus (fruit de diferents disposicions que preveia la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus) però, tot i l'important increment en l'exercici 1994, respecte als ingressos del període agost-desembre del 1993 (58,16 MPTA en els 5 mesos del 1993 en què la Junta actua ja com a empresa pública, respecte als 266,81 MPTA de l'exercici 1994), l'import pressupostat va ser excessivament elevat.

b) Despeses: La desviació global entre dotacions d'explotació de la liquidació i del pressupost definitiu és de 299,82 MPTA. La desviació es concentra en el baix nivell del liquidat quant a subvencions corrents atorgades en relació al pressupost definitiu, al voltant d'un 25 %. Aquest fet obeeix a que la política d'atorgament de subvencions de la Junta ha anat finalment en la línia d'atorgar subvencions destinades a que els beneficiaris duguin a terme inversions en les seves plantes o empreses (fet reflectit en les subvencions de capital atorgades), mentre que les subvencions corrents s'atorguen bàsicament per a casos concrets d'empreses o entitats no lucratives que assumeixen, sigui per concessió o participació de la Junta, determinats serveis (recollida de paper, d'olis residuals, de medicaments, etc). El cost de posada en funcionament o altres costos específics d'aquests serveis són finançats en part per aquestes subvencions corrents que atorga la Junta però que en última instància pot rescabalar-se'n gràcies als ajuts provinents del MOPTMA (veure epígraf 3.2.1).

Cal remarcar també que la liquidació recull com a despeses del capítol II, béns corrents i serveis, un import de 10,36 MPTA en concepte de despeses per comissió de formalització de l'endeutament i pel corresponent aval de la Generalitat. El total d'aquestes despeses han estat, però, superiors a l'anterior import en 30,06 MPTA. Caldria, per tant, haver-les liquidat en el pressupost pel total, independentment que en la comptabilitat hagi estat periodificada la part dels 30,06 MPTA en l'actiu com a despeses a distribuir en diferents exercicis.

3.3.2. Pressupost de capital

a) Ingressos: La desviació més significativa entre els ingressos del pressupost definitiu i el liquidat és la de l'endeutament o passiu financer. La Junta liquida un total de 3.612,66 MPTA respecte als 5.190,68 MPTA pressupostats. La Junta, però, no ha realitzat durant l'exercici 1994 cap disposició de les dues línies d'endeutament tal com s'ha comentat a l'epígraf 2.3.3. La partida de recursos per endeutament s'hauria d'haver liquidat, per tant, per import nul. Els 3.612,66 MPTA liquidats per la Junta no són més que els necessaris per quadrar l'estructura financera del pressupost, però no representen la realitat del finançament pressupostari.

b) Despeses: La desviació global entre les despeses de capital del pressupost definitiu i de la liquidació és de 1.513,28 MPTA. Aquesta desviació global, tot i semblar elevada, permet un grau de compliment del 84,67% del pressupostat.

Cal remarcar però, que existeix un grup d'inversions (Planta de frigorífics, Planta de piles, Consorci Baix Camp i Consorci La Selva) que puguen a 2.524,07 MPTA, per a les que si bé s'han formalitzat els corresponents contractes per a la realització d'obres, encara no existeix cap certificació. Per aquest motiu entenem que no haurien d'haver-se recollit en la liquidació pressupostària, cosa que sí ha fet la Junta dins les dotacions per inversions reals. Aquest fet incrementa significativament la desviació global i redueix, per tant, el percentatge de grau de compliment.

3.4. COMPARACIÓ ENTRE LA LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST I COMPTABILITAT

3.4.1. Partides de conciliació entre comptabilitat i pressupost

A continuació presentem la conciliació entre el romanent pressupostari i el resultat comptable recollida per la Intervenció General de la Generalitat en el seu informe.

CONCILIACIÓ DE LA LIQUIDACIÓ PRESSUPOSTÀRIA AMB EL COMPTE DE PÈRDUES I GUANYES

DRETS LIQUIDATS	9.816.183.648
OBLIGACIONS CONTRETES	(9.813.844.653)
Romanent de l'exercici	2.338.995
<hr/>	
PARTIDES COMPTABLES DE CONCILIACIÓ:	
DOTACIÓ D'AMORTITZACIÓ	(69.366.523)
DOTACIÓ PROVISIÓ INVERSIONS FINANCERES	13.500.000
PART DE LA SUBVENCIÓ NO APLICADA EN PÈRDUES I GUANYES	(2.338.995)
Resultat comptable del Compte de Pèrdues i Guanys	(55.866.523)

Nota: Els imports són en pessetes (PTA)

Font: Informe de la Intervenció General de la Generalitat per a l'exercici 1994

Les partides de conciliació que recull el quadre anterior són aquelles a incloure en la comptabilitat però que no representen conceptes liquidables pressupostàriament. Entenem però, que hi manca l'aplicació de la provisió d'insolvències d'1,27 MPTA, comptabilitzada com a ingrés en el compte de pèrdues i guanys, però que no hauria d'haver-se liquidat pressupostàriament com ha fet la Junta.

Addicionalment cal tenir en compte l'efecte significatiu que sobre el romanent de l'exercici i sobre aquesta conciliació tindrien els recursos liquidats per l'endeutament (epígraf 3.3.2. apartat a)) i les dotacions liquidades per determinades inversions (epígraf 3.3.2. apartat b)) en tractar-se de partides que, de manera correcta, no han estat recollides en comptabilitat, però que no havent-se de recollir en la liquidació pressupostària, la Junta sí les ha liquidat. També tindrien el corresponent efecte, tot i que en menor quantia, les despeses de formalització de préstecs esmentades en l'apartat b) de l'epígraf 3.3.1.

3.4.2. Reclassificació de partides comptables entre diferents capítols del pressupost

Entre els imports de la liquidació pressupostària i la comptabilitat s'observen certes diferències. Aquestes es produeixen donat que els diversos conceptes recollits en diferents partides comptables són liquidables en diversos capítols pressupostaris. Es tracta doncs ara de meres reclassificacions entre comptabilitat i pressupost, mentre que les partides de conciliació tractades a 3.4.1 representen ajustaments entre comptabilitat i pressupost.

La Junta de Residus duu a terme una important tasca de control de les esmentades reclassificacions entre els pressupostos d'explotació i capital i el compte de pèrdues i guanys i el balanç. Aquestes reclassificacions han estat revisades per aquesta Sindicatura de Comptes i, tot i trobar-hi determinats conceptes liquidats en capítols que no els correspon, en tractar-se d'imports poc significatius podem concloure que l'esmentada revisió ha resultat satisfactòria.

3.4.3. Els recursos del pressupost de capital i el fons patrimonial comptabilitzat

En la comptabilitat, les subvencions de capital procedents de transferències de la Generalitat han de destinar-se, d'acord amb la Instrucció de la Intervenció General del Departament d'Economia i Finances de 25 de gener de 1990, a finançar unes inversions que es reflecteixen en l'actiu del balanç, incrementant en contrapartida el patrimoni, recollit en els fons propis del passiu del balanç. En el cas de la Junta de Residus, però, les subvencions de capital financen unes dotacions per a subvencions de capital a atorgar a tercers i, per tant, no originen un increment del patrimoni de la Junta, sinó un ingrés per les subvencions de capital rebudes i una despesa per les atorgades a tercers que es reflecteixen en el compte de pèrdues i guanys.

Per aquest motiu, entenem que la part de subvencions de capital a destinar a subvencions per a tercers cal incloure-la, no en el pressupost de capital, sinó en el d'exploració, tant pel que fa als recursos com per les dotacions.

4. FISCALITZACIÓ DE LA LEGALITAT

4.1. INTRODUCCIÓ

Com a un dels objectes d'aquest Informe, la fiscalització de la legalitat s'ha tractat des de diferents aspectes. Així, en els diferents epígrafs d'aquest capítol es desenvolupen unes anàlisi amb un ampli abast:

- Realització, execució i seguiment del PAIF (epígraf 4.2).
- Procediments de contractació d'obres, béns i serveis (epígraf 4.3).

però també d'altres més concretes:

- Acompliment de determinades mesures d'urgència i preferències en els procediments de tractament dels residus establertes pel D.L 2/1991, de 26 de setembre (epígraf 4.4).
- Acompliment dels requisits per a la correcta autorització als gestors de residus per formar part del Registre General de Gestors de Residus de Catalunya, regulat per la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus, i de manera més concreta pel Decret 115/1994, de 6 d'abril (epígraf 4.5).

Malgrat tractar en aquest capítol aquests quatre aspectes, cal no oblidar que al llarg de la resta de capítols d'aquest Informe es du a terme unes anàlisi també sotmeses al compliment d'altres aspectes legals (comptable, fiscal, pressupostari,

etc.). Per bé que l'abast temporal dels capítols anteriors era l'exercici 1994, donat el caire atemporal i/o plurianual d'alguns aspectes a tractar en aquest capítol, les diferents anàlisi realitzades han sobrepassat l'esmentat exercici bé referint-se a exercicis anteriors al 1994, bé arribant a dades referents als exercicis 1995 i 1996.

4.2. LEGALITAT I GESTIÓ: PROGRAMA D'ACTUACIÓ, D'INVERSIONS I DE FINANÇAMENT (PAIF)

En la línia de la programació de les actuacions, i d'acord al que estableix la Llei 6/1993 en el seu article 6, el Govern de la Generalitat ha elaborat amb data juliol del 1995, un programa de coordinació del conjunt d'activitats necessàries en matèria de residus, anomenat Programa General de Residus de Catalunya (PGRC), que estableix els principis, les directrius i les línies d'actuació de les diferents operacions de gestió de residus. Aquest programa general determina un marc d'actuació tenint present els programes ja existents aprovats pel Consell de Direcció de la Junta de Residus com:

- a) Programa de gestió de residus especials de Catalunya (PGREC), aprovat el 15 de març de 1994).
- b) Programa de gestió dels residus municipals a Catalunya (PGRMC), aprovat el 13 de març de 1995).
- c) Programa d'actuació de minimització de residus especials (aprovat el 22 de juny de 1994).

L'esmentat PGRC suposa un important pas endavant imprescindible per establir un marc i una línia d'actuació. En el seu Pla Econòmic Financer, estableix una sèrie de previsions pressupostàries, des del 1995 al 2000, dels Programes més concrets esmentats als apartats a) i b) , diferenciant les diferents línies d'actuació i el finançament previsible provinent de la Unió Europea (Fons de Cohesió), del MOPTMA, del sector privat i de la pròpia Junta de Residus.

També cal remarcar les importants tasques, recollides en el:

- PGREC: quantifica detalladament els objectius de gestió dels residus especials (per tipus de residu i tipus genèric de tractament (minimització en origen, valorització, disposició del rebuig) a donar a cadascun d'ells, i la seva plasmació en matrius d'assignació percentuals (tipus de residu-tipus de tractament) per al 1996 i per al 2000); preveu les diferents mesures a adoptar a diferents nivells (normatiu, econòmic per inversions i taxes, organitzatives, d'informació i campanyes conscienciació social i a empresaris, etc.).
- PGRMC: delimita els àmbits d'actuació i coordinació amb els ens locals, predetermina els objectius de gestió per diversos residus (envasos i embalatges, voluminosos, sanitaris, enderrocs i runes, ramaders, etc.), estableix les mesures a adoptar en relació a prevenció i recuperació d'àrees degradades i sòls contaminats, etc.

És clara la importància d'aquests programes que estableixen una línia i un marc d'actuació així com unes quantificacions (econòmiques per al període 1995-2000 i de procediment de gestió dels residus per al període 1996-2000). Malgrat això, cal remarcar que representen el que podríem anomenar macro-programes de manera que:

* Si bé genèricament, tant les actuacions (concessió de subvencions, participació en determinades empreses gestores autoritzades, concessió de determinats serveis públics de recollida o tractament de residus, etc.) com les inversions dutes a terme per la Junta, semblen seguir les línies generals i els criteris establerts pels programes, no pot establir-se una relació estricta i quantificada entre l'activitat del dia a dia i els programes. Per tant, no ha estat possible validar que les decisions concretes (com per exemple d'obrir una línia específica de subvenció per a que determinat sector empresarial privat, en una quantia concreta) estiguin estrictament dins els criteris conceptuals i les quantificacions d'objectius a assolir que recullen els esmentats macro-programes.

* Degut a que les quantificacions dels programes van de l'any 1995 o 1996 al 2000 no entra dins l'abast temporal d'aquest Informe la seva comparació amb xifres reals, atès que encara no es disposava del tancament comptable ni d'altres informacions recopilatòries de l'exercici 1995. Amb tot i això, s'ha observat que la Junta no té implantat un seguiment extracomptable o una comptabilitat organitzada de tal manera que permeti dur un control constant de les quantificacions (econòmiques o del grau de gestió de residus) de la situació real respecte als objectius prefixats.

Per aquests motius considerem fonamental l'elaboració i seguiment comptable i extracomptable d'un PAIF. Paral·lelament al seu caire d'eina de gestió, cal vetllar per la seva elaboració, aprovació i tramitació atenent a les disposicions legals:

Els articles 28 i 29 de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, estableixen de manera específica la informació que ha de recollir el PAIF, així com els seus terminis de realització, tramesa i altres condicions. De manera similar s'expressa la Llei 10/1982, de 12 de juliol, de Finances Públiques de Catalunya en els articles 54, 55 i 56.

Tot i els programes esmentats anteriorment, la Junta no du a terme un PAIF de la manera establerta en la normativa esmentada. Aquestes Lleis fan del PAIF el document base per a quantificar i explicar a priori, exercici a exercici, al Departament al qual està adscrita l'empresa (en aquest cas el Departament de Medi Ambient) i al Conseller d'Economia i Finances, quin són els objectius (quant a import i concepte individualitzats per programes o tipus d'activitat o inversió) que posteriorment han de ser aprovats com a pressupostos d'explotació i d'inversió.

De tot això se'n desprén que, a banda de la imposició legal com a raó principal, el PAIF ha de ser el document d'ús intern de la Junta de Residus per al seguiment

constant i concret de la gestió a curt termini, dins el marc general i a més llarg termini establert pels macro-programes comentats amb anterioritat. Ha de ser una eina fonamental per a fer possible l'avaluació de resultats quant a l'assoliment dels objectius previstos. D'aquí que calgui també establir uns sistemes de seguiment i control, comptables i extracomptables.

Aquesta doble finalitat del PAIF (control pressupostari a priori per part dels Departaments competents i control de la pròpia gestió) fa necessària la seva elaboració aprofundida, evitant conceptes i quantificacions genèrics. La realització del PAIF de la Junta de Residus haurà d'amoïnlar-se als programes generals existents i als nous que puguin anar sorgint i haurà de centrar-se en:

- Un detall aprofundit i quantificat de les previsions d'inversió a realitzar (béns, aportacions i participacions en altres empreses, consorcis, etc.), documentant la seva necessitat, finalitat i impacte en l'activitat de la Junta, i especificant l'origen del seu finançament)
- Uns objectius detallats i quantificats de l'activitat i explotació com a empresa i dins els programes generals a llarg termini (per exemple: línies de subvencions a atorgar a tercers que es preveuen per a l'exercici; ingressos propis previstos pels diferents serveis, taxes, multes, etc.; cost dels serveis prestats per activitats, projectes o departaments; evolució quantitativa i qualitativa del personal; etc.).

Tota aquesta informació ha de veure's complementada a la fi de l'exercici amb una memòria explicativa que, dins el propi PAIF, determini el grau d'assoliment dels objectius prefixats en l'exercici anterior i les principals diferències o variacions entre un exercici i el següent.

4.3. FISCALITZACIÓ DE LA CONTRACTACIÓ

4.3.1. Marc legal de la contractació

El Decret 245/1993, de 14 de setembre, d'aprovació dels Estatuts de la Junta de Residus recull, en l'article 16, els aspectes concernents a la contractació, remarcant entre d'altres que: la contractació de la Junta se subjecta al dret privat però garantirà el principi de publicitat i lliure concurrència; l'adjudicació dels contractes es farà normalment mitjançant concurs; quan, amb subjecció als preceptes de la contractació administrativa, convingui la contractació directa, la Junta haurà de consultar, abans de fer l'adjudicació, almenys, si és possible, tres empreses capacitades.

Aquests aspectes establerts en els Estatuts de la Junta estan d'acord amb els principis genèrics de publicitat i concurrència que, per al cas concret de les empreses públiques, estableix la Disposició Transitòria Segona del Reglament

General de Contractació de l'Estat (Decret 3410/1975), vigent durant l'exercici fiscalitzat.

Cal tenir en compte que l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana tracta en l'article 24 l'adquisició de béns immobles i l'execució d'obres mentre que la Llei de Pressupostos de la Generalitat per a l'exercici 1994, en la seva Disposició Final Segona, fa referència, apart dels procediments específics per a adquisició de béns immobles i contractació d'obres, els corresponents a contractació directa, contractes de subministraments, assistència tècnica, reparacions menors, etc.

En el futur, a més, la Junta de Residus haurà de tenir en compte l'entrada en vigor, des del 9 de juny de 1995, de la Llei 13/1995, de contractes de les Administracions Públiques.

4.3.2. Criteris de contractació i procediments de control

La Junta disposa d'uns criteris i procediments interns de contractació, dels quals se'n desprenen a mode de resum el quadre següent:

	IMPORTS INFERIORS A:	IMPORTS SUPERIORS A:
Obres	50 MPTA	50MPTA
Subministraments	10 MPTA	10MPTA
Assistència	15MPTA	15MPTA
PROCEDIMENT A SEGUIR	Adjudicació directa (mínim 3 ofertes)	Concurs públic o subhasta

Font: Manual intern de contractació de la Junta de Residus.

El manual intern de contractació estableix criteris interns d'elaboració i aprovació per part de diferents departaments de la Junta de les propostes de contractació, del contingut dels plec de condicions tècniques i administratives, de les ordres de contractació i proposta d'adjudicació, etc. La Junta té establert que qualsevol despesa o inversió superior a 1 MPTA, segueixi el procediment formal de contractació.

Poden catalogar-se com a vàlids aquests criteris i la seva quantificació de límits, però entenem que aquest manual de procediments i criteris de contractació, caldria que estigués formalment aprovat pel Consell de Direcció de la Junta, incloent-hi els retocs i aprofundiments a extreure de les observacions que conté la nostra anàlisi d'expedients de contractació.

Per al seguiment dels expedients de contractació, la Junta disposa, i ens ha facilitat el seu llistat general de control de la contractació referent a l'exercici 1994. Recull, bàsicament, el número d'expedient, l'objecte del contracte, l'adjudicatari els imports autoritzats, contractats i facturats. D'ell se n'ha extret que el número total d'expedients de contractació de l'exercici 1994 ha estat de 194.

L'esmentat llistat presenta determinades mancances que, com a eina de control de la contractació, hauria de subsanar incorporant-hi millores com:

- Disposar del seguiment actualitzat dels codis d'expedient anul·lats i reservats.
- Diferenciar en el llistat els diferents tipus d'expedients segons facin referència a obres, adquisició de béns, serveis generals de neteja o vigilància, serveis tècnics, contractes relacionats amb subvencions en espècie atorgades, etc.)
- Sumar els subtotals referents als diferents tipus d'expedients esmentats, i el total final. Això diferenciadament per a les diferents columnes d'importos corresponents a les diferents fases (aprovat, en anunci, adjudicat, contractat, executat, pagat, etc.)

4.3.3. Anàlisi d'expedients de contractació

Els 194 expedients de contractació suposen, segons suma del llistat realitzada per aquesta Sindicatura de Comptes, un total de contractació autoritzat per al 1994 de 1.760,98 MPTA.

S'han analitzat els procediments d'adjudicació seguits per la Junta per a la contractació mitjançant l'estudi concret d'una important i diversificada mostra d'expedients de contractació (obres, adquisició d'immobilitzat, serveis generals, serveis tècnics, béns i serveis, com contenidors o obres contractades per la Junta, posteriorment atorgats com a subvenció en espècie a tercers, etc.).

Els expedients analitzats han estat un total de 62 (un 32% del total d'expedients), que totalitzen un import autoritzat de 1.214,05 MPTA (un 69% sobre el total de contractació autoritzat).

Com a observacions més remarcables fruit de l'anàlisi d'expedients, per la seva importància o reiteració, cal remarcar-ne, emmarcant-les segons dos aspectes diferents, les següents:

1.- L'autosuficiència documental i explicativa de l'expedient i els seus efectes:

a) Manca de documentació (ofertes rebudes, fiança definitiva de l'adjudicatari, actes de replanteig, actes i albarans de recepció, etc.) en determinats expedients.

b) Dispersió de la informació de què disposen els diferents departaments tècnics, jurídics i econòmic-administratius de la Junta. Manca formalitzar documentalment certa informació de seguiment i centralitzar-la en un únic expedient. Això, en alguns casos, per la manca de coordinació i comunicació documental entre departaments de la Junta, arriba a tenir efectes negatius motivats pel desconeixement en un moment determinat, per part d'alguns departaments implicats en l'expedient, d'altres aspectes (tècnics, jurídics o comptable-financers) que corresponen als altres departaments implicats en la contractació del bé, obra o servei.

c) Manca d'informes interns i notes explicatives que originin un expedient únic i autosuficient que ajudi a una millor coordinació entre els diferents departaments implicats. Cal remarcar en aquest sentit:

c-1) manca d'informe o document per part del cap del departament sol·licitant que especifiqui, en els casos de contractació directa, els motius en base als quals decideix que es demanin les tres ofertes a tres empreses concretes i no a altres.

c-2) manca d'informes degudament aprofundits o referències que recullin aspectes tècnics i qualitatius a l'hora de decidir entre les diferents ofertes rebudes. En certs casos cal suposar que l'oferta escollida ho ha estat per ser la més econòmica, però tampoc queda clar si això suposa o no renunciar a un cert nivell de qualitat tècnica o del servei.

c-3) manca d'actes o documentació interna de seguiment tècnic i temporal d'obres. Això, relacionat amb el fet que els contractes no acostumen a incorporar clàusules de penalització per a l'adjudicatari, i malgrat que ha pogut comprovar-se, amb les dates de les factures i certificacions d'obra, com en certs casos existeixen importants endarreriments respecte als terminis previstos en els contractes.

c-4) manca documentació explicativa de les variacions motivades per ampliacions que originen finalment un cost del bé, servei o obra, superior al contractat. També en certs casos contractes ja vençuts han originat factures per import total inferior al cost contractat, sense que en l'expedient consti cap explicació de si l'obra s'ha finalitzat, postposat, etc.

2.- Els principis de publicitat i concurrència:

a) Els límits establerts en el quadre de l'epígraf 4.3.2. no són respectats en un nombre considerable d'adjudicacions, a més:

a-1) en un elevat nombre de casos els pressupostos inicials són molt ajustats per sota dels esmentats límits aconseguint evitar així el procediment de concurs públic. Fins i tot, encara que es contracti per sota del límit, determinades ampliacions del contracte o partides no previstes en el pressupost inicial, fan que finalment el cost sí superi el límit que obligava a adjudicació per concurs.

a-2) determinats expedients, tot i referir-se a un mateix bé o servei a contractar, han estat dividits evitant així l'adjudicació per concurs públic.

b) La mancança establerta anteriorment a c-1) pot incidir en el principi de lliure concurrència tot i que es tracti dels casos de possible adjudicació directa.

c) Determinats serveis generals o tècnics, contractats per un període restringit en l'exercici 1993, o algunes proves pilot que no superaven els límits, així com certes contractacions d'urgència d'aquell exercici, originen en el 1994 ampliacions i pròrrogues successives de contracte i contractes definitius que, tot i superar ara

sí els límits, no s'adjudiquen pel procediment de concurs, sinó que es prorroguen directament i sense demanar altres possibles ofertes.

d) L'adjudicació de certes campanyes de publicitat a diaris i ràdios amb un cost pròxim o fins i tot superior als límits per realitzar concurs públic, s'adjudiquen de manera directa a determinades agències de publicitat (i en certs casos sense demanar altres ofertes). Tot i deixar constància en l'expedient que són les úniques agències amb capacitat per planificar, coordinar i certificar aquestes campanyes, comparant amb altres campanyes publicitàries similars realitzades al llarg dels exercicis 1993 i 1994, és clar que existeixen altres agències de publicitat capacitades.

Com a conseqüència de les anteriors observacions cal concloure recomanant:

- L'aprovació formal dels límits a nivell de Consell de Direcció i el seu estricte acompliment per tal de garantir l'acompliment dels principis bàsics de publicitat i lliure concurrència. En tot cas, en casos concrets d'urgència, monopoli d'oferta, compatibilitat de maquinària o equips a contractar respecte dels que es disposa, cost excessiu del procediment de concurs i anàlisi d'ofertes en motiu de l'allau d'ofertes que en determinats concursos públics cal esperar, etc. caldria informar-ne de manera concreta al Consell de Direcció o al seu President (d'acord amb l'article 16 dels Estatuts de la Junta), o bé que aquest donés potestat al Gerent per aprovar-ne la contractació directa, tot i superar els límits que obliguen a concurs públic, formalitzant en documents interns degudament signats aquests fets.

- Una més acurada organització i formalització dels documents i notes explicatives i de seguiment que han de constituir l'expedient. Per a això caldrà que el responsable de cada departament que participa en el circuit de contractació determini la documentació i informació que necessiten de la resta de departaments del circuit. Aquesta informació i documentació, centralitzada en un únic expedient autosuficient o clarament interrelacionat amb d'altres expedients o arxius (de subvencions en espècie, de documentació general d'adjudicatari ja coneguts per anteriors contractes, de pressupostos o projectes tècnics molt voluminosos per a l'expedient central, etc.) representarà una eina molt útil de control de la contractació i de coordinació entre departaments de la Junta.

4.4. ACOMPLIMENT DE MESURES ESTABLERTES PEL DECRET LEGISLATIU 2/1991

4.4.1. Introducció

El DL 2/1991, de 26 de setembre, text refós sobre textos legals vigents a Catalunya fins al 1991, manté en vigor, tot i la derogació parcial del seu articulat per la Llei 6/1993, els articles 11, 12 i 14, que estableixen unes mesures a adoptar bàsiques en la concepció de la política general de residus industrials.

- Els articles 11 i 12, dins la secció 3a "Programes d'actuació", de l'esmentat DL 2/1991, estableixen que els programes sectorials referents als conceptes de:

- * Minimització i tractament de residus a l'origen
- * Restauració d'àrees degradades,

tenen el caràcter de prioritaris. Per aquest motiu es determina que, per als programes referents a cadascun del dos conceptes, s'ha de dotar com a mínim, una quantitat equivalent al 20% de les transferències de la Generalitat rebudes per la Junta que figurin en els corresponents pressupostos en el període de cinc anys.

- L'article 14, dins la secció 4a "Mesures urgents per a la gestió dels residus industrials", estableix que la Junta de Residus, per respondre d'una manera immediata al dèficit d'infraestructures per al tractament de residus industrials, ha de promoure les instal·lacions adequades tecnològicament per al tractament dels residus descrites en l'annex 1 del mateix D.L 2/1991. Aquest annex determina que a nivell de Catalunya cal disposar d'unes infraestructures per tal d'assolir una capacitat de tractament global de 810.000 tones per any (Tn/a), distribuïda de la manera següent:

- * Fins a 100.000 Tn/a per als residus que puguin ser destruïts o transformats en materials inerts per mitjà de procediments físico-químics.
- * Fins a 60.000 Tn/a per als residus amb un alt contingut de matèria orgànica i per a residus no biodegradables.
- * Fins a 650.000 Tn/a per a residus no inclosos en els dos apartats anteriors i per a les fraccions que resultin dels processos de transformació dels residus inclosos en els apartats esmentats.

4.4.2. Precisions dels conceptes de minimització i de tractament en origen

Abans d'entrar en l'avaluació del compliment de l'establert per aquests articles, cal remarcar que els conceptes de minimització i tractament a catalogar amb el terme "en origen" suposa referir-se, des d'un punt de vista estricte:

- Minimització en origen: foment dels canvis de processos productius o modificació d'equips, que permetin una reducció en la generació de residus, i de la substitució de primeres matèries o altres productes utilitzats en la fabricació i considerats especialment tòxics o perillosos.
- Tractament en origen: foment d'operacions, durant o al final del procés productiu, de tractament de disposició del rebuig (incineració, tractaments físico-químics o biològics per a la reducció del nivell de perillositat, filtratge, etc.) evitant la sortida fora del procés productiu de certs nivells de residus.

Malgrat que aquesta visió estricte del terme "en origen" es refereix al productor inicial del residu, la pràctica ja des del 1992, i la Llei 6/1993 en el seu punt

introduitori VIII, amplia les prioritats establertes fomentant també que els residus que es produeixin, i que surtin fora del procés productiu que els genera, siguin en el màxim percentatge possible reciclables o valoritzables, és a dir, aprofitables per tercers. Aquests tercers que poden ser anomenats gestors de valorització de residus, en aprofitar-los per al seu procés productiu, generen també un cert nivell de residus, fet pel qual són alhora productors de residus.

A més queda superat el criteri de tractament en origen com a tractaments de disposició del rebuig, orientant el tractament en origen cap el concepte de l'aprofitament en origen. Aquest tendeix a la implantació de sistemes de reciclatge de matèries o de reutilització d'algún subproducte dins el mateix procés productiu, o de processos de classificació de residus per a posteriors aprofitaments de tercers.

Així, com a principi general, la filosofia que conforma la política de residus a Catalunya i el que queda englobat sota una visió més àmplia dels conceptes minimització i tractament en origen, són cadenes (productors-gestors de valorització) que reaprofitin un rera l'altre el residu generat per l'anterior, minimitzant, dins les possibilitats existents, la disposició del rebuig i principalment la que no és en origen (plantes incineradores i abocadors controlats).

4.4.3. Anàlisi del compliment de les mesures quantificades en el DL 2/1991

4.4.3.1. Programes de minimització i tractament en origen

L'obligació per a la Junta que estableix l'article 11 de destinar com a mínim un 20% dels recursos procedents de la Generalitat en el període de cinc anys (1992-1996) a programes sectorials de minimització i tractament en origen, no deixa clar si cal acomplir el percentatge exercici a exercici o en el global del període abans esmentat. Aquesta Sindicatura de Comptes, però, ha volgut fer una aproximació quantificada any a any, que ha pogut ser més concreta per als exercicis 1992 i 1993, que no pas per al 1994. Això atès que no existeix a la Junta un control específic i actualitzat d'aquest tema, sinó que pressuposant que el percentatge esmentat s'assoleix àmpliament, el que fa la Junta és una memòria a posteriori referent als programes de minimització i tractament en origen, memòria que fins l'actualitat recull els exercicis fins el 1993, mentre que per al 1994 es disposa d'informació més genèrica a la memòria general de l'exercici.

L'aproximació quantificada feta per aquesta Sindicatura de Comptes per valorar l'acompliment per part de la Junta del percentatge per a programes de minimització i tractament en origen, ha tingut en compte la visió més àmplia d'aquests conceptes ja comentada en l'epígraf 4.4.2.

Malgrat això cal recomanar que davant futures mesures d'obligat compliment per a la Junta, referents a aquests o altres temes, existeixi una estricta delimitació dels conceptes (minimització, tractament, aprofitament, disposició del rebuig, en origen,

no en origen, productor, gestor etc.) i dels períodes o terminis, en la norma legal que els reculli, fet que ha d'impulsar la pròpia Junta de Residus.

L'article 10 del DL 2/1991 estableix que la Junta pot concertar la col·laboració d'altres organismes i entitats per tal d'executar els programes que ara ens ocupen de manera que l'activitat de la Junta de Residus referent a aquests programes s'articula en diferents tipus d'actuacions:

- a) Subvencions a empreses que presenten projectes adients als objectius de minimització i tractament en origen, mitjançant convocatòries públiques d'ajuts.
- b) Convenis i contractes amb organismes i entitats externes per molts diversos motius (estudis per analitzar diferents alternatives de minimització, valorització i tractament, proves pilot, campanyes d'informació al ciutadà i a les empreses dels resultats obtinguts).
- c) Autorització a empreses com a gestors de residus per activitats de valorització. En els àmbits que la valorització és una activitat rendible, s'ha deixat actuar a la iniciativa privada però previ un procediment d'autorització per part de la Junta i un control posterior per mitjà d'inspeccions periòdiques, que assegurin la correcta gestió del residu, del producte que se n'obté i del procés productiu.
- d) Participació en empreses (autoritzades com a gestors o concessionàries de determinats serveis de recollida i valorització) per garantir un millor control del tractament d'alguns residus especials o que presenten una problemàtica específica (per exemple la recollida i valorització d'olis usats i de la sang dels escorxadors).

- Quantificació de les subvencions atorgades: Pel que fa a l'anterior apartat a), la quantificació de les subvencions atorgades en relació als aspectes de minimització i tractament en origen que ara es tracten es recullen de manera resumida, diferenciant els exercicis 1992 i 1993 del 1994 (donada la diferència d'informació disponible esmentada anteriorment) en els dos quadres següents. La informació que s'hi recull, obtinguda de la Junta, ha estat verificada comparant-la amb les convocatòries públiques de subvencions recollides en diverses ordres publicades al DOGC.

FINALITAT DE LA SUBVENCIÓ	1992		1993	
	Import atorgat (1)	Nº de beneficiaris	Import atorgat (2)	Nº de beneficiaris
Minimització-aprofitament en origen	0,00	0	24,24	4
Minimització-reducció en origen	3,04	2	92,88	7
Valorització-recuperació de matèries	571,17	14	402,85	15
Tractament en origen	0,00	0	9,63	4
TOTAL	574,21	16	529,60	30

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons dades de la Junta incloses a la Memòria específica per als programes de minimització i tractament en origen i als llistats per convocatòries de subvencions atorgades .

Nota (1): Per al 1992 els imports, que són en Milions de pessetes (MPTA), han estat validats en relació a les ordres de convocatòries de 21/4/92 i 25/6/92.

Nota (2): Per al 1993 els imports, que són en Milions de pessetes (MPTA), han estat validats en relació a les ordres de convocatòries de 4/5/93 i 1/9/93.

Per al 1994 no solament ha variat l'agregació per conceptes de les subvencions, sinó que cal incorporar com a subvencions relacionades amb els apartats b) i c).

FINALITAT DE LA SUBVENCIÓ	1994	
	Import atorgat (1)	Nº de beneficiaris
Minimització i tractament en origen	71,28	16
Foment del consum de matèries recuperades	163,19	11
Condicionament de PCB i PCT (*)	18,71	17
Projectes de R+D (sangs escorxadors)	15,00	1
Projectes per obtenir l'autorització com a gestor	5,28	13
TOTAL	273,46	58

Font: Memòria general d'activitats de la Junta de Residus de l'exercici 1994.

Nota (*): Les sigles PCB i PCT, fan referència a tipus de residus perillosos, en concret, i respectivament, als policlorobifenils i als policloriterfenils.

Nota (1): Els imports, que estan en Milions de pessetes (MPTA), han estat validats en relació a les ordres de convocatòries de 1/9/93 (vigent encara al 1994), 10/6/94, 2/5/94 i 6/5/94.

- Quantificació dels convenis i contractes: Pel que fa a l'apartat b), la destinació de recursos en estudis i projectes derivats dels contractes i convenis amb tercers en relació als aspectes de minimització i tractament en origen que ara es tracten es recullen de manera resumida, per al 1992 i 1993 i apart per al 1994, en els quadres següents:

FINALITAT DELS ESTUDIS I PROJECTES (CONTRACTES I CONVENIS)	Import 1992	Import 1993
Minimització	16,54	2,30
Valorització	9,59	71,62
Borsa de subproductes (*)	39,75	34,64
TOTAL	65,88	108,56

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons dades de la Junta incloses a la Memòria específica per als programes de minimització i tractament en origen.

Nota: Els imports són en Milions de pessetes (MPTA)

Nota (*): La Borsa de Subproductes de Catalunya és un servei desenvolupat conjuntament per la Junta i les Cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya, segons conveni signat el 10/9/91, i és un servei orientat per a que puguin contactar oferents i demandants de subproductes, de manera que aquests puguin utilitzar-los en els seus processos productius en qualitat de primeres matèries o matèries auxiliars.

Per al 1994 en no disposar d'informació agregada, s'ha demanat i obtingut de la Junta una estimació dels recursos destinats a convenis i contractes relacionats amb l'objectiu que ara ens ocupa. Sobre el llistat facilitat, un cop descartats per part d'aquesta Sindicatura de Comptes determinats convenis i contractes que no tenien relació directa amb els objectius de minimització i tractament en origen de residus industrials, ha pogut elaborar-se el quadre següent:

SINDICATURA DE COMPTES DE CATALUNYA – INFORME 42/95-D

CONCEPTE	Import 1994
Planta de frigorífics, fluorescents i piles	100,66
Centre de recollida i tractament (residus petites quantitats)	113,75
Tractament d'emergències en polígons industrials	63,62
Estudis i proves pilot (diversos sectors i tipus de residu)	112,76
Recoll. i/o tract. (paper oficines, piles i medicaments)	68,47
Publicitat recollida select. (paper, piles i medicaments)	43,94
Mat. divulgatiu o informació resultats estudis i prov. pilot	22,88
TOTAL	526,08

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes en base a informació facilitada per la Junta de Residus.

Nota: Els imports són en Milions de pessetes (MPTA).

- Quantificació de la tasca d'autoritzacions a gestors: Pel que fa a l'apartat c), és complex establir quina quantitat de recursos ha destinat la Junta de Residus a les tasques d'autorització de gestors (tramitació i revisió de documentació, inspeccions tècniques, etc.). Cal tenir en compte que el cost del personal que assumeix aquestes tasques caldria diferenciar-lo entre el del personal administratiu i tècnic, per als que les tasques relacionades amb l'autorització són difícilment desvinculables d'altres tasques.

- Quantificació de la participació de la Junta en el capital d'altres empreses: Les inversions referents a l'anterior apartat d), que es van materialitzar en cada exercici són:

EMPRESA PARTICIPADA	Inversió 1992	Inversió 1993	Inversió 1994
CATOR, SA	0,00	35,00 (10%)	0,00 (10%)
APROCAT, SA	0,00	300,00 (37,5%)	0,00 (37,5%)
Gestora de Runes de la Construcció, SA	0,00	0,00 (0%)	22,50 (45%)
	0,00	335,00	22,50

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons informació de la Junta de Residus corroborada amb els informes de Deloitte & Touche i de la Intervenció General de la Generalitat.

Nota1-: Els imports són en Milions de pessetes (MPTA) i representen els desemborsaments realitzats en cadascun dels exercicis, és a dir, en el 1994 es mantenen les inversions del 1993, tot i que comptablement han sofert correccions valoratives, que fan que els imports del balanç no coincideixin amb els recollits en el quadre. Entre parèntesi es recullen els percentatges de participació de la Junta en el capital de cadascuna de les empreses.

Recollim ara una breu descripció de les tres empreses participades:

- Catalana de Tractament d'Olis Residuals (CATOR): es dedica a la recollida d'olis usats d'automoció, indústria i navegació, la seva regeneració i la comercialització dels asfalts, oli base, hidrocarburs i combustibles fruit del procés de regeneració.
- Aprocat, SA: empresa dedicada a la recuperació de sangs d'escorxador obtenint-ne, entre d'altres productes finals, farines, proteïcs solubles, sang atomitzada, etc. aplicables a diversos camps com l'alimentació, l'agricultura, la cosmètica i la dietètica, la piscicultura o la farmacologia veterinària.
- Gestora de Runes de la Construcció, SA: té per objecte la realització del conjunt d'actuacions relacionades amb la gestió dels enderrocs, runes i residus

provinents del sector de la construcció (promoció d'instal·lacions de disposició del rebuig o de reciclatge, estudis de recerca i desenvolupament de noves tecnologies, etc.).

El resum per als anys 1992, 1993 i 1994 de les diferents actuacions relacionades amb els programes de minimització i tractament en origen i quantificades en aquest epígraf origina els següents totals:

TIPUS D'ACTUACIÓ	1992	1993	1994
Atorgament de subvencions	574,21	529,60	273,46
Estudis i projectes	65,88	108,56	526,08
Autorització a gestors (*)	N/Q	N/Q	N/Q
Participació en empreses	0,00	335,00	22,50
TOTAL	640,09	973,16	822,04

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes

Nota (*): El concepte "Autorització a gestors" no ha estat possible quantificar-lo per les dificultats ja exposades, motiu pel qual es recull amb les sigles N/Q, és a dir, no quantificable.

Nota: Els imports són en Milions de pessetes (MPTA).

Finalment recollim els imports totals anteriors comparant-los amb els recursos procedents de la Generalitat (que haurien de representar com a mínim el 20% com estableix l'article 11 del DL 2/1991) liquidats en les liquidacions pressupostàries dels tres exercicis, així com quantificant el grau percentual d'acompliment exercici a exercici i en el global de tots tres anys:

	Recursos aplicats per la Junta de Residus per a la minimització i el tractament en origen (I)	Recursos totals procedents de la Generalitat (II)	Percentatge (I/II)
1992	640,09	3.460,45	18,49%
1993	973,16	4.022,58	24,19%
1994	822,04	4.656,59	17,65%
TOTAL ACUMULAT	2.435,29	12.139,62	20,06%

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes

Nota: Els imports són en Milions de pessetes (MPTA).

En aquest quadre final s'observa que l'exercici 1993 és l'únic en què s'assoleix el 20% establert pel D.L 2/1991. Malgrat això, hi ha una proximitat a aquest percentatge en el 1992 i 1994. Tenint en compte que no ha estat possible la quantificació dels recursos destinats a les tasques d'autorització de gestors i, per tant no ha estat inclosa en el càlcul, també per al 1992 i 1994 podria donar-se per assolit el percentatge establert legalment.

A més, amb una interpretació més àmplia, suposant que l'esmentat percentatge cal assolir-lo no any a any, sinó en el termini dels 5 exercicis (1992 a 1996) que estableix el D.L 2/1991, cal concloure també satisfactòriament pel període dels tres

primers anys transcorreguts, trienni en què els totals acumulats suposen un correcte acompliment assolint un percentatge del 20,06%.

4.4.3.2. Programes de restauració d'àrees degradades

La destinació de recursos que la Junta fa en relació a aquests programes s'articula fonamentalment mitjançant atorgament de subvencions. Així, per als exercicis del 1992 al 1994, es fan públiques en el DOGC les convocatòries públiques que originen l'atorgament pels conceptes i imports següents:

* 1992 (Import total atorgat: 639,42 MPTA):

- Ordre de 5/3/92: convocatòria d'ajuts per a la restauració d'àrees degradades, condicionament d'abocadors de residus industrials o mixtes i creació o millora de centres de recollida i transferència. (Import atorgat 148,24 MPTA)
- Ordre de 5/8/92: convocatòria d'ajuts als ens locals per a la realització de neteges d'espais afectats per abocaments incontrolats de residus industrials o mixtes. (Import atorgat: 491,18 MPTA)

* 1993 (Import total atorgat: 287,09 MPTA):

- Ordre de 4/5/93: convocatòria d'ajuts als ens locals per a campanyes de sensibilització davant abocaments incontrolats i àrees degradades. (Import atorgat: 42,79 MPTA)
- Ordre de 4/5/93: convocatòria d'ajuts als ens locals per a la gestió de la neteja d'espais afectats per abocaments incontrolats. (Import total: 244,30 MPTA)

* 1994 (Import total: 1.675,12 MPTA):

- Ordre 4/5/93 (vigent durant el 1994): convocatòria d'ajuts als ens locals per a la gestió de la neteja d'espais afectats per abocaments incontrolats. (Import total: 204,10 MPTA)
- Ordre 24/5/94: convocatòria d'ajuts, en forma de subvenció en espècie, per a la clausura d'abocadors municipals fora d'ús. (Import total: 1.253,75 MPTA)
- Ordre 24/5/94: convocatòria d'ajuts per a la clausura d'abocadors municipals fora d'ús, per la part corresponent a la realització del projecte, la direcció de l'obra i les tasques de revegetació. (Import total: 217,26 MPTA)

A banda d'aquestes subvencions atorgades cal remarcar en l'exercici 1993 la signatura d'un conjunt de convenis per a estudis de localització i altres estudis diversos, destinats a la restauració d'àrees degradades per descàrregues incontrolades, als que s'han aplicat uns recursos de 50,57 MPTA.

La quantificació realitzada, comparada amb els recursos procedents de la Generalitat (que haurien de representar com a mínim el 20% com estableix l'article 12 del DL 2/1191) liquidats en les liquidacions pressupostàries dels tres exercicis,

així com quantificant el grau percentual d'acompliment exercici a exercici i en el global de tots tres anys, es pot resumir en el quadre següent:

	Recursos aplicats per la Junta de Residus per a la restauració d'àrees degradades (I)	Recursos totals procedents de la Generalitat (II)	Percentatge (I/II)
1992	639,42	3.460,45	18,48%
1993	337,66	4.022,58	8,39%
1994	1.675,12	4.656,59	35,98%
TOTAL ACUMULAT	2.652,20	12.139,62	21,85%

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes

Nota: Els imports són en Milions de pessetes (MPTA).

De l'observació del quadre se'n desprén, per al total del trienni, un acompliment del percentatge mínim del 20%. Malgrat això, anualment, tan sols l'exercici 1994 l'assoleix. Per al 1992 podria considerar-se com a assolit si tinguéssim en compte els costos directes i indirectes de l'activitat i estructura general de la Junta.

4.4.3.3. Promoció d'instal·lacions: capacitat de tractament de 810.000 Tn/a.

Com s'ha especificat a l'epígraf 4.4.1, el DL 2/1991 estableix com a mesura urgent la promoció d'infraestructures per a assolir a Catalunya una capacitat de tractament mínima. Aquesta capacitat, estimada en 810.000 Tn/a, es subdivideix en tres nivells, recollits en l'annex 1 del DL 2/1991, ja esmentats a l'epígraf 4.4.1.

D'acord amb el llistat de plantes autoritzades tractadores de residus de data 1 de desembre del 1995, amb el que la Junta porta el control dels gestors autoritzats, s'ha pogut dissenyar un quadre informatiu de la capacitat global existent a l'esmentada data:

SINDICATURA DE COMPTES DE CATALUNYA – INFORME 42/95-D

GRUP		NÚM. D'EMPRESES	
#	TIPUS DE PLANTA	AUTORITZADES	CAPACITAT DE TRACTAMENT
1	Abocadors res. ind	11	9.712.936 m ³ (1)
2	Compostatge res. ind.	1	80.000 Tn/a
3	Recollida i transferència res. ind.	8	Tractament: 105.800 Tn/a; Rebuig: 14.000 Tn/a;
4	Recollida i transport res. sanitaris	1	48.000 litres/anyl (1)
5	Físico-químic medicaments	1	1.000 Tn/a
6	Físico-químic res. ind.	3	70.000 Tn/a. + 166.800 m ³ /a (1)
7	Tractament i reciclatge frigorífics	1	40.000 unitats(1)
8	Recollida i tractament d'olis	1	30.000 Tn/a
9	Recollida i transport de PCB	1	20Tn/tramesa (1)
10	Incineració res. ind.	6	171.470 Tn/a
11	Recuperació res. alimentació animal	2	55.000 Tn/a
12	Recuperació de bidons	7	1.910.000 unitats/any (1)
13	Recuperació res. carnis	8	1.012.390 Tn/a
14	Recuperació conductors elèctrics	3	13.400 Tn/a
15	Recuperació dissolvents	5	28.450 Tn/a
16	Recuperació fusta	1	500Tn/a
17	Recuperació metalls	6	75.600Tn/a + 2.400 m ³ /a (1)
18	Recuperació plàstics	11	55.650Tn/a
19	Recuperació pneumàtics	1	2.700 Tn/a
20	Recuperació res. ind. diversos	4	44.400 Tn/a
21	Recuperació tòner	1	32 Tn/a
22	Recuperació vidre	3	147.500 Tn/a
23	Tractador res. sanitaris	2	4.400 Tn/a
24	Valorització metalls	2	26.500 Tn/a
25	Valorització paper i cartró	6	216.300 Tn/a
26	Valorització res. ind. inerts	10	151.158 Tn/a
	TOTAL	107	2.687.050 Tn/a (*)

Font: Dissenyat per la Sindicatura de Comptes d'acord amb la informació obtinguda del llistat de plantes autoritzades tractadores de residus a 1/12/95.

Nota (*): L'import recollit com a capacitat total recull tan sols els d'aquelles plantes de les que la Junta disposa de la quantificació de la capacitat en Tn/a (Veure Nota (1))

Nota (1): Les capacitats de planta no establertes en Tn/a presenten diverses problemàtiques a l'hora de intentar homogeneitzar-les:

- capacitats globals no establertes en relació a l'any (p.e. abocadors: la capacitat pot referir-se a tota la seva vida útil prevista, sent difícils establir capacitats anuals)
- capacitats en litres o m³, que per traspasar-se a tones, caldria conèixer la densitat específica de cada tipus de residu
- capacitat en unitats (frigorífics, bidons), que per traspasar-se a tones, caldria conèixer els pesos unitaris de cada tipus de residu.

Tot i la dificultat (que es desprén de les Notes (*) i (1) de l'anterior quadre) per obtenir una xifra aproximada de la capacitat global de tractament de les plantes existents, és clar que a desembre del 1995, tan sols tenint en compte les quantificacions realitzades en Tn/a, es disposa de les infraestructures suficients que permeten assolir i superar la capacitat de 810.000 Tn/a de tractament establertes pel DL 2/1991.

A més, el DL 2/1191 estableix assolir aquesta capacitat global, subdividint-la en tres trams de:

- Fins a 100.000 Tn/a per als residus que puguin ser destruïts o transformats en materials inerts per mitjà de procediments físico-químics. Aquest fet queda cobert amb la capacitat de tractament dels grups #5 i #6 de l'anterior quadre (tenint en compte una densitat mitja, segons tècnics de la Junta de Residus, d'entre 0,7 i 0,8 Tn/m³).
- Fins a 60.000 Tn/a per als residus amb un alt contingut de matèria orgànica i per a residus no biodegradables. Segons tècnics de la Junta de Residus, aquest aspecte es refereix bàsicament a residus industrials a tractar mitjançant disposició del rebuig (incineració, abocament controlat), aspecte que queda cobert tan sols amb la capacitat de les plantes recollides en el grup #10 de l'anterior quadre.
- Fins a 650.000 Tn/a per a residus no inclosos en els dos apartats anteriors i per a les fraccions que resultin dels processos de transformació dels residus inclosos en els apartats esmentats. Aquí quedarien inclosos la resta de tipus i capacitat de tractaments de residus, fins i tot la disposició final del rebuig d'aquells residus generats pels propis tractadors-valoritzadors. En relació a aquest grup, s'observa com simplement amb el grup #1 de l'anterior quadre es disposa d'una capacitat molt superior al legalment establert (amb la densitat mitja abans esmentada dels diferents tipus de residu).

Segons es desprèn dels anteriors comentaris, l'imperatiu legal establert pel DL 2/1191 quant a disposar de les infraestructures i la capacitat de tractament necessàries com a mesura urgent, ha estat assolit.

Cal remarcar que el que s'ha analitzat en aquest epígraf ha estat l'existència o no d'una capacitat de tractament de residus genèrica, establerta com a mínim d'urgent assoliment pel DL 2/1191. Per tant aquesta anàlisi:

- S'ha fet de manera global, deixant de banda la major o menor capacitat en relació al tractament de cada tipus concret de residu, en base a les característiques dels quals (perillositat i volum) la Junta de Residus ha posat més èmfasi en determinats residus i instal·lacions per al seu tractament, i menys en d'altres.
- No ha tingut en compte les dades reals de tractament anual de residus ni, per tant, el grau d'aprofitament o rendiment (tractament real/capacitat) de les plantes. D'altra banda, en ser empreses privades autoritzades per la Junta, correspon a la iniciativa privada vetllar pel grau d'aprofitament de la seva capacitat.

4.5. ACOMPLIMENT DELS REQUISITS PER A L'AUTORITZACIÓ ALS GESTORS DE RESIDUS

La Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus, en l'article 19 crea el Registre de Gestors de Residus de Catalunya, que es regula segons el Decret 115/1994, el qual l'adscriu a la Junta de Residus. Aquest Decret estableix l'obligatorietat d'inscripció per als gestors de residus per activitats d'emmagatzematge, valorització i disposició del rebuig, mentre que pel transport

regeix la normativa vigent sobre registre de transportistes de residus industrials. L'article 6 de l'esmentat Decret, estableix la documentació que les empreses que desitgen ser autoritzades com a gestors han de presentar a la Junta, i determina el procediment d'autorització a seguir per part d'aquesta.

D'acord amb els requisits establerts pel Decret 115/1994 i en base al llistat de gestors autoritzats per al tractament de residus a 1 de desembre del 1995, ja esmentat en l'anterior epígraf 4.4.3.3., s'ha analitzat el procediment i documentació referent a l'autorització per a una mostra de 16 gestors. La mostra escollida ha recollit gestors de diferent tipus (plantes d'incineració, abocadors, plantes de recollida, transferència o tractament de residus plàstics, de ferralla, ferros i bidons, frigorífics, residus carnis, dissolvents, vidre, paper i cartró, residus inerts i banals, etc.) i gestors de diferent antiguitat.

El resultat de l'anàlisi de la documentació de l'expedient d'autorització i el procediment seguit per la Junta de Residus pot catalogar-se de satisfactori quant a l'acompliment general de l'establert en el Decret 115/1994, malgrat això cal remarcar que:

- a) El Decret que regula l'autorització dels gestors de residus data de l'abril del 1994; amb anterioritat a aquesta data la Junta ja duia a terme un procés d'autorització similar quant a la documentació sol·licitada i la verificació física de la planta a autoritzar. Per això entenem que és recomanable l'actualització de l'expedient d'autorització per als casos concrets de gestors autoritzats amb anterioritat a abril de 1994, evitant així qualsevol mancança documental o de procediment que sigui fruit de nous requisits per a l'autorització de gestors establerts pel Decret 115/1994. En certs casos caldrà exigir l'actualització dels conceptes recollits en les llicències municipals d'activitats.
- b) Tota millora en el control de la documentació i plasmació documentada dels procediments relacionats amb l'autorització, cenyint-se a l'establert al Decret 115/1994, permetrà evitar mancances que estalviaran problemes que poden ocasionar-se tenint en compte que l'articulat de l'esmentat Decret no té un caire massa restrictiu quan afirma que "... si en el termini de sis mesos la Junta de Residus no dicta resolució, s'entén estimada la sol·licitud d'inscripció...". Entenem en relació a això que, de manera específica, cal un més acurat control pel que fa al suport documental que evidenciï les inspeccions de tècnics de la Junta a les plantes per tal de validar la idoneïtat del seu procés tècnic com a gestor de residus abans de ser autoritzat com a tal.

5. FISCALITZACIÓ DE LA GESTIÓ I EL CONTROL INTERN

5.1. INTRODUCCIÓ

Certs aspectes de gestió i control intern han estat tractats en anteriors capítols d'aquest Informe: programació de l'activitat i PAIF; gestió basada en els principis de minimització dels residus produïts i el seu tractament en origen, i d'autosuficiència de la capacitat de les instal·lacions per tractar els residus; control intern en relació a aspectes econòmico-financers, a la contractació, a l'acompliment de determinats aspectes per a l'autorització dels gestors de residus, etc.

Aprofundirem ara en determinats aspectes de gestió i control donada la seva importància dins la política d'actuació de la Junta.

Les activitats relacionades amb els residus podrien quedar resumides en tres grans subjectes: el productor de residus, el gestor de valorització del residu (recollida, transferència, reciclatge, tractament de valorització, etc.) i el gestor per disposició del rebuig. Aquests termes ha estat ja comentats en altres epígrafs d'aquest Informe, principalment al 4.4.2, on ja es comenta que els gestors, en el seus processos de tractament i disposició, són alhora productors de residus i que aquest fet origina unes cadenes en la vida del residu de la forma: productors--gestors de valorització--gestors de disposició del rebuig.

Les esmentades cadenes són, però, un intent de simplificar al màxim per a una més fàcil comprensió, ja que les cadenes que realment es donen origen en veritables entramats si es té en compte aspectes tals com que:

- cada tipus de residu originat per un únic productor, ha de ser tractat, segons les seves característiques (composició del residu, grau de perillositat, grau o possibilitat per ser aprofitat, etc.) i segons el seu volum, per un gestor concret, amb la qual cosa un sol productor pot estar enviant residus a molts diversos gestors.
- el gestor és alhora productor i darrera d'ell existeixen altres gestors que aprofiten (valoritzen) o disposen en rebuig del seu residu, originant així llargues cadenes tendents a reaprofitar el residu de l'anterior productor.

En relació a això, cal recordar el que s'ha comentat a l'epígraf 4.4.2, quant a que la política general de gestió dels residus se centra en la minimització de residus del productor i del gestor alhora productor, potenciant a més que el residu produït sigui al màxim aprofitable per part d'un gestor posterior de la cadena, sempre evitant dins els possibles la disposició del rebuig.

Aquesta gestió dels residus a Catalunya s'articula en una actuació de la Generalitat mitjançant la Junta de Residus tendent, no a concentrar la totalitat de l'actuació i les inversions necessàries per a gestionar els residus, sinó a la inversa, intentant

que, dins l'atractiu que certes activitats de gestió dels residus puguin suposar per a la iniciativa privada, aquesta entri al màxim en el procés. Així la iniciativa privada assumeix les inversions i el cost de les activitats de gestió, mentre que la Junta de Residus realitza, tal com preveu la Llei 6/1993, una gestió indirecta, per a la qual té establerts una sèrie de mecanismes com: l'assessorament, el control i inspecció dels productors de residus; l'autorització, assessorament, inspecció i control dels gestors; els ajuts a productors i gestors mitjançant atorgament de subvencions o participacions en el seu capital; la inspecció d'ofici, control d'infraccions i propostes de sanció, etc.

Un mecanisme que podria tenir en el futur efectes reguladors fonamentals per a l'organització i autocontrol de les cadenes de gestió de residus, a banda dels seus efectes econòmico-financers, és la implantació d'un cànon o gravamen específic, tal com preveuen el DL 2/1191 i la Llei 6/1993. Aquest aspecte es tracta a l'epígraf 6.3.

La fiscalització de la gestió portada a terme per la Sindicatura de Comptes que integra els propers epígrafs se centra en l'anàlisi i avaluació del correcte ús, posada en funcionament i control intern per part de la Junta d'alguns dels mecanismes abans esmentats i, en concret, de quatre:

- * La declaració dels productors com a eina de control de la gestió dels residus (epígraf 5.2)
- * Les inspeccions a productors, gestors i transportistes de residus (epígraf 5.3)
- * La imposició de sancions fruit de les inspeccions (epígraf 5.4)
- * L'atorgament de subvencions com a mecanisme per orientar als productors i gestors dins les alternatives de gestió de residus que volen potenciar-se a Catalunya (epígraf 5.5.).

La fiscalització intenta arribar a un cert nivell de valoració qualitativa i quantitativa d'aquests mecanismes. Malgrat això, la manca d'una programació prèvia i específica (fet esmentat en l'epígraf 4.2) que relacioni, dins de programes fets a priori, recursos disponibles, objectius concrets a assolir i recursos a aplicar-hi, no permet arribar a quantificar, dins aquesta fiscalització de la gestió, el grau d'eficiència, eficàcia i economia d'aquests mecanismes de gestió de la Junta en relació a un grau d'assoliment d'objectius.

5.2. LA DECLARACIÓ DE PRODUCCIÓ DE RESIDUS

5.2.1. Classificació dels residus: tipificació i codificació.

Les tasques de seguiment i control de residus i la planificació de les infraestructures necessàries requereixen una tipificació dels residus organitzada i sistemàtica. El DL 2/1991 i la Llei 6/1993 indiquen que la Junta ha de mantenir al dia un codi d'identificació dels residus industrials produïts a Catalunya. Des del 1984 s'utilitza

una codificació de tres dígits que atorga a cada residu un únic codi d'acord amb una llista de 94 codis diferents. Amb aquesta codificació es té en compte el seu origen i composició, cosa que permet una ràpida identificació però és insuficient com a codificació que reculli i descriu la gestió a realitzar-ne.

La Junta ha dut a terme un important esforç de tipificació (gran diversitat de barreges complexes d'elements i compostos que donen a un residu característiques i graus de perillositat molt diversos) que ha permès que al 1995 es publicés el nou "Catàleg de Residus de Catalunya" que recull una codificació amb la doble funció: poder determinar la gestió correcta de cada residu d'acord amb els principis de minimització i valorització, i establir-ne la classificació d'acord amb la normativa vigent.

La tipificació i codificació dels residus és un primer mecanisme de gestió, bàsic per fer més útil uns altres com la "Declaració de producció de residus". L'esmentada declaració ha de permetre obtenir informació fonamental per a la presa de decisions en la gestió de residus. Per aquest motiu la legislació vigent (DL 2/1991, article 13 i Llei 6/1993, article 69.c) estableix que és infracció greu i, per tant sancionable, el fet que els productors de residus no presentin a la Junta, abans de l'1 de març de cada any, la declaració. A més també estableix (article 13 del DL 2/1991) que ha de ser la base dels programes de gestió sectorials.

A continuació és recollida una anàlisi sobre la declaració de productors i, en concret, sobre la seva fiabilitat i cobertura sobre el total de potencials declarants, per tal de poder avaluar la importància real d'aquest mecanisme de gestió.

5.2.2. Fiabilitat de la declaració de producció: les fitxes d'acceptació, els fulls de seguiment i les declaracions mensuals dels gestors

Els imperatius fixats per la normativa vigent quant a que el productor de residus hagi de presentar a la Junta la declaració de producció, que els gestors de residus hagin de ser autoritzats per la Junta i que aquesta tingui potestat d'inspeccionar tant a productors com a gestors, originen mecanismes de correlació fonamentals per al control.

Dos documents, dels que disposa de còpia la Junta, que representen documents bàsics per al control de la gestió dels residus, són:

* Fitxes d'acceptació de residus: emeses per la Junta de Residus amb un número de sèrie correlatiu, són el document que el productor ha d'omplir per a cada tipus de residu que produeix i representa un acord entre el productor i cadascun dels gestors destinataris de cadascun dels residus que genera.

La Junta segella la fitxa d'acceptació assegurant-se que cada tipus de residu que origini el productor anirà a un gestor degudament autoritzat i que realitzi el tractament idoni tipificat segons codi de residu, analitzant que el gestor disposi

encara de capacitat, que sigui el geogràficament més proper, etc. La Junta controla també per a cada residu (per tant per a cada fitxa) que la classificació que en fa el productor està d'acord al tipificat, de no ser així, procedeix a realitzar un assaig per caracteritzar-lo.

* Full de seguiment de residus: emesos per la Junta de Residus amb un número de sèrie correlatiu, estan interrelacionats amb el número de les fitxes d'acceptació a les que fan referència. El full de seguiment és un document assimilable a un albarà d'entrega, per al productor del residu, i de recepció tant per al transportista com per al gestor del residu, de manera que es genera cada cop que el productor envia residu al gestor. Per això la interrelació existent entre aquest full i la fitxa d'acceptació, ja que tots els fulls generats per un productor referents a un tipus de residu han d'anar al gestor que prèviament ha estat acordat per la fitxa d'acceptació.

El transportista, però sobretot el gestor que rep el residu, és el primer interessat en validar la quantitat real que el productor fa constar en el full de seguiment, ja que la quantitat real és la que determina l'import de transport i de gestió a facturar al productor. També el tipus de residu és en gran part dels casos analitzat pel gestor a l'entrada de la seva planta per tal de verificar que es tracti dels que el seu procés pot aprofitar o gestionar. Per tot això, existeixen en el full una caselles destinades a la quantitat estimada pel productor, la quantitat real validada pel transportista i /o el gestor i per a la signatura de totes tres parts.

Cal remarcar que existeix una segona modalitat de full de seguiment, el "full de seguiment itinerant". Aquest substitueix al model normal en el cas que un mateix transportista reculli residus del mateix tipus, però de diferents productors d'una mateixa zona, que han d'anar a un mateix gestor.

D'altra banda, en el control que la Junta fa als gestors de residus, els sol·licita una declaració mensual dels residus tractats, el seu tipus, quantitat i productors d'on provenen, informació que permet verificacions recíproques amb els fulls de seguiment.

Entenem que tots aquests elements (fitxa d'acceptació, full de seguiment, declaració mensual dels gestors), permeten a la Junta de Residus disposar d'una documentació que li permet establir tot un sistema de creuament de la informació que contenen per tal de ser validada. A més, li permet verificar i lligar les dades d'aquests documents amb els de la "Declaració anual de producció de residus", obtenint un important element de detecció d'errades, desviacions i diferències tant en el tipus de residu declarat, com en la quantitat o el gestor destinatari idoni per al tipus de residu de què es tracta. Per tot això cal catalogar el mètode de control implantat com a satisfactori pel propi control que suposa i per el grau de fiabilitat que pot afegir a la declaració dels productors.

S'ha fet una prova específica sobre el funcionament pràctic d'aquest mètode de control per a la qual cosa, per a sis empreses productores s'ha intentat lligar la informació de les declaracions anuals de producció de residus presentades, amb el global de fulls de seguiment per a aquell any.

El resultat de la prova ha resultat, com a quadre de grans imports, satisfactori originant-se certes diferències motivades per diferents aspectes bé ja esperats, bé d'altres que tot i no ser esperats, són els que serveixen com a indicadors per a decidir, segons la importància de la diferència, dur a terme un seguiment més o menys aprofundit del productor (demander-li aclariments o una nova declaració més acurada, realitzar inspecció, imposar sanció, etc.).

En resum, de la revisió de les eines de control que permeten donar una major fiabilitat a la declaració de producció, se'n desprén que aquestes estan correctament dissenyades i permeten detectar potencials problemes en la correcta gestió dels residus. Val a dir que l'aprofitament d'aquestes eines va sobretot enfocat cap a obtenir la major fiabilitat de la declaració de producció. És cert que caldria fer-ne també un major ús com a base per establir els programes d'inspecció de la Junta a productors (aspecte tractat específicament a l'epígraf 5.3.2.2) fet que pel seu caire coercitiu en relació a potencials sancions, afegiria un major grau de fiabilitat a la declaració.

Altres comentaris a remarcar són:

a) Les fitxes d'acceptació, per tal de recollir informació actualitzada, caldria acotar-les a un període concret. Així, les quantitats previstes de residus generats anualment o ocasionalment seran més ajustades a possibles evolucions en els processos productius del productor de residus.

b) Els fulls itinerants presenten certs problemes en recollir el gestor el total de residus que li porta el transportista procedents de diversos productors, en molts casos, sense especificar la quantitat aportada per cadascun dels productors. Això obliga a la Junta a distribuir-lo proporcionalment entre el número de productors, la qual cosa pot originar desviacions importants en la interrelació dels fulls de seguiment amb la declaració de productors. Es tracta, doncs, d'un punt feble en el mecanisme de creuament de dades que pot influir en la fiabilitat de les declaracions de productors i en el control general de la gestió de residus.

c) Les declaracions de productors poden incloure errades en el nom del gestor al que s'envien els residus, tipus de residus i unitats (escriure tones enlloc de quilograms, confondre unitats de pes i volum, quantificar en núm. de bidons, contenidors, caixes, etc.). Aquests fets suposen sovint per a la Junta problemes d'interpretació i homogeneïtzació de la declaració.

En relació als apartats b) i c) anteriors, cal implantar una tasca de seguiment, control i intensificació de campanyes de conscienciació específicament destinats als transportistes de recollida itinerant de residus o a productors concrets.

5.2.3. Univers i abast de la declaració de productors

A fi i efecte de que les declaracions dels productors representin una base o punt de partida vàlid per a l'establiment, per part de la Junta de residus, de programes o polítiques sectorials de gestió de residus, cal disposar del màxim número possible de declaracions sobre l'univers potencial de productors de residus a Catalunya. No és fàcil la tasca de quantificar aquest univers potencial, així doncs cal subratllar que els mecanismes dels que ha disposat la Junta per a detectar aquells productors que han de presentar la declaració són ja importants i diversos:

- Els propis productors, o gestors que són alhora productors, es posen en comunicació amb la Junta per tal de assessorar-se sobre la seva activitat, per demanar ajuts, sol·licitar analítiques de residus, etc.
- Els transportistes i gestors demanen informació de determinat productor a la Junta.
- La Junta de Residus rep col·laboració de administracions i entitats diverses, i té accés a determinats registres. Cal remarcar-ne: el Registre industrial del Departament d'Indústria i Energia de la Generalitat; les oficines provincials de gestió unificada per a establiments industrials (OGU) depenents de l'esmentat Departament; el CIDEM, el Departament de Treball, la Seguretat Social, la Junta de Sanejament, etc.

Amb aquestes fonts d'informació la Junta de Residus va establir anualment l'univers existent en els exercicis 1991 a 1993 (anys dels que es disposa d'informació, donat que el recompte i la recepció de declaracions referents a l'exercici 1994 no estava encara tancada a la data de la nostra fiscalització) i ens ha facilitat un detall aproximatiu que a títol d'informació reproduïm a continuació:

	1991	1992	1993
Empreses a les que s'ha sol·licitat declaració	8.069	8.486	8.748
Empreses tancades, traslladades o fusionades	757	975	1.494
Empreses donades de baixa o declaren q=0	931	912	417
Empreses que sols declaren aigües residuals o no indiquen quantitat de residus industrials	633	575	586
Empreses que declaren residus industrials q>0	5.505	5.797	5.887
Empreses que no han presentat declaració (sancionades)	243	227	364

Font: Detall de quantificació aproximada facilitat per la Junta de residus.

Nota: Les xifres es refereixen a número d'empreses. L'abreviatura q, es refereix a quantitat de residus industrials declarats.

Així l'univers existent segons la Junta queda recollit en la primera fila de l'anterior quadre. D'aquest poden extreure-se'n els comentaris següents:

* S'observa un important creixement entre el 1991 i 1992 d'empreses que presenten declaració amb $q > 0$ (fila 5a del quadre), en concret 292 empreses més. Entre 1992 i 1993 aquest creixement segueix sent important, 90 empreses més, però inferior. Aquest fet pot explicar-se tenint en compte que,

- l'increment en l'univers detectat (1a fila del quadre) és entre 1991 i 1992 de 417 empreses, mentre que entre 1992 i 1993 és de 262.
- l'increment d'empreses que han tancat, s'han traslladat o fusionat (fila 2a del quadre) és molt més elevat entre els exercicis 1992 i 1993)

* És remarcable també l'evolució 1991-1992 ja que juntament amb l'increment de l'univers, s'aconsegueix també reduir el nombre d'empreses que no presenten la declaració, fet que no es produeix entre 1992 i 1993, cosa que dona lloc a una major resposta sancionadora per part de la Junta.

* Si analitzem el percentatge que les declaracions amb $q > 0$ (fila 5a del quadre) suposa sobre la diferència entre l'univers total i les empreses tancades (resta entre les files 1a i 2a), s'observa una positiva evolució: 1991 - 75,3%; 1992 - 77,2%; 1993 - 81,15%).

En el moment de dur a terme aquesta fiscalització la Junta té detectades un total d'empreses donades d'alta per a la declaració (o univers) que arriba fins a les 11.911. D'aquest total, però, cal esperar un important número a restar per tancament d'empreses durant el 1994 i 1995, que la Junta no pot valorar fins que no obtingui alguna mena de document que ho justifiqui. Fora interessant mantenir un contacte permanent amb certs subministradors d'informació que poden conèixer més ràpidament els tancaments, fusions, absorcions, etc. d'empreses (Seguretat Social, Departament de Treball o d'Indústria, etc.), per tal de disposar d'una aproximació a l'univers a cobrir amb la declaració de productors, més actualitzada en tot moment.

5.2.4. Dades genèriques de les declaracions del 1991, 1992 i 1993

De la informació que la Junta disposa referent a les declaracions dels esmentats exercicis, remarquem a continuació els totals de residus declarats, especificant la mitjana total respecte al número d'empreses que declaren $q > 0$:

		1991	1992	1993
Total de tones declarades pels productors	(I)	2.315.000	2.605.000	2.555.000
Nº de productors amb declaració $q > 0$	(II)	5.505	5.797	5.887
Mitjana (tones per productor)	(I/II)	420,53	449,37	434,01

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons informació extreta de les Memòries anuals o obtinguda de la Junta.

La Junta presenta en les seves memòries anuals una informació del total de tones declarades i del número d'empreses que han declarat, tot això detallant els diferents sectors de l'activitat industrial.

Cal no oblidar, però, que aquest vessant quantitatiu no és més que una visió limitada si es té en compte que una sola tona d'un determinat residu pot tenir uns nivells de perillositat mediambiental molt superiors a grans quantitats d'un altre. Per això, entenem que fora bo que les memòries anuals de la Junta recollissin de manera adjunta al quadre resum per sectors i quantitat de residus produïts per cadascun d'ells, un comentari o valoració ni que fos molt genèric, del nivell de perillositat dels residus que en conjunt genera cadascun dels sectors.

5.2.5. La declaració de productors com a base d'una gestió per programes

Com s'ha comentat al final de l'epígraf 5.2.1., la normativa estableix que la declaració dels productors de residus ha de ser la base dels programes de gestió sectorial de residus.

Per a l'elaboració del PGREC, remarcat a l'epígraf 4.2., la base o punt de partida per a la quantificació del marc genèric d'objectius i de mesures a adoptar, ha estat la declaració de productors referent a l'exercici 1991. Sobre ella la Junta va dur a terme unes tasques de filtratge de dades i agrupació de residus segons perillositat, així com una extrapolació de les dades per als exercicis 1996 i 2000. Amb aquestes tasques es varen dissenyar unes matrius d'assignacions percentuals de mesures a adoptar, diferenciant-les entre les de minimització, gestió en origen, valorització i disposició del rebuig.

Una limitació que es desprèn de la laboriosa tasca anterior és que l'ús de la declaració ha tingut un caire puntual i estàtic. En efecte, l'extrapolació sobre la declaració de l'exercici 1991 podria variar substancialment si posteriorment es prenguessin com a base les declaracions dels exercicis successius, i amb això les matrius d'assignació i la quantificació genèrica dels objectius i les línies d'actuació.

Addicionalment, d'acord al que s'ha comentat a 4.2, els PGREC, determina una línia genèrica d'actuació, i ja s'ha comentat que es troba a faltar un PAIF més concret a nivell del tipus d'actuacions i de la concreció i delimitació en el temps. Els programes sectorials a què es refereix la normativa, caldria situar-los en un major grau de detall i especificació, formant part del PAIF.

És clar l'esforç que per a la Junta ha suposat l'establiment del programes genèrics sobre gestió de residus (entre ells el PGREC), i la situació encara incipient d'organització de la gestió i el control de l'activitat mitjançant mecanismes d'actuació empresarial (la Junta no és configura com a empresa pública fins el juliol del 1993).

Entenem, però, que l'organització de l'activitat i la gestió mitjançant l'especificació prèvia de programes d'actuació i inversió concrets (PAIF) i per subprogrames d'actuació segons tipus de residu o sectors de l'activitat industrial (programes sectorials), ha de ser la línia a seguir en el futur per part de la Junta de Residus. En

aquesta gestió, basada en la planificació i programació, ha de tenir un paper fonamental la informació obtinguda de les declaracions de producció de residus. Això, però, amb un grau de flexibilitat suficient que permeti agilitar variacions dels objectius i de les línies concretes d'actuació sectorial en funció de l'evolució de les dades obtingudes en les declaracions.

5.3. LES TASQUES D'INSPECCIÓ

5.3.1. Introducció i aspectes generals d'inspeccions de les Àrees Municipals

Les tasques d'inspecció de la Junta són inherents a la gestió indirecta establerta per la normativa, tal com s'ha esmentat a l'epígraf 5.1.

Les inspeccions realitzades per la Junta poden estar originades per motius diversos:

- a) Inspeccions d'ofici a productors, gestors i transportistes, en base a programacions d'inspeccions periòdiques.
- b) Inspeccions fruit de denúncies rebudes d'origen divers (grups ecologistes, ajuntaments, privats, mossos d'esquadra i altres cossos de seguretat, etc.)
- c) Inspeccions emmarcades en situacions d'emergència (fuites, abocaments incontrolats, abandonament, etc.) amb potencials efectes especialment nocius per a la salut i el medi ambient.
- d) Inspeccions en relació a l'atorgament de subvencions.

Cal diferenciar les inspeccions que pertanyen a l'Àrea Industrial de la Junta de Residus de les que estan en relació a residus, productors o gestors municipals, que corresponen a les Àrees Municipals (Àrea Municipal-I- Barcelona i Girona; Àrea Municipal-II- Tarragona i Lleida).

Amb la reestructuració i nova personalitat jurídica d'empresa de la Junta des del 1993, s'organitza dins l'Àrea Industrial un departament específic dedicat únicament a la inspecció. Les Àrees Municipals, tot i realitzar també tasques d'inspecció constant, no disposen d'una organització d'inspeccions desenvolupada i amb mitjans suficients com a l'Àrea Industrial. Això donat que la nova estructuració i actuació de la Junta ha donat inicialment preferència als residus industrials, en virtut de la seva perillositat.

La nostra anàlisi sobre la temàtica d'inspeccions s'ha centrat, per tant, en l'Àrea Industrial. Malgrat això, a continuació recollim un resum de quantificació aproximada, a títol d'informació genèrica, elaborat en base a les dades globals facilitades per les Àrees Municipals I i II, en relació a les tasques d'inspecció de plantes o centres de gestió de residus municipals durant l'exercici 1995:

SINDICATURA DE COMPTES DE CATALUNYA – INFORME 42/95-D

	Núm. de centres o plantes de residus municipals	Periodicitat de visites d'inspecció	Núm. total aproximat de visites d'inspecció al 1995
Àrea Municipal-I- (Barcelona i Girona)	50 (Barcelona-34)(Girona-16)	6 visites/any	300
Àrea Municipal-II- (Tarragona i Lleida)	22 (Tarragona-6)(Lleida-16)	2-3 visites/any (*)	45-60

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons informació obtinguda de les Àrees Municipals de la Junta de residus.
Nota (*): L'Àrea Municipal II, des del 1996, ha incrementat la periodicitat de 2-3 visites/any a 4 visites/any.

D'una revisió general de la documentació resultant de les inspeccions fetes per la Junta a centres i plantes de residus municipals durant el 1995, es desprén una manca important d'informes que documentin i sustentin les inspeccions realitzades sobre el terreny i les observacions i millores proposades al centre inspeccionat. Tot i que en certs casos s'ha pogut observar certa documentació (informes i fotografies de la inspecció realitzada), manca una generalització i estandarització d'informes d'inspecció en les Àrees Municipals, que eviti que els resultats de les inspeccions realitzades quedin en simples comentaris orals i fotogràfics.

La mancança de mitjans destinats a aquestes inspeccions en l'àmbit de residus municipals fa que la Junta hagi previst implantar, des del 1996, un sistema d'inspeccions realitzades per empreses externes contractades i supervisades per la Junta, la qual mantindrà una periodicitat d'inspeccions pròpies, és a dir, d'inspeccions realitzades pels propis inspectors de la Junta de Residus. Aquest sistema d'inspeccions va ser implantat en l'Àrea Industrial des del 1994.

A la data de la nostra fiscalització, en relació a les inspeccions a centres i plantes de residus municipals a realitzar per part d'empreses externes, s'ha disposat dels esborranys de plecs de prescripcions tècniques particulars previstos per a la seva contractació durant el 1996. D'aquests se'n desprenen unes previsions de visites d'inspecció de les empreses externes anuals que resumim a continuació:

	Núm. de centres-plantes previst inspecció externa 1996 (1)	Núm. de centres-plantes existents el 1995 (2)	Núm. de visites/any inspeccions externes previstes (3)
Àrea Municipal-I- (Barcelona i Girona)	37 (Barcelona28)(Girona9)	50 (Barcelona34)(Girona16)	1.926
Àrea Municipal-II- (Tarragona i Lleida)	22 (Tarragona6)(Lleida16)	22 (Tarragona6)(Lleida16)	1.182
TOTALS	59	72	3.108

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons informació extreta dels esborranys dels plecs de prescripcions tècniques particulars preparats per a la contractació a empreses externes de serveis d'inspecció.

Nota(1): La columna recull el núm. de centres o plantes de residus municipals a inspeccionar previstes en l'esmentat plec.
Nota(2): La columna recull el núm. de centres o plantes de residus municipals existents el 1995 i inspeccionades per la pròpia Junta, tal com s'ha recollit en el quadre anterior al que ara comentem.

Nota(3): La columna recull el núm. d'inspeccions total previst pel plec de condicions, a realitzar sobre el total de centres o plantes esmentats en la Nota(!).

Pot observar-se que la inspecció que es preveu contractar cobrirà el total de centres i plantes de Tarragona i Lleida, mentre que n'existiran alguns de Barcelona i Girona que tan sols seran inspeccionats mitjançant les visites dels propis inspectors de la Junta.

Amb la contractació prevista de serveis externs durant el 1996, la Junta pot assolir una important millora quant a la cobertura i els procediments d'inspecció existents fins a la data per part de les Àrees Municipals. Malgrat això, caldrà no oblidar la important tasca que suposa la supervisió de les inspeccions realitzades per inspectors externs i el manteniment de les inspeccions pròpies de la Junta.

5.3.2. Inspeccions de l'Àrea Industrial

Al 1993, amb la reestructuració organitzativa de la Junta en transformar-se en empresa pública, es crea dins l'Àrea Industrial un departament d'inspecció. L'inici de les activitats d'aquest departament es decideix que sigui començar la tasca inspectora pel vessant dels gestors de residus en lloc d'iniciar-la pel vessant dels productors de residus. Els motius d'això són diversos:

- els gestors són autoritzats per la Junta mitjançant document administratiu, mentre que els productors són subjectes obligats a presentar la declaració de residus, però no autoritzats per la Junta.
- el nombre de gestors és molt més reduït que el de productors i el procediment, comentat a l'epígraf 5.2.2, de fitxes d'acceptació i fulls de seguiment suposa, si més no, un cert control de l'activitat dels productors, i una interrelació directa d'aquests amb els gestors.

Així, cal diferenciar entre les inspeccions realitzades en l'Àrea Industrial segons el subjecte que sigui inspeccionat: gestor, productor o transportista de residus. Diferenciem aquests tres casos en els epígrafs següents:

5.3.2.1. Inspeccions a gestors de residus industrials

Es tracta del tipus d'inspecció més desenvolupat i implantat per part de la Junta de Residus. El programa d'inspeccions als centres gestors autoritzats s'articula mitjançant dos tipus d'inspeccions: les pròpies (realitzades per inspectors de la Junta de Residus) i les externes o contractades (realitzades per empreses privades especialitzades en inspeccions d'aquest tipus).

A) Inspeccions externes (exercicis 1994 i 1995)

Les empreses contractades per a realitzar inspeccions han estat PAYMA, SA i Tecnoambiente, SA. Dins la fiscalització general de la contractació realitzada a l'epígraf 4.3, queda recollit l'estudi del procediment de contractació d'aquestes dues empreses. Cal remarcar-ne per a aquest cas concret, que el procediment de contractació seguit (petició de tres ofertes) ha estat d'acord als límits de

contractació de la Junta, i els informes interns de comparació de les diferents ofertes són satisfactoris quant a la correcta anàlisi tant econòmica com tècnica. Amb tot i això, donades les constants ampliacions i pròrrogues de contracte dels serveis, que finalment superen els imports dels esmentats límits, el més adient hagués estat, des d'un principi, realitzar el procediment d'adjudicació en base a anunci públic.

Els contractes, referents a les inspeccions dels exercicis 1994 i 1995, han estat signats a un cost en funció de les visites reals que facin les dues empreses contractades i amb uns imports màxims. A més, recullen de manera específica els conceptes a inspeccionar, les diferents plantes o centres de gestió de residus i el número de visites mensuals a fer a cadascun, etc. Les dades principals d'aquests contractes es resumeixen a continuació:

	Contractes 1994	Contractes 1995
PAYMA,SA	Contracte 7/5/94 (termini 31/12/94): Inspecció 5 plantes(172 visites aprox.) Import màx. 3,64 MPTA	Contracte 10/4/95 (termini 31/12/95): Inspecció 14 plantes(568 visites aprox.)Import màx. 16,95 MPTA
Tecnoambiente		Contracte 24/3/95 (termini 31/12/95): Inspecció 16 plantes(468 visites aprox.)Import màx. 10,5 MPTA Contracte 1/8/95 (termini 31/12/95): Inspecció 54 plantes(328 visites aprox.)Import màx. 7,02 MPTA

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons dades dels contractes.

S'ha efectuat prova de procediment amb resultat satisfactori en relació a les inspeccions realitzades a gestors de residus per part d'inspectors externs de l'exercici 1995, verificant que la facturació està en funció del número de visites i que aquest està dins els límits estipulats en els contractes anteriorment detallats.

Dels referits contractes, els corresponents a l'exercici 1995 sumen una previsió de visites d'inspecció efectuades per PAYMA, SA i Tecnoambiente, SA de 1.516, respecte a un total de 100 plantes o centres inspeccionats. La informació de què disposa la Junta referent al número de visites realment fetes per inspectors externs a la Junta en l'exercici 1995 és de 1.540, que superen en 24 les previstes donat que recullen les inspeccions que per a 3 gestors concrets realitzen les Universitats Rovira i Virgili i l'Autònoma de Barcelona.

S'ha revisat, amb resultat satisfactori, una àmplia mostra d'inspeccions externes referents als exercicis 1994 i 1995 mitjançant els informes mensuals que PAYMA, Tecnoambiente i les Universitats envien a la Junta. Els informes recullen controls d'entrades i sortides i orígens i destins de residus, control d'estocs a final de mes, revisió de llibres de control, presa de mostres, informació general, fotografies, observacions i recomanacions, així com el control del número de visites realitzades durant el mes. La tasca de les inspeccions externes i els seus informes mensuals és molt satisfactòria així com el seguiment i supervisió d'aquestes per part de la Junta. S'ha validat per a la mostra escollida que la periodicitat mensual recollida en els informes aconsegueix l'estipulat en les pròrrogues i ampliacions de contractes amb les empreses inspectores.

B) Inspeccions pròpies (exercicis 1994 i 1995)

Pel que fa a les visites realitzades per inspectors de l'Àrea Industrial de la pròpia Junta durant el 1994 i 1995, la informació resum de què s'ha disposat fa difícil diferenciar entre les referents a productors i gestors, les que són inspeccions o simples anàlisis de residus, etc. Malgrat això, una estimació aproximada xifra en unes 544 i 313, respectivament el número de visites d'ofici a gestors de residus per part dels propis inspectors de la Junta durant els anys 1994 i 1995. Cal remarcar també per a aquests dos anys unes altres 306 i 488 visites dels inspectors de la Junta originades per denúncies, sol·licituds de caracterització o anàlisis de residus, etc. però, en aquesta xifra ja és difícil establir si es tracta de visites a gestors o s'inclouen també productors.

El descens entre 1994 i 1995 de les visites d'ofici és lògic si es té en compte la creixent implantació des del 1995 del sistema d'inspeccions externes.

La revisió d'una mostra suficient de la documentació que les inspeccions pròpies genera, permet concloure catalogant de satisfactori la qualitat de la documentació però cal un esforç per a mantenir documentalment actualitzada la situació de certs requeriments de millora fets als gestors inspeccionats i, en cas d'originar sancions, incloure interrelacions entre l'expedient o informe d'inspecció i expedients jurídics o sancionadors que puguin trobar-se en altres departaments de la Junta.

C) Programa per al 1996 d'inspeccions pròpies i externes a gestors de residus industrials

Donada la possibilitat d'actualitzar la revisió de les tasques d'inspecció a gestors de residus industrials fins al primer trimestre de l'exercici 1996, s'ha verificat la implantació d'un llistat de programació i control de seguiment de les inspeccions d'ofici. Aquesta eina fixa per a cada planta o centre gestor autoritzat de residus industrials la periodicitat de les visites previstes d'inspectors externs o de la pròpia Junta. Això per a cadascun dels 114 centres o plantes i recollint-ne la seva capacitat de tractament.

També classifica el total de 114 gestors autoritzats segons la seva activitat de gestió o tipus de residus industrials tractats recollint: 14 abocadors, 7 recicladors de bidons, 10 tractadors de residus carnis, 5 centres de recollida i transferència, 6 destil·ladors de dissolvents, 4 de tractament físico-químic, 7 tractadors i aprofitadors de metalls, 19 incineradores, 40 recuperadors i 2 gestors de residus sanitaris.

D'aquesta programació per al 1996, se n'extreu que la totalitat dels 114 centres són inspeccionats periòdicament, i hem realitzat el següent resum globalitzador transformant la periodicitat mensual de visites per a cada centre, recollit en el llistat, en periodicitat anual i fent un càlcul aproximatiu del número previst d'inspeccions a realitzar durant l'any 1996:

SINDICATURA DE COMPTES DE CATALUNYA – INFORME 42/95-D

	Núm. previst d'inspeccions al mes (1)	Núm. previst d'inspeccions a l'any (2)	Mitjana anual d'inspecció cada gestor (3)
Inspeccions externes (Universitats, Payma, i Tecnoamb.)	206	2.478	21,73
Inspeccions de la Junta	41	487	4,27

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes sobre el llistat de control d'inspeccions previst per al 1996 de l'Àrea Industrial.

Nota (1): Calculat per sumatori de les periodicitats mensuals recollides per al total dels 114 gestors de l'esmentat llistat.

Nota (2): Calculat elevat les dades de periodicitat mensual al total de 12 mesos de l'exercici 1996.

Nota (3): Calculat dividint el nº obtingut de visites a l'any entre el total dels 114 gestors inspeccionats.

És clar que les dades recollides a l'última columna són una mitjana global. De fet, existeixen grans diferències en el número d'inspeccions que anualment es preveuen per a cada gestor, en funció del tipus de residu tractat, de la capacitat dels centres, etc. Així, per exemple determinades plantes de tractament físico-químic són visitades pels inspectors externs fins a 20 cops al mes o alguns abocadors 12 cops al mes, mentre que determinats centres recuperadors tan sols 2 o 3 cops a l'any. Les visites dels inspectors de la Junta van d'1 cop al mes (abocadors, bidonaires, tractament físico-químic) a 1 cop a l'any (recuperadors).

En comparació amb les dades esmentades en aquest mateix epígraf per a les inspeccions realitzades en l'exercici 1995, per al 1996 s'observa que està previst un increment de:

- Inspeccions d'ofici pròpies: realitzades el 1995, 313; previstes el 1996, 487.
- Inspeccions externes: realitzades el 1995, 1.540; previstes el 1996, 2.478.

A la data de la nostra fiscalització s'ha pogut validar el seguiment per part de la Junta d'aquesta programació d'inspeccions pròpies i externes a gestors de residus industrials per al primer trimestre de l'exercici 1996. De la revisió d'una mostra suficient s'ha pogut validar el correcte acompliment de la periodicitat prevista de visites tant externes com pròpies, mantenint el nivell qualitatiu dels informes i documents esmentat per al 1995.

Cal concloure globalment afirmant que el control d'inspeccions a gestors industrials és satisfactori i representa una eina fonamental per a una correcta gestió dels residus basada en la gestió indirecta mitjançant l'autorització a gestors privats.

D'acord amb això, entenem que:

* una programació, control documental i seguiments similars als de les inspeccions de l'Àrea Industrial caldria implantar-la a les Àrees Municipals.

* caldria recollir en el PAIF els programes d'inspeccions a gestors, per la seva importància dins la gestió indirecta dels residus. Tant i més atesa la facilitat en la quantificació dels objectius definits.

5.3.2.2. Inspeccions a productors de residus industrials

El programa d'inspeccions a productors de residus industrials per al 1995, l'ha establert la Junta marcant-se com a objectiu de les inspeccions determinades comarques i polígons industrials i sectors concrets amb elevat risc potencial, per la forta concentració en una àrea geogràfica o pel tipus de residus que s'hi poden generar. Les visites d'ofici a empreses productores de residus realitzades durant el 1995 han estat:

	Núm. de visites o empreses inspeccionades
Polígon Industrial Santiga	100
Polígon Industrial Salvatella	22
Comarques del Tarragonès i Alt Camp	43
Port de Barcelona	32
Indústria química	80
Indústria paperera	25
Productors d'olis residuals (*)	221 (*)
TOTAL	523

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes en base a informació obtinguda del dep. d'inspecció i control de l'Àrea Industrial.

Nota(*): La inspecció a les 221 empreses productores d'olis residuals ha estat realitzada per inspectors externs contractats específicament per la Junta de Residus per a la inspecció i estudi del sector.

Segons manifestacions dels responsables de la Junta, les inspeccions a productors es programen i decideixen en base a:

a) El coneixement (gràcies a les inspeccions realitzades a gestors i a la interrelació d'aquests amb els productors: fulls de seguiment i fitxes d'acceptació, declaracions mensuals de gestors, o gràcies a altres fonts d'informació) de determinats polígons industrials, àrees geogràfiques, etc. amb certes mancances quant al control de generació i posterior gestió del residu, o del mal estat de certes instal·lacions dels productors.

b) El desig de la pròpia Junta d'aprofundir en un determinat sector per tal de conèixer l'abast de l'avanç de les actuacions que s'hi han dut a terme i acotar quantitativament i qualitativament vessants no coberts o pendents de cobrir per noves actuacions a definir.

c) La confrontació d'informació de les bases de dades de la Junta i d'informació de tercers, per detectar i inspeccionar noves empreses productores de residus que no presenten declaració com a productors.

d) L'anàlisi de les bases de dades de la Junta, escollint determinades empreses prèvia acotació segons determinades variables tals com número de treballadors, número i tipus de residus produïts, àrea geogràfica, etc.

Cal remarcar que determinats apartats anteriors recullen la base de dades de la Junta com a element a tenir en compte per a establir el programa d'inspeccions a productors. Malgrat això, donades les possibilitats informàtiques de creuament de dades per detectar possibles irregularitats o poca fiabilitat en les dades de les declaracions de productors, entenem que les declaracions de productors i el tractament informatitzat de creuament de la informació haurien de suposar una eina molt més utilitzada pel departament d'inspecció i control a l'hora d'establir el programa de visites d'inspecció. Amb això, el departament d'inspecció i control donaria un major valor afegit a les declaracions dels productors i a la fiabilitat d'aquestes.

D'altra banda, de cara al futur seria interessant la implantació de determinades eines, de l'estil de classificació ABC dels productors (dels quals es disposa de dades segons les declaracions) en funció a variables com la perillositat del tipus de residu produït o del seu procés de producció, la capacitat productiva i l'estat o antiguitat de les instal·lacions, etc., de manera que constituís una base de dades essencial per a establir criteris objectius de selecció dels productors a inspeccionar.

5.3.2.3. Inspeccions a transportistes de residus industrials

Pel que fa als transportistes de residus industrials, la Junta en realitza també un control constant de manera indirecta mitjançant els fulls de seguiment (comentats a l'epígraf 5.2.3) i el control d'entrades i sortides que tant les inspeccions pròpies com externes analitzen en les visites periòdiques als gestors de residus industrials..

Addicionalment, i amb la col·laboració de la Guàrdia Civil i dels Mossos d'Esquadra, la Junta realitza anualment una sèrie de controls a l'atzar en ruta o bé a les portes de les plantes de determinats gestors, analitzant els seus permisos i els corresponents fulls de seguiment. En concret, el 1995 s'han efectuat 8 controls, 6 en ruta i 2 en els accessos a plantes de tractament, amb un resultat de 174 camions aturats dels quals 80 transportaven residus.

5.4. L'ACTUACIÓ SANCIONADORA DE LA JUNTA

5.4.1. Imposició i execució

Els articles 66 a 70 de la Llei 6/1993 regulen els diferents tipus d'infraccions que els productors i gestors de residus poden cometre en l'exercici de les seves activitats. Els articles 71 a 120 tracten sobre les multes i sancions, des de la seva definició i graduació fins a tot el procediment de l'expedient sancionador.

La potestat per imposar les sancions s'estableix d'acord amb un escalat i correspon segons la importància dels diferents trams d'aquest: als alcaldes, als delegats territorials del Departament de Medi Ambient, al president de l'Entitat Metropolitana de Serveis Hidràulics i Tractament de Residus, als presidents de consells

comarcals, als directors generals del Departament de Medi Ambient, al conseller de Medi Ambient i al Govern de la Generalitat.

L'execució de les sancions, tant d'aquelles que representen suspensió o cessament d'activitats com de les que són únicament monetàries, corresponen a la Junta de Residus, d'acord amb els articles 77 i 63.

A continuació es recullen unes xifres indicatives referents a les sancions en els exercicis 1993 i 1994:

	1993(1)	1994
Nombre d'expedients incoats	81	118
Nombre de sancions imposades	64	100
Import total de les sancions imposades	60,10 MPTA	175,44 MPTA

Font: Dades extretes de la Memòria d'activitats 1994 de la Junta de Residus dels estats financers.

Nota(1): Per a l'exercici 1993 es recullen les dades de gener a desembre tot i que la Junta no inicia les activitats com a empresa pública fins l'agost del 1993.

La relació entre l'activitat sancionadora i la d'inspecció és òbvia, però cal desestimar una anàlisi quantitativa que intenti interpretar evolucions entre el nombre d'inspeccions realitzades i el nombre de sancions imposades. Això donat que en molts casos els incompliments dels inspeccionats són menors i solen resoldre's a través de requeriments de la Junta de correcció i millora. El nombre de requeriments en els darrers exercicis ha estat de 391 el 1993, 556 el 1994 i 1.036 el 1995.

5.4.2. Procediment i endarreriment del cobrament de sancions

La imposició i cobrament de les sancions segueix tot un procediment del qual cal remarcar com a principals fases:

- Imposició de la sanció per part de l'òrgan competent, prèvia "proposta de sanció" i "resolució de la sanció"
- Notificació de la sanció al sancionat (a domicili o per publicació en el DOGC)
- Termini de pagament voluntari o possibilitat que el sancionat presenti Recurs Ordinari davant el conseller de Medi Ambient.
- Resolució de l'esmentat Recurs ordinari i notificació al sancionat.
- Potestat de la Junta d'iniciar en aquesta fase els procediments de cobrament per la via del constrenyiment amb la Direcció Territorial d'Economia i Finances i posteriorment amb la Delegació d'Hisenda.
- Presentació de Recurs Contenciós-Administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

El procediment suposa per a les diferents fases uns terminis de notificacions, de presentació de recursos, de dictat de les resolucions, etc. que són els principals

causants de l'important endarreriment del cobrament de les sancions per part de la Junta de Residus.

En relació a això s'ha fet una anàlisi dels períodes d'endarreriment en el cobrament dels comptes de deutors per multes i sancions obtenint ratios de mitjana d'endarreriment, per al 1993 i 1994 que resumim a continuació:

	Ingressos de l'any per sancions (en MPTA)	Deutors a 31/12 per sancions de l'exercici (en MPTA)	Ratio (nº de dies) d'endarreriment en el cobrament de sancions
1993	60,10 (1)	51,90	310
1994	175,44	173,63	356

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes en base a dades dels estats financers de la Junta de Residus.

Nota(1): Per a l'exercici 1993 es recullen les dades de gener a desembre tot i que la Junta no inicia les activitats com a empresa pública fins l'agost del 1993.

S'ha obtingut informació quantificada per tal de conèixer la situació més actualitzada. Així els cobraments de sancions al 1994 i 1995 podrien resumir-se de la manera següent:

	de sancions imposades en el propi exercici	de sancions imposades en exercicis anteriors	TOTAL
Import cobraments'94	1,77	2,35	4,12
Import cobraments'95	61,62	9,56(*)	71,18

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons informació obtinguda de la Junta de Residus

Nota: Els imports són en Milions de pessetes (MPTA)

Nota(*): En l'exercici 1995 comencen a cobrar-se certes sancions gràcies a la via del constrenyiment. Dels 9,56 MPTA, se n'han cobrat per constrenyiment uns 4,15 MPTA. L'import cobrat al 1995 de sancions d'exercicis anteriors segueix sent però ínfim.

La facultat executiva de les sancions de què disposa la Junta representa un element coercitiu de recolzament de les inspeccions a la recerca de la correcta actuació dels productors, transportistes i gestors de residus. Cal concloure, però, que la diversificació de la potestat per imposar les sancions, així com l'esmentat procediment d'execució de les sancions, que origina importants endarreriments i baixos nivells en el cobrament de les sancions imposades, resta dinamisme i valor a l'actuació sancionadora com a eina de gestió de la Junta.

5.5. L'ATORGAMENT DE SUBVENCIONS

5.5.1. Introducció

L'atorgament de subvencions per part de la Junta de Residus a tercers té una importància cabdal com a mecanisme de la gestió indirecta dels residus a Catalunya, juntament amb l'autorització de gestors de residus, control dels productors i transportistes, tasca inspectora i sancionadora. L'atorgament de

subvencions potencia l'esmentada gestió indirecta dels residus establerta en la Llei 6/1993 però, a més, permet atorgar ajuts que permeten impulsar de manera específica aspectes concrets de l'esmentada gestió, aspectes que representen objectius a assolir en matèria de residus.

Adicionalment, en els estats financers de la Junta s'observa com des d'un punt de vista quantitatiu les subvencions atorgades representen percentatges molt significatius tant sobre el total de creditors del passiu, un 87,2%, com sobre el de les despeses d'explotació, un 77,9%, la qual cosa evidencia la seva importància.

La fiscalització realitzada de les subvencions atorgades recull aspectes de procediment i gestió (p.e. criteris d'atorgament davant diverses sol·licituds) i aspectes tècnics i jurídics (p.e. requisits de publicitat de l'atorgament, anàlisi de sol·licituds, inspeccions sobre el terreny, etc.).

5.5.2. Publicitat i altres aspectes genèrics de les subvencions atorgades al 1994

La Llei 16/93, de 28 de desembre, de Pressupostos de la Generalitat per al 1994, estableix en els articles 9 i 10 el règim de concessió de les subvencions i el corresponent seguiment i control. Aquests articles obliguen a que l'atorgament de subvencions es regeixi per uns criteris generals de publicitat, concurrència i objectivitat i estableixen els requisits mínims a exigir als potencials beneficiaris així com les seves obligacions i les de control que ha de realitzar l'atorgant.

S'ha obtingut el llistat resum de les subvencions atorgades durant l'exercici 1994, que ha estat lligat quant als imports amb comptabilitat, i que recollim a continuació detallant l'Ordre publicada al DOGC, el concepte i el total atorgat:

#	Data Ordre al DOGC	CONCEPTE DE LA SUBVENCIÓ	Import atorgat (en MPTA)	Núm. de beneficiaris
1	1/5/94	Subv. a ens locals (1) per neteges d'espais afectats per abocaments incontrolats	204,10	12
2	2/5/94	Subv. a empreses per impulsar el consum de matèries i substàncies recuperades	163,19	11
3	6/5/94	Subv. a empreses per condicionament PCB i PCT(2) d'aparells que el continguin	18,71	17
4	20/5/94	Subv. a ens locals (1) pel foment de recollida selectiva	973,62	93
5	24/5/94	Subv. a ens locals (1) per clausurar abocadors municipals fora d'ús	1.253,76	38
6	24/5/94	Subv. a ens locals (1) per clausura i revegetació d'abocadors munic. fora d'ús	217,27	40
7	24/5/94	Subv. a ens locals per implantar deixalleries de residus industrials	388,57	29
8	24/5/94	Subv. a ens locals per implantar estacions de transvasament de resid. municipals	72,00	5
9	25/5/94	Subv. a municip. i mancomun. per adquirir contenidors i vehicles recoll. res. munic.	71,37	63
10	26/5/94	Subv. a cons. comarcals per adquirir contenidors i vehicles recoll. res. municipals	244,82	19
11	10/6/94	Subv. a empreses per al projecte per autoritzar-se com a tractadors o recuperadors	20,28	13
12	3/11/94	Subv. a ens locals per implantar sistemes de rentatge de gasos i filtratge de fums de plantes incineradores de residus municipals	1.229,94	5
13	1/9/93	Subv.(3) a empreses per a la minimització i tractam. en origen de res. industrials	71,29	16
14	(4)	Subv. inclosa pel MOPTMA en el Plan Nacional de Residuos Industriales	32,93	3
15	(5)	Atorgament de subvencions directes	118,46	6
		TOTALS	5.080,31	(6)

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes.

Nota(1): Determinades subvencions atorgades per la Junta no suposen entrega de fons monetaris sinó que es concedeixen en espècie, és a dir, és la Junta qui contracta la realització d'obres o adquisició de certs béns (contenidors p. ex.) que posteriorment són entregats als beneficiaris.

Nota(2): Les sigles PCB i PCT, fan referència a tipus de residus perillosos, en concret, i respectivament, als policlorobifenils i als policloriterfenils.

Nota(3): La subvenció numerada per aquesta Sindicatura de Comptes amb #13, fa referència a una Ordre de data 1/9/93, per tant publicada a l'exercici anterior, però que recull un àmbit temporal de tres exercicis, és a dir fins al 1995, podent existir per a cada exercici Resolució d'atorgament de subvenció en relació a l'Ordre.

Nota(4): La subvenció #14, es tracta d'una línia d'ajuts convocada pel MOPTMA el qual resol a l'abril de 1994 atorgar ajuts a tres empreses catalanes. La Junta rep del MOPTMA els imports dels ajuts fent de mer intermediari.

Nota(5): La Llei 16/93, de 28 de desembre, de Pressupostos de la Generalitat per al 1994, en l'article 9 apartat 4, recull la possibilitat de concedir subvencions de manera directa i els requisits necessaris per fer-ho.

S'ha fet una anàlisi formal de totes les convocatòries d'ajuts articulades mitjançant Ordres publicades al DOGC, així com de les respectives Resolucions del conseller del Departament de Medi Ambient. El resultat de l'anàlisi ha estat en general satisfactori excepte pel que fa a la Resolució corresponent a l'Ordre de 20/5/94, és a dir, la #4 del quadre anterior. En aquest cas es resol l'atorgament quantificant-lo en nombre de contenidors, segons tipus de contenidor i beneficiari, però no existeix delimitació de l'import que això suposa, dada que caldria que fos inclosa específicament en tota Resolució, tot i tractar-se de subvenció en espècie i ser conegut el preu aproximat de cada tipus de contenidor atorgat.

A banda de l'anàlisi formal, és necessari remarcar de nou la manca d'una programació específica, en aquest cas pel que fa a l'atorgament de subvencions. S'ha observat que l'import total a atorgar mitjançant subvencions no es delimita a priori de manera específica, amb la qual cosa tampoc es programen les diverses línies d'ajut diferenciant majors o menors imports per a un o un altre concepte de gestió de residus a potenciar. Així, per a cadascuna de les convocatòries, l'import total o màxim es concreta posteriorment en funció de les sol·licituds rebudes.

A continuació es recull el treball portat a terme per la Sindicatura de Comptes sobre l'atorgament de subvencions realitzat en base a l'avaluació d'expedients individualitzats per beneficiari, diferenciant les subvencions formalitzades mitjançant convocatòria d'ajuts de les atorgades de manera directa. Prèviament, però, es recullen determinats comentaris per tal de remarcar alguns aspectes que cal conèixer per a una correcta interpretació de les observacions que resultin de l'esmenada anàlisi.

5.5.3. Tramitació de les subvencions

a) La Junta atorga unes subvencions en base a un estudi de les diferents sol·licituds rebudes. L'atorgament formalitzat en Resolució del conseller de Medi Ambient el comptabilitza la Junta com a despesa en el compte de pèrdues i guanys i com a creditor en el passiu del balanç, en el moment de publicar la Resolució.

b) L'atorgament no suposa, però, el pagament fins que el beneficiari no presenti la corresponent documentació que acrediti que ha dut a terme l'actuació (inversió, estudi, prova pilot, etc.) objecte de la subvenció i ho faci dins el termini establert.

c) El pagament és pel cost real final, de tal manera que si el cost que suporta realment el beneficiari és inferior a l'atorgat inicialment com a ajut, el pagament final serà inferior a l'inicialment atorgat. Això suposa que comptablement ha de produir-se una regularització de l'import comptabilitzat com a atorgat.

d) La Llei 16/1993 estableix el control i seguiment genèrics de l'atorgament de les subvencions, però les diferents Ordres publicades per a la convocatòria d'ajuts estableixen que la Junta exercirà un control de l'execució de les actuacions del beneficiari als efectes del lliurament de la subvenció.

5.5.4. Anàlisi de les subvencions atorgades prèvia convocatòria per Ordre al DOGC

5.5.4.1. Observacions de l'anàlisi d'expedients

L'anàlisi s'ha fet en base a l'avaluació d'una mostra d'expedients que superen el 73% de l'import atorgat en ajuts convocats per Ordres al DOGC (subvencions #1 a #13). Per la seva diversitat quant al tipus de subvenció i beneficiari, així com per l'amplitud, cal considerar aquesta mostra suficient i representativa.

La mostra ha estat escollida sobre els llistats de control que especifiquen l'entitat, l'import que sol·licita i el que se li atorga. A més, s'han escollit 10 casos d'entitats que han sol·licitat ajut però a les quals no se'ls ha atorgat.

Les observacions més remarcables que s'extreuen de l'anàlisi de la mostra que suposarien una millora en la gestió són les següents:

1.- Informes tècnics d'anàlisi de sol·licituds: L'atorgament de subvencions es basa en unes anàlisis administratives i jurídiques sobre si la documentació i requisits establerts per la convocatòria d'ajuts s'acompleixen per part dels sol·licitants. Els informes tècnics que haurien de ser bàsics per a la selecció entre les diferents sol·licituds es limiten generalment als aspectes documentals i pocs cops queda clar que l'anàlisi tècnica sigui sobre el terreny i suposi una tasca més enllà de la revisió de la documentació tècnica tramesa pel sol·licitant. A més, aquests informes tècnics recullen observacions sobre el conjunt de les empreses sol·licitants referents a una convocatòria i no una anàlisi individual per a cada empresa, la seva situació i necessitats.

Entenem que per a que l'atorgament de subvencions sigui un mecanisme bàsic per al control de la gestió dels residus, han de formalitzar-se uns informes tècnics individualitzats que siguin documents que evidencïïn la realització d'anàlisis tècniques de les sol·licituds i que avaluin a priori, en funció d'inspeccions prèvies,

la necessitat real que de l'ajut té el sol·licitant. Aquests informes haurien de concloure en funció de l'adequació d'aquestes necessitats als objectius i preferències que la Junta vulgui potenciar de manera concreta mitjançant l'atorgament de subvencions.

2.- Inspeccions als beneficiaris: Existeixen debilitats de control intern referents a l'activitat d'inspecció als beneficiaris dels ajuts, inspeccions que cal no confondre amb les tractades a l'epígraf 5.3. Les inspeccions prèvies (per decidir l'atorgament davant les diferents sol·licituds) i finals (per verificar que el beneficiari ha complert amb la finalitat de la subvenció i en base a això pagar-li la subvenció que li havia estat atorgada) no queden sempre específicament documentades. Per aquest motiu, no existeix en la totalitat dels casos evidència clara de que determinades inspeccions, tan inicials com finals, s'hagin dut a terme. Això, juntament amb la manca de coordinació entre els diferents departaments que intervenen en el control dels diferents aspectes de la subvenció, fa que en certs casos el departament responsable de fer efectiu el pagament de la subvenció ho faci disposant d'una aprovació o dictamen molt genèric dels departaments tècnics o d'inspecció, però sense disposar d'evidència documental de que la inspecció ha estat realitzada sobre el terreny.

Es posa, doncs, de manifest la necessitat de millora en la coordinació entre departaments de la Junta. A més, cal establir un model estàndar d'actes d'inspecció a beneficiaris de subvencions (on aquests signin conforme han estat inspeccionats) i que aquestes actes segueixin el circuit interdepartamental adient.

3.- Acreditació d'execució fora de termini: S'ha observat com en determinats casos els beneficiaris, veient que s'endarrereixen les inversions objecte d'ajut, sol·liciten ampliació del termini d'execució. La Junta els prorroga el termini incomplint així els terminis establerts en la convocatòria d'ajuts, mentre que en altres casos de beneficiaris que no sol·liciten la pròrroga, no ha existit un seguiment específic ni s'ha exigit l'acreditació de manera estricta dins el termini preestablert.

Cal una unificació de criteris en l'acompliment dels terminis i una anàlisi prèvia a l'anunci en el DOGC per tal d'establir uns terminis d'execució i acreditació en funció de la complexitat de l'obra per a la que es convoca l'ajut. Un cop assolit això, cal que la Junta sigui estricta en l'acompliment dels terminis per part dels beneficiaris.

4.- Autosuficiència i unicitat dels expedients: A l'igual que per al cas dels expedients de contractació esmentat en l'epígraf 4.3.3, es produeix una dispersió de la documentació que, referent a una mateixa subvenció, generen els diferents departaments de la Junta que participen en l'atorgament i control de les subvencions. A més, en certs casos manca documentació suport referent principalment a: informació i documents que han de presentar els sol·licitants,

documents suport de la realització dels pagaments o dels casos en què el beneficiari renuncia a la totalitat o part de la subvenció que li va ser atorgada.

Cal fixar uns criteris establint els documents que com a mínim han d'incloure els expedients de subvencions, independentment que es tracti de documentació de caire administratiu, jurídic, econòmic, tècnic o d'inspecció, etc. per tal que n'existeixi un expedient central i autosuficient i, en tot cas, establir un sistema d'interrelació amb altres arxius que incloguin documentació secundària relacionada amb l'atorgament de subvencions. Tot això caldrà acompanyar-ho amb l'establiment entre els diferents departaments de la Junta d'un circuit intern de documentació.

5.5.4.2. Casos concrets de subvencions en espècie: els contenidors

Menció especial requereix el cas de les subvencions en espècie. En general les subvencions en espècie presenten l'avantatge que suposa el fet que la contractació de l'execució de determinades obres no corre a càrrec del beneficiari sinó de la Junta, cosa que fa innecessari l'anàlisi documental i d'inspeccions al beneficiari per acreditar el compliment del fet subvencionat.

Cal fer referència, però, a la convocatòria #4 del quadre de l'epígraf 5.5.2. en la que s'atorga, mitjançant les corresponents resolucions, un total al voltant de 14.000 contenidors de tot tipus (vidre, paper, piles, etc. de molt diversa capacitat i característiques).

Per a disposar d'aquests contenidors la Junta ha realitzat concurs per a la fabricació i subministrament. La problemàtica sorgeix quant a que:

1.- S'ha produït un control poc acurat de les unitats dels contenidors demanats als subministradors, les unitats atorgades i les realment lliurades als diferents beneficiaris (fet que correspon als propis subministradors contractats). A més, manca un inventari a 31 de desembre del 1993 i 1994 de l'estoc de contenidors que a aquelles dates eren propietat de la Junta i estaven ubicats en els magatzems dels proveïdors.

Tot això no permet una correcta validació a 31 de desembre de 1994 dels imports que en els estats financers representen els estocs en trànsit o en magatzem del proveïdor que realment suposaven a final de l'exercici un actiu de la Junta, i que la Junta té valorats dins l'immobilitzat d'ús general en 32,68 MPTA a 31 de desembre del 1994.

S'ha observat l'esforç que per al tancament de l'exercici 1994 ha realitzat la Junta per determinar els esmentats imports, però la manca de control en general i d'un inventari físic a 31 de desembre en concret, són mancances suficients com per no permetre validar-los.

2.- Donada la gran diversificació per tota Catalunya dels contenidors atorgats com a subvenció en espècie és lògic que no es realitzi en aquest cas inspecció posterior a l'entrega. Això però requeriria un control ben organitzat dels albarans de recepció per part dels beneficiaris, control que tampoc ha estat excessivament acurat.

3.- S'ha observat com durant el 1995 s'han implantat unes mesures clares per tal de superar l'anterior problemàtica, exigint als proveïdors certificacions i resums trimestrals de l'estoc existent i dels lliuraments fets segons beneficiari. Malgrat això entenem que cal primer aclarir la situació anterior per tal d'actualitzar el número d'unitats i valoració dels contenidors lliurats a cada beneficiari, fet que podria assolir-se mitjançant una relació inventariada i certificada pels beneficiaris que la Junta podria validar mitjançant inspeccions selectives sobre el terreny.

4.- Addicionalment la Junta té previst formalitzar des del 1996 el lliurament dels contenidors als ens locals no com una subvenció en espècie com fins ara, sinó com a un immobilitzat propi cedit en ús. Entenem que això suposarà una problemàtica afegida important quant:

* al control posterior i constant (inventari anual, seguiment de baixes, valoració de danys en els contenidors en relació a la seva utilitat, contractació d'assegurances, càlculs d'amortització, etc.) que han de suposar per a la Junta uns contenidors recollits dins el seu propi actiu.

* a l'acompliment o no de principis comptables com el d'uniformitat, però sobretot el de prudència ja que, segons la ratio d'amortització que es decideixi aplicar als contenidors tractats com a immobilitzat (que ha d'anar en funció de la vida útil realment esperada, que depèn entre d'altres del risc de dany i inutilització) fora més convenient seguir tractant-los com a despesa.

Independentment de seguir l'antic tractament o el previst per al 1996, és clara la necessitat d'implantar un sistema de control i seguiment acurat com seria un inventari permanent dels contenidors.

5.5.5. Anàlisi de les subvencions atorgades directament

Com ja es remarca a la Nota (5) del quadre de l'epígraf 5.5.2, la Llei de Pressupostos de la Generalitat per al 1994 recull la possibilitat de concedir ajuts de manera directa. Això, segons l'article 9.4, en els casos excepcionals en què no és possible promoure la concurrència pública per l'especificitat de les característiques que ha d'acomplir el destinatari de la subvenció. L'article estableix també que han de ser concedides per Resolució del conseller i, en cas de superar els 50 MPTA, cal l'acord del Govern. L'article 9.5 estableix que les subvencions directes concedides en cada període han de publicar-se trimestralment en el DOGC.

El detall dels 118,46 MPTA que el quadre de l'epígraf 5.5.2. recull com a subvencions atorgades directament durant l'exercici 1994 és el següent:

BENEFICIARI	IMPORT (en MPTA)
FEMAREC, S.C.L	3,17
Farmaceuticos Mundi	31,42
Associació Espai Natural St. Miquel del Fai	3,42
Catalana de Tractament d'Olis Residuals, S.A (CATOR)	62,67
Ajuntament de Pont de Vilomara	13,48
Ajuntament de Torrelles de Llobregat, St. Cugat del Vallès i Molins de Rei	4,30
TOTAL	118,46

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes

De l'estudi individual d'aquests sis casos s'ha observat que:

a) els referents a FEMAREC, S.C.L, Farmaceuticos Mundi, CATOR i Ajuntament de Torrelles de Llobregat, St. Cugat del Vallés i Molins de Rei, són despeses originades com a conseqüència de contractes de concessió de serveis, convenis i acords per a projectes i proves pilot, etc. Existeixen en cadascun d'aquests casos clares contraprestacions i obligacions per part de les entitats i empreses esmentades i no es tracta, per tant, d'aportacions de la Junta a fons perdut. Això no permet catalogar-les com a subvenció i, per tant, es tracta d'una incorrecta classificació de la despesa que caldria haver comptabilitzat en altres comptes de despesa però no com a despesa per subvencions atorgades.

b) els referents a l'Associació Espai Natural St. Miquel del Fai i a l'Ajuntament de Pont de Vilomara, sí representen aportacions a fons perdut i, per tant, estan correctament comptabilitzades dins les despeses per atorgament de subvencions directes. Per a aquests dos casos, però, no s'ha obtingut documentació de la Junta que evidenciï que l'atorgament de les subvencions directes ha estat publicat al DOGC tal com estableix l'article 9.5 de la Llei de Pressupostos de la Generalitat per al 1994.

6. FETS POSTERIORIS I PERSPECTIVES DE FUTUR

6.1. INTRODUCCIÓ

L'abast temporal d'aquest Informe ha estat l'exercici 1994 principalment pel que fa als estats financers i al pressupost, ja que és l'últim exercici per al qual s'ha disposat de tancament de comptes i liquidació pressupostària. En aquest vessant econòmic i financer, i per una major comprensió de les qüestions tractades s'han ampliat certes anàlisi realitzades a exercicis anteriors i posteriors quan això ha estat

possible. En la fiscalització d'aspectes de procediment, control i gestió l'abast temporal no ha estat estrictament l'exercici 1994 i ha variat en funció de l'actualització de la informació que ha estat possible analitzar, intentant avaluar les dades i procediments més actuals possibles.

És clar que en alguns dels temes tractats al llarg de l'Informe, en actualitzar l'anàlisi als exercicis 1995 i primer trimestre del 1996, ja han estat esmentats aspectes que poden catalogar-se de fets posteriors. En els epígrafs següents però, es tracten dos temes concrets per la seva importància de cara al futur de la Junta de Residus. Un d'ells (Fons de Cohesió de la Unió Europea) tindrà el seu impacte ja en l'exercici 1996, l'altre (Cànon de Residus) està en fase d'estudi tècnic i jurídic i no pot aventurar-se encara quan pot produir-se la seva implantació.

6.2. FONS DE COHESIÓ DE LA UNIÓ EUROPEA

Segons l'article 2 del Reglament 1164/94 de la Unió Europea els Fons de Cohesió han de participar en el finançament de projectes que contribueixin a l'assoliment dels objectius fixats en el Tractat de la Unió Europea en els sectors de medi ambient i xarxes transeuropees d'infraestructures de transports.

D'acord amb l'esmentat Reglament, que en l'article 3 detalla el tipus de projectes als que pot donar ajuts el Fons de Cohesió, l'abril del 1995 l'estat espanyol va presentar dins el paquet de sol·licituds una referent al projecte (o grup de projectes) de tractament de residus especials a Catalunya.

Els ajuts del Fons de Cohesió estan estipulats de manera que cobreixin un percentatge del total del cost previst. El total del cost previst, anomenat cost elegible, per al grup de projectes que ens ocupa és d'uns 1.795 MPTA i és el cost que de les inversions que realitzi la Junta de Residus haurà d'acreditar per obtenir el percentatge d'ajut predeterminat en un 80%. Aquest cost elegible no recull la totalitat dels costos previstos per a la inversió ja que el Fons de Cohesió limita en concepte i temps el cost subvencionable.

La Junta de Residus disposa del document "Decisió de la Comissió" de data 11 de gener de 1996, pel qual la Secretaria General de la Comissió de la Unió Europea notifica la concessió de l'ajut al grup de projectes de la Junta per 8,85 Milions d'ECUS en cas que s'acrediti un total de cost elegible de 11,06 Milions d'ECUS.

A continuació es presenta un quadre resum que ens ha facilitat la Junta diferenciant conceptes d'inversió, imports sol·licitats i imports d'ajut atorgat per part de la Unió Europea convertit en pessetes. Hem afegit la columna de cost elegible segons imports en ECUS recollits en la "Decisió de la Comissió" que hem convertit a pessetes:

	SOL·LICITAT	COST ELEGIBLE	ATORGAT (1)
Planta frigorífics-(Pont de Vilomara)	278,84	348,55	278,84
Planta piles botó i fluorescents-(Pont de Vilomara)	84,10	105,13	84,10
Planta piles normals-(Pont de Vilomara)	689,98	862,47	689,98
Centre de recollida i transferència de petites quantitats-(Montmeló)	383,08	478,85	383,08
TOTAL GRUP DE PROJECTES	1.436,00	1.795,00	1.436,00

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons resum facilitat per la Junta de Residus i segons dades la "Decisió de la Comissió de la Unió Europea"

Nota: Els imports són en Milions de pessetes (MPTA)

Nota(1): Els imports d'"atorgat" recollits a l'última columna correspon a aplicar el 80% de percentatge d'ajut als imports de la columna de "cost elegible".

Cal remarcar que els imports sol·licitats i atorgats que ens ha facilitat la Junta es basen en considerar un tipus de canvi de 162,323 PTA/ECU, tipus que consta en la "Decisió de la Comissió". Els imports que recull la "Decisió de la Comissió" són els referents al cost elegible en ECUS per als que hem aplicat per raons d'homogeneïtat el tipus base recollit en l'esmentada Decisió.

De l'anàlisi realitzada sorgeixen diversos comentaris:

- En relació al tipus de canvi PTA/ECU: El punt 10 de l'annex III de la "Decisió de la Comissió" estableix que a l'hora d'acreditar el cost de les inversions objecte d'ajut del Fons de Cohesió, s'haurà de fer convertint-lo de moneda nacional a ECUS aplicant el tipus de canvi del mes durant el qual la Junta hagi registrat comptablement els costos de la inversió. Per tant, les dades del quadre anterior són aproximatives en haver-les calculat la Junta amb un tipus de canvi a una data concreta, tot i ser el que recull la "Decisió de la Comissió".

A més, caldrà tenir en compte per a la valoració final en pessetes de l'ajut rebut, l'evolució del tipus de canvi PTA/ECU fins que es produeixi el cobrament. Per això cal que la Junta realitzi una tasca d'actualització convertint a ECUS els costos ja invertits en el grup de projectes, els quals controla en pessetes. A més, per als imports que des d'ara suposin cost elegible, hauran d'originar un control constant de la seva conversió en ECUS.

- En relació a la comptabilització de l'ajut per part de la Junta: Tot i disposar la Junta des de gener del 1996 de la notificació per part de la Unió Europea de la concessió de l'ajut, per a la seva comptabilització seguint el principis comptables de prudència i meritació, caldrà tenir en compte que:

- * per a meritació la totalitat de l'ajut (8,85 Milions d'ECUS) la Junta haurà d'acreditar la totalitat del cost elegible (11,06 Milions d'ECUS) mitjançant factures que (segons el criteri restrictiu que el Departament de Medi Ambient ha comunicat a la Junta) han de representar no sols inversió efectuada entre l'11/4/95 i 31/12/96, com determina l'article 2 de la "Decisió de la Comissió", sinó que a més han d'haver-se pagat a aquesta última data.

- * tot i haver-se meritat l'ajut havent-se acreditat segons l'establert, caldria endarrerir la comptabilització com a ingrés de l'ajut esperant la resolució de la Comissió de la Unió Europea que doni el vist i plau a l'acreditació. A més, és de suposar una inspecció sobre el terreny per part de tècnics representants de la Unió Europea de les inversions acreditades.

Davant de tot això, prima el principi comptable de prudència, per la qual cosa considerem que cal superar tots els requisits i no comptabilitzar l'ajut fins existir document de transferència de fons. Amb tot i això, és recomanable que les Memòries econòmiques anuals de la Junta recullin informació detallada de tot aquest tema. En cas de rebre bestretes de l'ajut durant l'exercici 1996, possibilitat que recull el punt 5 de l'annex III de la "Decisió del Comissió", aquestes no hauran d'afectar els ingressos del compte de pèrdues i guanys de la Junta, sinó tan sols l'actiu (tresoreria) i el passiu (creditors per bestretes rebudes) del balanç.

La situació actual en què es troben les diferents inversions que formen el grup de projectes segons les dades que al respecte ens ha facilitat la Junta, les quals no han estat auditades, són les següents:

	Import compromès en l'adjudicació	Executat 31/12/95	Pagat 31/12/95	Previsió d'execució
Planta frigorífics	349,70	349,70	349,70	Realitzat i pagat a 31/12/95
Planta piles botó i fluorescents	105,13	21,03	0,00	Previst fi d'obra setembre'96
Construcció nau	679,78	N/D	0,00	Previst fi d'obra juny'96
Instal·lacions	343,61	N/D	0,00	Previst fi d'obra setembre'96
Total Planta piles normals	1.023,39	149,28	0,00	Previst fi d'obra setembre'96
Enginyeria	86,61	N/D	N/D	N/D
Obres deixalleria	196,13	N/D	N/D	Previst fi d'obra maig-juny'96
Total C.R.T petites quantitats	282,74	54,56	45,90	Previst fi d'obra maig-juny'96
TOTAL GRUP DE PROJECTES	1.760,96	574,57	395,60	

Font: Dades facilitades per la Junta

Nota: Els imports són en Milions de pessetes (MPTA)

Nota: L'abreviatura N/D representa manca d'informació de desglossament.

Els imports anteriors representen respectivament els compromesos, executats i pagats però tots ells, dins el termini establert per al cost elegible acreditable, és a dir, entre 11/4/95 i abans del 31/12/96. N'existeixen d'altres referents a la planta de frigorífics i al CRT de petites quantitats (total al voltant de 11,5 MPTA) que per tractar-se de costos de la inversió anteriors a l'abril del 1995, no han estat inclosos en l'anterior quadre

El total compromès, 1.760,96 MPTA, està per sota del total elegible en 34,04 MPTA. Està previst però, per al CRT de petites quantitats, efectuar licitacions i adjudicacions pendents per 895,89 MPTA i, tot i que per concepte i temps aquest import no fos en la seva totalitat admissible com a cost elegible, sembla clar que pot cobrir amb escreix el total de cost elegible que cal acreditar per a assolir la totalitat de l'ajut. Cal tenir en compte, però, el que s'ha comentat quant al

tractament conjunt o no del cost elegible de cadascuna de les línies del grup de projectes.

Dels 895,89 MPTA, s'ha verificat com:

- 155,51 MPTA referents a subministrament d'equips i muntatge es troben ja en fase de proposta d'adjudicació d'entre les ofertes rebudes.
- 281,89 MPTA referents a obra civil i subministrament de material d'instal·lacions elèctriques, es troben en la fase d'anàlisi d'ofertes.
- per a la resta tot just s'han iniciat els tràmits inicials per a la contractació.

6.3. CÀNON DE RESIDUS

El DL 2/1991 en l'article 19 estableix, respecte als residus industrials, que s'han de fixar per llei les bases que permetin establir gravàmens específics ja sigui sobre la producció, sobre determinats components dels residus o sobre els productes o primeres matèries que els originen.

El mateix article predetermina que els recursos obtinguts amb aquests gravàmens han de ser destinats a reduir la generació de residus, fomentar-ne el tractament i reciclatge, reduir-ne la toxicitat i perillositat i restaurar àrees degradades per deposicions incontrolades. Aquestes finalitats coincideixen amb els principis bàsics d'actuació de la Junta de Residus.

La Llei 6/1993 recull també sota el principi que "qui contamina paga" referències no tan sols als preus públics i taxes pels serveis de reciclatge, tractament i eliminació, sinó que esmenta la possibilitat d'altres impostos i gravàmens concrets que hauran d'establir-se per llei.

El Programa de Gestió de Residus Especials a Catalunya (PGREC), inclou dins les mesures de caire econòmic el "Cànon de residus especials"(CRE) que busca un efecte, en la gestió dels residus, d'internalització, dins les pròpies cadenes productor-gestor de valorització-gestor de disposició del rebuig, dels costos necessaris per el desenvolupament de les mesures de minimització i valorització.

Els estudis posteriors desenvolupats per la Junta topen d'entrada amb la dificultat que suposaria implantar un CRE directament sobre el productor del residu. Aquesta dificultat l'origina el gran nombre de productors existents, els problemes de control sobre les altes i baixes constants, etc. que suposarien importants entrebancs en la implantació d'una declaració impositiva i el seu cobrament.

Els criteris més avançats per a la implantació del CRE se centren en gravar sobre la disposició del rebuig, els gestors de la qual han estat autoritzats per la Junta, són un nombre molt més reduït i són en la seva totalitat inspeccionats de manera periòdica i constant per la Junta (inspeccions pròpies o contractades a tercers).

Així, la declaració i el cobrament del CRE s'implantaria sobre la darrera anella de la cadena de gestió de residus i el seu control estaria recolzat en les inspeccions i en els procediments de control ja existents de fitxes d'acceptació, fulls de seguiment i declaracions anuals dels productors i mensuals dels gestors.

El CRE s'implantaria sobre el gestor de disposició del rebuig però aquest, en cobrar els seus serveis als productors i gestors anteriors a ell en la cadena en funció de la quantitat i el tipus de residu (grau de toxicitat i perillositat), els repercutiria el gravamen també en funció bàsicament dels esmentats factors. Amb això, són els productors i gestors que generen el residu els qui assumeixen finalment el cost del gravamen.

Aquesta internalització del cost del gravamen en la cadena de productors i gestors, que està d'acord amb el principi de "qui contamina paga", permetria a la Junta de Residus una reorganització i millora global de la gestió de residus principalment en dos aspectes:

a) la capacitat recaptatòria que assoliria la Junta permetria un cert grau d'autofinançament que podria cobrir l'atorgament de subvencions i ampliar les tasques d'estudi i l'assessorament a gestors i productors. Amb això, el gravamen repercutiria finalment de manera positiva en els propis productors i gestors.

b) els efectes del gravamen tendrien a crear entre els diferents productors i gestors intermitjos de la cadena una competitivitat per assolir uns processos productius, de reciclatge i valorització amb major minimització en origen i aprofitament i amb menor quantitat de residus a traspassar al gestor final de disposició del rebuig. D'aquesta manera:

1.- El productor amb major poder minimitzador, de tractament dels propis residus o el que generi uns residus amb major grau d'aprofitament per tercers i menor nivell de perillositat, veurà reduïts els seus costos en rebre menor repercussió del CRE dels gestors posteriors de la cadena.

2.- El gestor intermig evitarà al màxim veure com li repercuteixen el CRE, assolirà una reducció dels seus costos i obtindrà una millor posició davant aquells gestors que competeixin per un mateix productor.

Els punts 1 i 2 de l'apartat b) requeririen de certes inversions que haurien de rebre l'ajut i assessorament segons el descrit en l'apartat a).

Dels estudis de caire més tècnic que la Junta realitza o contracta a especialistes externs en relació al CRE, se'n desprén el desig de que representi un element que serveixi també qualitativament per vehicular el flux de cada tipus específic de residu cap el gestor més adient tant pel que fa a la seva competitivitat abans esmentada, com al tipus de tractament i capacitat. Tot això ha posat en marxa una anàlisi tècnica molt profunda per part de la Junta, recaptant i analitzant les

experiències d'altres països d'Europa i Amèrica, per determinar les diferents fórmules de càlcul que concretin el CRE en funció d'un important nombre de variables que tinguin en compte cadascun dels aspectes quantitius i qualitius desitjats.

De tot aquest comentari i anàlisi se'n desprenen els potencials i molt positius efectes financers i de reorganització de la gestió de residus a Catalunya que podria suposar l'elaboració definitiva i implantació progressiva del CRE, que caldria sotmetre prèviament, però, a uns profunds estudis per part d'altres tècnics externs a la Junta especialistes en les diferents matèries (gestió de residus, financera, jurídica, etc.) i a un consens a nivell dels sectors afectats i a nivell legislatiu i polític.

7. CONCLUSIONS FINALS: OBSERVACIONS I RECOMANACIONS

7.1. CONCLUSIONS FINALS

Al llarg d'aquest Informe s'ha fet l'anàlisi dels aspectes financero-comptables, de control intern i procediments, de legalitat, de caire pressupostari i de gestió més destacats de la Junta, i s'han formulat les observacions que resulten adients.

Com a resultat de la nostra fiscalització de caire econòmic-financer, es pot afirmar que el Balanç i Compte de Pèrdues i Guanys de la Junta reflecteixen de forma raonable el patrimoni, la situació financera i el resultat obtingut en l'exercici 1994 i comprenen la informació necessària i suficient per a la seva interpretació i comprensió adequades, de conformitat amb els principis i normes comptables generalment acceptats.

Malgrat això, tot i no afectar l'anterior opinió respecte a la nostra fiscalització econòmic-financera, cal remarcar, entre les observacions i recomanacions que es recullen al llarg d'aquest Informe, les que s'enumeren en aquest Capítol.

Menció especial requereix el tractament donat per la Junta als pressupostos d'explotació i capital i les seves respectives liquidacions. A banda de certes mancances formals en la presentació de la liquidació, diversos temes com la modificació del pressupost aprovat, la incorporació de crèdits procedents d'exercicis anteriors i, principalment, la inclusió en la liquidació de partides com les referents a l'endeutament i a determinades inversions, desvirtuen els imports de la liquidació pressupostària presentada i en certs casos representen una contravenció de la normativa pressupostària.

En un altre ordre de consideracions cal remarcar la positiva tasca de la Junta en diferents aspectes de gestió com:

- L'elaboració del marc d'actuació general quant a gestió de residus emmarcat en els programes comentats a l'epígraf 4.2: Programa de gestió de residus

especials a Catalunya (PGREC), Programa de gestió de residus municipals a Catalunya (PGRMC) i Programa d'actuació de minimització de residus especials.

- L'aprofundiment en la implantació de mecanismes de control de la gestió de residus a Catalunya (Catàleg de residus de Catalunya, Declaració anual de productors i mensual de gestors, Fitxes d'acceptació, Fulls de seguiment, etc.) en què es fonamenta el sistema de gestió indirecta (descrita a l'epígraf 5.1) dels residus portada a terme per la Junta.
- La satisfactòria estructuració i organització de les inspeccions a gestors de residus en l'Àrea Industrial.

Cal tenir en compte, però, que aquests tres aspectes que s'han volgut remarcar representen alguns dels punts de partida per a la Junta de cara al futur, sobre els quals també s'han recollit al llarg de l'Informe determinades recomanacions de millora i desenvolupament.

Així, l'encara incipient reorganització de la Junta quant a la seva gestió i control de l'activitat mitjançant mecanismes de gestió empresarial (la Junta és empresa pública des del juliol del 1993) té molt a veure amb determinats aspectes i mecanismes de control de gestió que encara no han estat implantats o desenvolupats. D'entre aquests aspectes s'ha remarcat la necessitat d'una programació concreta de les diferents actuacions de la Junta mitjançant l'elaboració d'un PAIF i la programació i millora del control en relació a l'actuació concreta de l'atorgament de subvencions.

Pel que fa a l'anàlisi dels procediments de contractació, es posa de manifest la necessitat d'establir uns criteris i límits aprovats formalment pels òrgans de direcció de la Junta i de ser estrictes en el seu compliment. Amb això i una millora documental dels expedients i dels controls de contractació, es superaran les debilitats de procediment i documentals que s'han detectat i que no permeten concloure de manera satisfactòria quant al rigorós compliment dels principis de publicitat i concurrència.

En relació al compliment dels punts establerts pel DL 2/1991 que fan referència a programes de minimització i tractament en origen, a programes de restauració d'àrees degradades i a la urgent promoció d'instal·lacions per disposar d'una capacitat mínima de tractament de residus a Catalunya, cal remarcar que, com a resultat de la nostra anàlisi recollida en l'epígraf 4.4.3, pot concloure's amb resultat satisfactori.

A banda d'aquestes conclusions generals respecte als estats financers, als pressupostos, a certs aspectes de gestió de la Junta, als procediments de contractació i al compliment de determinats preceptes normatius, cal tenir en compte les observacions que, tal com s'ha dit en el primer paràgraf d'aquest Capítol, s'han posat de manifest al llarg d'aquest Informe i de les quals a

continuació recollim de forma resumida aquelles que considerem especialment rellevants.

7.2. OBSERVACIONS I RECOMANACIONS

7.2.1. En relació a la fiscalització econòmico-financera

1.- IMMOBILITZAT MATERIAL

Dins el compte de "Maquinària, instal·lacions i estris" la Junta té comptabilitzats 62,56 MPTA que es componen de tot tipus de material especialitzat de laboratori. Aquests elements de l'immobilitzat estan ubicats en un local del Departament de Política Territorial i Obres Públiques per a l'ús del qual no es paga lloguer ni es disposa de cap document de cessió d'ús. Per això entenem que cal normalitzar la situació.

2.- AMORTITZACIÓ DE L'IMMOBILITZAT ADSCRIT

El Departament de Medi Ambient va adscriure a la Junta el setembre de 1993 uns béns valorats en 605,59 MPTA. Donat que, tot i no ser-ne el propietari, correspon a la Junta el seu manteniment i reparació, cal que la Junta realitzi la corresponent dotació a l'amortització, amortització que no ha estat dotada en cap exercici.

3.- AMORTITZACIÓ DE L'IMMOBILITZAT

La Junta inicia l'amortització dels béns de l'immobilitzat a partir del trimestre natural següent a la seva incorporació.

Recomanem evitar aquest endarreriment i iniciar l'amortització des del moment de l'entrada en funcionament o inici de l'ús dels béns. D'aquesta manera, a banda d'una major rigorositat en el valor actualitzat dels béns recollits en l'actiu del balanç, s'estalviaran problemes futurs quant a la deduïbilitat fiscal o no, en relació a l'Impost de Societats, de les despeses per dotació a l'amortització que superin els terminis de vida útil establerts fiscalment.

4.- ASSEGURANCES

La Direcció General de Patrimoni, en els informes que segons les Lleis de pressupostos li han de sol·licitar les empreses en relació a la contractació d'assegurances, conclou satisfactòriament respecte a les assegurances contractades per la Junta, tot i que recomana la possibilitat d'unificar les pòlisses de responsabilitat civil.

A banda d'això, i com a conseqüència de la nostra anàlisi, cal remarcar també que la pòlissa que cobreix la part de les oficines del carrer Provença on s'ubica la Junta de Residus, així com el seu contingut, és a nom de la Junta de Sanejament amb

qui comparteix certes instal·lacions dins el mateix edifici i les despeses corresponents.

Entenem que:

- Cal implantar els mitjans que facin possible diferenciar les despeses que corresponen a cadascuna de les Juntes, comptabilitzant com a despesa (en aquest cas per assegurances) la Junta de Residus la que li correspongui, independentment que hagi estat pagada per ella o per la Junta de Sanejament.
- En tot cas, cal disposar d'un estudi que evidencii la correcció dels percentatges de repartiment de despesa. En concret, cal tenir en compte que per a una assegurança el percentatge a establir ha de tenir en compte no tan sols la superfície de les instal·lacions sinó el valor dels continguts a assegurar. La cobertura de l'assegurança ha estat insuficient durant el 1994 tal com s'ha especificat a l'epígraf 2.3.2.

Cal remarcar també que aquesta Sindicatura de Comptes no ha rebut cap documentació en la que consti que l'immobilitzat en adscripció del que disposa la Junta de Residus valorat en 605,59 MPTA, excepte pel que fa als vehicles rebuts en adscripció, valorats en 5,70 MPTA, estigui cobert per cap assegurança.

5.- IMMOBILITZAT D'ÚS GENERAL I SUBVENCIONS EN ESPÈCIE

En relació a les subvencions en espècie per atorgament de contenidors s'ha observat, tal com s'ha detallat a l'epígraf 5.5.4.2, una important manca de control de les unitats atorgades i enviades als beneficiaris. Això, juntament amb la manca d'inventari a final dels exercicis 1993 i 1994 dels contenidors propietat de la Junta que es troben en els magatzems dels proveïdors, no ens ha permès validar els imports a 31 de desembre de 1994 referents a l'estoc final, 32,68 MPTA dins l'immobilitzat d'ús general.

Entenem que cal implantar un sistema més acurat de seguiment i control físic dels contenidors atorgats i enviats als beneficiaris, com podria ser un inventari permanent.

7.2.2. En relació a la fiscalització pressupostària

1.- INCORPORACIÓ DE CRÈDITS D'EXERCICIS ANTERIORS

La Junta incorpora com a recursos del pressupost de capital 827,67 MPTA del romanent de l'exercici 1993. La Junta hauria d'haver pressupostat aquest romanent en el pressupost de l'exercici 1994, tal com estableix la Llei de Pressupostos de la Generalitat per al 1993 en el seu article 8.3. Per a això, a més, calia l'autorització prèvia del Departament d'Economia i Finances.

També incorpora els ingressos per modificació de drets i obligacions d'exercicis tancats per 86,84 MPTA, originats per renúncies de beneficiaris durant el 1994 de subvencions, bàsicament de capital, atorgades per la Junta en l'exercici 1993. Aquest import permet a la Junta compensar el dèficit del pressupost d'explotació que presenta idèntic import, però, amb això, s'està utilitzant uns recursos del pressupost de capital per compensar un dèficit d'explotació, fet que va contra el caire limitatiu de les despeses de capital establert en l'article 13.1 de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.

2.- REDISTRIBUCIÓ DE LES DOTACIONS PREVISTES EN EL PRESSUPOST INICIAL

Com a conseqüència de:

- La no disponibilitat de l'endeutament pressupostat com a recursos de capital i, per tant, de l'anul·lació de la càrrega financera prevista en el pressupost d'explotació,
- La modificació pressupostària a la baixa dels recursos d'explotació i capital previstos per a la Junta com transferències a rebre de la Generalitat,
- La incorporació de crèdits realitzada per la Junta segons el punt 1 anterior,

la Junta ha redistribuït les dotacions previstes en el pressupost, d'explotació i de capital, aprovat per la Llei de Pressupostos originant unes diferències substancials entre aquest pressupost i el pressupost definitiu.

Adicionalment:

- El caire preventiu que el pressupost d'explotació té segons l'article 30 de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, fet que suposa la possibilitat de redistribuir els recursos entre les diferents dotacions d'explotació, queda limitat des del moment que es reben subvencions corrents amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat. A més, els articles 13,30 i 31 de l'esmentada Llei, estableixen de manera específica les partides de caire limitatiu, com les despeses de personal i les despeses per atorgament de subvencions corrents, les quals han estat incrementades per la Junta en el pressupost definitiu sense l'aprovació, establerta en els esmentats articles, del Conseller d'Economia i Finances o, en el seu cas, del Consell Executiu de la Generalitat
- Les redistribucions realitzades per la Junta en les dotacions del pressupost de capital suposen un canvi en la política i els criteris establerts de destinació dels recursos de capital entre els destinats a inversions reals i els destinats a l'atorgament de subvencions a tercers.

Aquestes observacions posen de manifest una incorrecta discrecionalitat en la gestió pressupostària per part de la Junta que desvirtua el mandat parlamentari que ha de tenir el pressupost. Cal que, de cara al futur, la Junta corregeixi aquestes deficiències.

3.- LIQUIDACIÓ PRESSUPOSTÀRIA

Cal remarcar tres aspectes:

A) La Junta presenta una liquidació pressupostària en què no es diferencien el que són drets liquidats i obligacions reconegudes del que són drets cobrats i obligacions pagades. Cal que la Junta elabori la presentació i faci seguiment del pressupost amb aquesta diferenciació, el que permetrà una clara delimitació entre el romanent pressupostari i el romanent de tresoreria i facilitarà la conciliació de la liquidació pressupostària amb els imports deutors, creditors i de tresoreria del balanç.

B) La desviació més significativa entre els recursos del pressupost de capital definitiu i el liquidat és la referent a l'endeutament. La Junta liquida 3.612,66 MPTA respecte als 5.190,68 MPTA. La Junta, però, no ha realitzat durant l'exercici 1994 cap disponibilitat de la línia de crèdit amb la qual cosa hauria d'haver liquidat per aquest concepte per import nul. La liquidació dels recursos per endeutament realitzada per la Junta no representa la realitat del finançament pressupostari.

C) Dins les dotacions del pressupost de capital referents a inversions reals, la Junta inclou un grup d'inversions per import de 2.524,07 MPTA, per a les que si bé s'ha formalitzat el corresponent contracte, encara no existeix cap certificació. Aquestes inversions no haurien d'haver-se inclòs en la liquidació pressupostària.

L'endeutament i les esmentades inversions dels anteriors apartats B) i C), a l'igual que no han suposat comptabilització en el balanç, tampoc haurien d'haver suposat dotació en la liquidació del pressupost.

Cal, doncs, que la Junta segueixi uns criteris més acurats en la seva liquidació pressupostària.

4.- PRESSUPOST I COMPTABILITAT: LES SUBVENCIONS DE CAPITAL I EL FONS PATRIMONIAL

Els recursos rebuts com a subvencions del pressupost de capital procedents de transferències de la Generalitat, han de destinar-se, segons la Instrucció de la Intervenció General del Departament d'Economia i Finances de 25 de gener de 1990, a finançar les inversions pròpies que quedaran reflectides en l'actiu del balanç, incrementant en contrapartida els fons propis del passiu del balanç. La Junta, en destinar recursos de capital a l'atorgament de subvencions a tercers, no veu incrementat el seu patrimoni i per tant, s'origina en comptabilitat un ingrés per la subvenció rebuda i una despesa per la subvenció atorgada.

Entenem per això que les subvencions de capital que rep la Junta per a atorgar-les a tercers haurien de representar pressupostàriament recursos i dotacions d'exploració i no de capital.

7.2.3. En relació a la fiscalització de la legalitat

1.- ELABORACIÓ DEL PAIF: LEGALITAT I GESTIÓ

La Junta ha de dissenyar un PAIF seguint les especificacions que marquen la Llei 4/1985 de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana i la Llei 10/1982 de Finances Públiques de Catalunya, incloent-hi previsions i objectius concrets i quantificats tant per a la inversió com per a l'explotació.

Aquest document, a banda de la seva imposició legal, ha de ser per a la Junta l'eina bàsica de programació i de control de gestió que interrelacioni les grans línies d'actuació de la gestió dels residus recollides en els programes generals de gestió de residus esmentats en l'epígraf 4.2, i les actuacions concretes que anualment ha de preveure i pressupostar la Junta.

2.- PROCEDIMENTS DE LA CONTRACTACIÓ

La pròpia Junta fixa uns límits quantitius segons els quals segueix per a cada cas, bé el procediment de petició de tres ofertes, bé l'anunci públic. S'ha observat que:

- Aquests límits no han estat aprovats pel Consell de Direcció de la Junta.
- En certs casos no s'han respectat aquests límits i, en general s'ha evitat superarlos per no haver d'iniciar el procediment de concurs tal com s'ha detallat a l'apartat 2 de l'epígraf 4.3.3.

Les observacions esmentades no permeten concloure de manera satisfactòria pel que fa al rigorós seguiment dels principis genèrics de publicitat i concurrència de la contractació.

A aquests fets cal afegir altres mancances concretes com:

- * Manca de formalització acurada dels informes de sol·licitud d'inversió o despesa per part del departament sol·licitant, en relació a la quantificació del pressupost i a les tres ofertes que es proposen que es demani.
- * Manca d'anàlisis tècniques acurades de les diferents ofertes rebudes.
- * Manca establir formalment el procediment a seguir i les potestats dels diferents òrgans de la Junta en relació a casos específics d'urgència, monopoli d'oferta, previsió d'allau d'ofertes davant un determinat concurs de contractació, etc.

Per això cal principalment:

- L'aprovació formal del Consell de Direcció dels esmentats límits i el seu estricte compliment per tal de garantir els principis bàsics de publicitat i lliure concurrència.

- Una més acurada formalització dels informes de sol·licitud d'inversió o despesa per part del departament sol·licitant i unes anàlisis tècniques més profundes de les diferents ofertes rebudes.
- Establir formalment el procediment a seguir i les potestats dels diferents òrgans de la Junta en relació als casos específics com els anteriorment esmentats.

De cara al futur la Junta haurà de tenir en compte l'entrada en vigor des del juny de 1995, de la Llei 13/1995, de contractes de les Administracions Públiques.

7.2.4. En relació a la fiscalització de la gestió

En diferents epígrafs d'aquest Informe s'han tractat els aspectes més significatius de la gestió portada a terme per la Junta i s'han fet determinades observacions i recomanacions de millora de les quals, per la seva importància o per representar els punts especialment febles, cal remarcar ara:

1.- TASQUES D'INSPECCIÓ EN LES ÀREES MUNICIPALS

La documentació suport que se'ns ha facilitat no evidencia en certs casos la realització sobre el terreny de les inspeccions d'ofici a gestors de residus municipals per part dels inspectors de les Àrees Municipals de la Junta.

Cal una millor i més aprofundida documentació de les inspeccions d'ofici fetes per les Àrees Municipals, incloent-hi la signatura del responsable de la planta, centre, abocador, etc. que ha estat inspeccionat.

Es demostra necessari reforçar l'estructura de la funció inspectora en aquestes àrees, bé dotant-se de mitjans propis addicionals, bé per la via de la subcontractació a altres empreses de les tasques d'inspecció d'ofici, com ja s'ha implantat a l'Àrea Industrial. Caldrà, en aquest darrer cas, no oblidar la corresponent supervisió de les inspeccions fetes per tercers i mantenir inspeccions amb certa periodicitat per part dels inspectors de la pròpia Junta.

2.- ATORGAMENT DE SUBVENCIONS

La Junta no ens ha facilitat documentació que representi evidència suficient en relació a certs aspectes referents a:

A) ANÀLISI DE SOL·LICITUDS

Les mancances provenen concretament de que no es documenta en tots els casos l'existència de:

- Anàlisi tècnica acurada de cadascuna de les sol·licituds rebudes.

- Inspeccions prèvies a l'atorgament d'ajuts, sobre el terreny per valorar tècnicament la verdadera necessitat del sol·licitant.
- Avaluació comparativa a nivell tècnic de les diverses sol·licituds rebudes per una mateixa convocatòria d'ajuts que recolzi l'ordre de preferències a l'hora de decidir atorgar subvenció a unes sol·licituds front a d'altres a les que no se'ls hi atorga.

Cal realitzar aquestes anàlisi, avaluacions i inspeccions prèvies i deixar-ne constància documental (informes acurats i individualitzats per a cada sol·licitant, actes d'inspecció signades per l'inspeccionat, etc.). Això per a la totalitat de sol·licituds rebudes i per tal de:

- Complir amb els principis lògics i establerts per la Llei 16/93 de Pressupostos de la Generalitat per al 1994 de publicitat, concurrència i objectivitat en l'atorgament de subvencions.
- L'atorgament de subvencions representi un mecanisme que realment potenciï les línies d'actuació desitjades en la gestió de residus.

B) CONTROL I SEGUIMENT DELS BENEFICIARIS

Els punts febles se centren en que l'acreditació per part del beneficiari del compliment de la finalitat (generalment inversió) per a la qual se li atorga la subvenció, queda documentada generalment només per les factures o certificacions d'obra que aquest envia a la Junta. Els informes dels tècnics de la Junta presenten importants mancances i no són documentació suficient per evidenciar un correcte control sobre el terreny. La rigorositat d'aquest control i la seva plasmació documental han de ser elements fonamentals de la Junta per avaluar i valorar el seguiment i finalització de la inversió realitzada pel beneficiari.

Entenem que per a la totalitat dels ajuts atorgats cal realitzar i evidenciar documentalment les inspeccions (actes d'inspecció sobre el terreny signades per l'inspeccionat) per tal que aquestes recullin una resolució tècnica, clara i signada pel responsable tècnic de la Junta, que permeti decidir pagar o no la subvenció concedida. Això detallant si el pagament ha de ser en la seva totalitat, en un cert percentatge, o bé cal anul·lar l'ajut, fets que estan en funció del grau d'acompliment de la inversió per a la qual es va atorgar la subvenció.

Les recomanacions dels anteriors apartats A) i B) requereixen una millora en la coordinació entre els diferents departaments (comptables-financers, jurídics, tècnics-inspectors, etc.) de la Junta que intervenen en el procés d'atorgament i pagament dels ajuts. Cal establir uns circuits de documentació determinant la informació necessària que entre ells s'han de trametre per tal que tots estiguin assabentats de la situació en la que es troba cada sol·licitant o beneficiari en relació a tots i cadascun dels aspectes (jurídics, tècnics, etc.).

3.- SUBVENCIONS DIRECTES

De l'anàlisi realitzada a l'epígraf 5.5.5 de les sis subvencions directes atorgades durant el 1994 per un total de 118,46 MPTA , cal remarcar que:

- en quatre casos no es tracta en realitat de subvencions a fons perdut sinó que són despeses originades com a conseqüència de contractes de concessió de serveis, convenis i acords per a projectes i proves pilot, etc. signats per la Junta amb altres entitats i empreses privades. Existeixen, doncs, contraprestacions a realitzar per part d'aquestes entitats i empreses. Per això caldria haver-les comptabilitzat dins un altre compte de despesa, però no com a subvenció directa. Aquests quatre casos són els referents a FEMAREC, S.C.L, Farmaceuticos Mundi, CATOR i Ajuntament de Torrelles de Llobregat, St. Cugat del Vallés i Molins de Rei, i suposen en conjunt un total de 101,56 MPTA.

- en dos casos, Associació Espai Natural St. Miquel del Fai i Ajuntament de Pont de Vilomara, per un total de 16,9 MPTA, sí es tracten de subvencions directes. La comptabilització, per tant, és correcta. Per a aquests dos casos, però, la Junta no ha publicat al DOGC l'atorgament de subvencions directes tal com estableix l'article 9.5 de la Llei de Pressupostos de la Generalitat per al 1994.

8. AL.LEGACIONS

A l'efecte previst per l'article 6 de la Llei 6/1984, de 5 de març, de la Sindicatura de Comptes, modificada per la Llei 15/1991, de 4 de juliol, el present Informe de Fiscalització fou tramès a la Junta de Residus:

La resposta de la Junta de Residus, una vegada conegut l'Informe, ha estat la següent:

"Hem rebut l'informe de fiscalització de la Junta de Residus relatiu a l'exercici 1994 i us comuniquem la nostra acceptació.

Aprofitem l'ocasió per agrair la seva col·laboració i la del seu equip.

Cordialment,

*Francisco Gutiérrez Ferrández
Barcelona, 12 de juliol de 1996"*

Sindicatura de Comptes
de Catalunya
El Secretari General

RAMON PLANAS I FONT, Secretari General de la Sindicatura de Comptes de Catalunya,

C E R T I F I C O:

Que el present informe 42/95-D, referent a la Junta de Residus, exercici 1994, és una còpia exacta de l'aprovat pel Ple de la Sindicatura de Comptes en la reunió que va tenir lloc el dia 12 de setembre de 1996.

I perquè així consti i tingui els efectes que corresponguin, signo aquesta certificació, amb el vist-i-plau del Síndic Major.

Barcelona, 17 de setembre de 1996

Vist i plau
EL SÍNDIC MAJOR

Sindicatura de Comptes de Catalunya
Jaume I, 2-4
08002 Barcelona
Tel. (+34) 93 270 11 61
Fax (+34) 93 270 15 70
sindicatura@sindicatura.org
www.sindicatura.org

Elaboració del document PDF: novembre de 2004

Dipòsit legal: B-39670-2004